DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

Treasure Room

10M A33
35-00

2 of the

3 Too

APOLLODORI ATHENIENSIS BIBLIOTHECES, SIVE DE DEORVM ORIGINE LIBRI TRES.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

Quæ in priori editione corrupta & mutila fuerãt hæc posterior sedulò castigauit & restituit.

CVM INDICE NOMINVM AC RERVM PLENISSIMO.

ANTVERPIAE,
Ex officina Gulielmi Silvij, Regij Typographi. ANNO
M. D. LXV.
Cum Priuilegio ad sexennium.
Ioan. dominici de Sinibaldis.

SVMMA PRIVILEGII.

CAutũ est regijs litteris, ne quis in suæ ditionis partibus, hosce tres *Appollodori Bibliotheces, siue de Deorum origine libros ex interpretatione Bened. Aegij*, suis aut alienis typis excusos, venum exponat, aut ab alio proximis sex annis exponendos curet, præter Gulielmum Silvium suę Maᵗᵉ Typographũ. Qui secus fecerit pœnam in priuilegio expressam incurret. Datæ Bruxellæ, Anno 1564.

Facuvvez.

GVLIELMVS SILVIVS

CANDIDO LECTORI.

Tr. R. A644E

DVm forte fortuna in hunc auctorem, non ita pridem Romæ satis mendosè excusum incidi amice lector, visus sum mihi insignem quendam thesaurum nactus, itaque communicato hominibus doctis libro, hortati è vestigio sunt vt probè castigatum formulis nostris euulgarem, allaturum haud dubiè hoc opus incredibilem politioris litteraturæ studiosis frugem, quorum consilio libenter vt quoquo modo rectis vestris studijs commodare possem acquieui. Atqui vtinam ita ex nostra officina vt opto prodeat, tantúmque fructum ex eius lectione capiat studiosa cohors, quantum & animus hic (ipsorum conatibus addictissimus) & res ipsa requirere videtur.

Vale.

Ἀδήλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Ἀἰώνων ἀπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
Παιδιείης μύδους γνῶθι παλαιγενέας
Μήδ' ἐσ ὀμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε, μήδ' ἐλεγείην,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
Μὴ κηκλίων ζήτει πολύβρουν σίχον, εἰς με γαρᾷθρῶν,
Εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Quod B. Ægius sic vertebat.

Sæclorum spiram licet hic cognoscere paucis.
Si veterem hanc nostram perlegis historiam:
Mæonidæ ne volue volumina, neue Elegiam,
Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,
Multisonos Cyclicùm versus ne quære, quòd in me
Inuenies, quidquid maximus orbis habet.

BENEDICTVS AEGIVS SPOLETINVS IANO METELLIO SEQVANO S. P. D.

TEterrimum animi vitium Iane Metelli vir sapientissime, quod ἀχαριστίαν Græci vocant, vt omni diritate, & immanitate acerbissimum damnatum, exterminatũque semper fuisse inuenio, in quo M. Cicero nihil non mali non esse testatur. Quin & Menander Comœdiæ nouæ scriptor, ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni supplicio-rum genere dignum de Popilio Lænate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquẽtia, caussa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus, eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato facto, plus L. Sullæ viribus, quàm suæ ipsius indulsit verecundiæ. Contrà verò

insigni animi virtute, quàm gratitudinẽ vocant recentiores, nihil esse iucundius nihil salutarius, ac magis frugiferum nihil, optimi cuiusque sententia sancitũ esse cõperio. Hinc Minucij in Fabiũ Maximũ, & Culeonis in Africanũ priorem celeberrimas grati animi significationes vsque adeo commendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Athenien sis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quàm libentissimè concessisti, qualem, quãtamque de Aegij studijs opinionem animo tuo iamdudum percepisses, apertissimè indicasti, nec non tuo quasi iudicio, me omnibus tanto labori velut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratissimus esse censerer, si cui potius alteri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nũcupãdũ existimẽ. Nõ defuere ingenue fateor, & grauissimi quidẽ viri, vtriusq; nostrũ cũ amãtissimi, tũ etiã studiosissimi, qui suaderent vt absolutam hanc, & à te

mihi

mihi iniunctã olim prouinciam, amplissi morũ patrũ cuipiã, aut Re_ulorũ nonnul li dedicarẽ; vt inde mihi, aut gratiã planè immortalẽ conciliarẽ, aut pecuniolã cer te aliquã æruscarem. Ego verò, qui ambi tionem semper effugi, ac vt ineptissimus æruscator à pecuniæ studio semper ab horrui, ijsce Lænatis, ac Põpei ingratis fa ctis explosis, Minucij, & Culeonis gratũ, piumque opus imitatus, ijsce inquam a micis, τῆς ἀχαριςίας vitium, quod à me alienissimũ esse nemo ignorat, vitãdum censeo; neque hac cõtumelia, iniuriaque Appollodorũ nostrũ affecturus sum. Is enĩ ad eũ, à quo iãpridẽ ad me venit, redi re maiorẽ in modũ desiderat; cur igitur, inquã tãto eius desiderio satis ego mini me faciã? Veniat igitur ad te, ac iã tandẽ sub tuo noĩe, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucẽ. At, si per Aegiũ, serius, quã volebas, ad te redit, ni hil est, q illi succensẽas. atq; eo secũ noĩe expostules, q̃doquidẽ in eo vertẽdo, ex poliẽdo, exornãdoq;, atq; illustrando, lõ giore tẽporis cursu opus fuit. Incredibile

est mi Metelli, quantum ille mihi negotij facesserit: erat enim, vt te minimè latet, sic mutilus, sic mācus, sic lacer, sic inuersus erat, vt in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum volumina, nocturna, ac diurna manu versare necesse fuerit. Quā rem ex nostris annotationibus cū Apollodoro editis abs te facillimè cognitum iri spero. Illud interim audacter (absit arrogantia verbis) de me in Apoliodoro interpretando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profeciisse in communem studiosorum vtilitatem, vt, quod antea per eius quasi pelagus ne Delius quidē natator enatasset incolumis: nunc sanè, quiuis vel mediocriter natandi peritus, citra vllum suffocandi, mergēdique discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meque illi tuo Antonio Augustinio duodecimuiro litibus iudicandis & doctrina, & animi Sanctitate eminentissimo commenda.

APOLLODORI ATHENIENSIS GRAMMATICI BIBLIOTHECES SIVE DE DEOR. ORIGINE, Liber primus.

Benedicto AEgio Spoletino Interprete.

COELVS primus orbis vniuersi imperio praefuit, quique ducta vxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos appellarunt, Briareum, Gyan, ac Cœum: Qui, quòd singuli centum manus, & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tũ robore ceteris mortalibus antecelluerũt. Post hosce autẽ è Cœlo Tellus, Cyclopas, Harpen, Steropem, & Brontem, singulos singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Cœlus vinctos deiecit in tartarum, is locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cœlo terram abesse ferunt.

Cœlus itẽ ex eadẽ coniuge procreauit Oceanum, Cœũ, Hyperionẽ, Criũ, Lapetũq;, cognomẽto Titanas, & nouissimũ omniũ Saturniũ susceptit. Praterea filias Tethyn, Rheam, Themin, Mnemosinem, Phœbem, Dionénque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox vero Terra indignissimè ferẽs,

filiorum in tartara deiectorũ internecionem, Titanas, vt patrẽ dolo aggrederẽtur, inducit. Saturnoq; adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes praeter vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus praesecta Cœli genitalia deiecit in pelagus, deq; virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megara enatae sunt. Cœlo demum è Regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in tartarum, Rheã inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Post vbi Calus, ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri praedixerunt, singulos, vt quisque in lucẽ prodibat, atque nascebatur, ita deuorabat. Et Vestã prius, Cererẽ deinde, & Iunonẽ: post has Plutonẽ & Neptunũ deglutiuit. Quãobrẽ irata cõiux Rhea in Cretã, quo tẽpore Iouẽ in vtero ferebat proficiscitur, vbi in antro Dibaeo illũ parit, & Curetibus, Adrasteaque, ac Idae nymphis Melissarum filijs alendum dedit: Hae vero Amaltheae lacte puerum educunt. At Curetes in antro armati infantem asseruantes hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, concutiebant. Rhea vero inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iustae, atque integrae fuit aetatis, Metin Oceani filiam sociam capit, quae Saturno Pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus

coactus lapidē prius, deinde, quos antea filios, deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum, ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriā Ioui, si in Tartarum detectos sibi in societatem adsciuerit, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, illos è vinculis liberauit. Iā tum etiam Cycoples Iouem tonitru, fulgetráque, & fulmine, Plutonem autem Galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atque in Tartarum detrusos, centimanis custodiendos dederunt. Quo facto ijdem rerum imperiū sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cæli regnum, Neptuno maris, & Plutoni inferorum loca obtigerunt.

Ceterùm Titanibus procreantur, Oceano quidem, & Tethye, Oceanidum terna millia. Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione, ac Thea, Aurora, Sol, Luna; Crio ad hæc & Eurybœa Pluti filiæ nati sunt Astræus, Pallas, Perses.

Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet, Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœtius, quē in Titanico bello fulminatum Iupiter in Tartarum detrusit.

Sed è Saturno, ac Philyra geniti sunt Chirō gemi nus cētaurus: ex Aurora vero, & Astræo nati sunt Vēti, & Astra. Perses ex Asteria Hecatē genuit.

Pallanti

Pallanti, & Stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratus, Zelus, Bia.

Iupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurisiurãdi religione decorauit: quòd ipsi contra Titanas, una cum filijs opem tulerit.

Ponti vero & Terræ hi sunt filij, Phorcus, Thaumas, Nereus, Eurybœa, Ceto.

Ex Thaumante autem, & Electra Oceani filijs natæ sunt, Iris, Harpyiæ, Aëllo, & Ocypete.

Ex Phorco & Cetone gignũtur Phorcyades, Gorgones, de quibus dicendum erit: vbi de Perſei rebus conſcribemus.

Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filiæ fuerunt: quæ hiſce nominibus appellantur, Cymothoë, Spio, Glaucothoë, Nauſithoë, Halia, Eratò, Saò, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agaue, Eudora, Dotò, Pheruſa, Galatea, Actæa, Protomeduſa, Hippothoe, Lyſianaſſa, Cymò, Pione, Halimede, Pleſaure, Eucrate, Proto, Ploto, Calypsò, Panope, Crantò, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melie, Dione, Iſæa, Derò, Euagore, Pſamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Cetò, Limnorea.

Iupiter autem Iunonem ſibi conubio iunxit, ex eaq; Heben, Ilithyian, & Argen procreauit. ad hæc multis cum mortalibus, tum immortalibus mulieribus admiſcetur. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas creat, Irenen, Eunomiam, Dicen. Parcas Clothò, Lacheſin, Atropon. Ex Dione Venerem: ex

Eury-

Eurynome, Oceani filia, Gratias, Aglaiam, Euphrosynen, & Thaliam: De Styge Proserpinã: è Mnemosyne, Musas, quarum Princeps omnium est Calliope, deinde Cliò, Melpomene, Euterpe, Eratò, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

Atqui Calliopes, & Oeagri Linus, dictus Apollinis, filius fuit, quem Hercules interemit, & Orpheus, qui citharœdicã exercuit: cuius cantu lapides, arboresq; promouebat. Hic, post Euridicẽ cõiugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Plutonis reuocaturus ipsam descendit, ab eoq; persuasus, ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ac pacto vt inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret, quam, cùm iã domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquã fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit, Quæ tum ad Plutonis remeauit. Post hæc Orpheus, Dionisij mysteriys, inuentis, discerptus à Mænadibus ad pieriam sepultus fuisse proditur.

Cliò Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperiit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit.

Huius amore Thamyris Philammonis, & Argiopes nymphæ filius inflammatus fuit. Hic masculam Venerem primus incepisse dicitur: Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit.

Thamyris cum forma corporis præstans, tum fidibus

fidibus clarus, de cantu Musas prouocauit, omniúq; concubitum victor, victus autẽ illarum arbitratu se multatum uri paciscitur. Musæ itaque superatũ Thamyrin oculorum luce, & citharœdica priuãt.

Ceterum Rheſus fuit Euterpes, ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtruncauit. Nec deſunt, qui hunc Calliope natum eſſe ſcribunt.

Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti ſunt. At Melpomene, & Acheloo, Syrenes, de quibus ubi de Ulyſſe agetur, dicemus.

Iuno citra cuiuſquam concubitum peperit Volcanum. Sed Homeri teſtimonio, & hunc Ioue natum eſſe confirmatur: Quem Iupiter matri in uincula coniectæ opem ferentem de cælo præcipitẽ dedit. Nam coniugem, quòd Herculi ad Ilium deuaſtãdum nauigãti tempeſtatẽ intuliſſet, ex Olympo ſuſpenderat, Volcanum verò in Lẽno inſula deiectum, & eo caſu claudum factum Thetis ſeruauit incolumem.

Iupiter ad hæc Thetidi varias alternanti formas, quo illius uitaret amplexus, immiſcetur: Quã cùm grauidam eſſe perſenſiſſet abſorbere occupat, quoniã poſt natam ex ea puellam, filium ſe pariturã dicebat, qui cæli dominatione potiturus eſſet. Id futurũ ueritus eam abſorbuit. Vbi uero pariendi tẽpus aduenit, Prometheus ſiue, ut alij tradunt, Volcanus eius caput ſecuri percuſſit. déque illius uertice ſecus Tritonem amnem armata Pallas exiliuit.

Cete-

Ceterum de Cœi filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in pontum, & ab ea, quæ Asteria vrbs prius appellata fuit, postea Delos nomẽ accepit: Siquidem Latonã ab Ioue cõpressam per vniuersum terrarũ orbem Iuno infectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianã prius peperit, qua obstetrice aditu tamater Apollinem deinceps edidit. Enimuero Diana venationis studio delectata, virgo permansit, Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumeliæ filio Delphos, (quo tẽpore Themis illic oracula dabat) se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus tẽplum occupat, neque longo post tẽpore Tityum quoque Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit, quàm Iupiter vbi impleuit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumq; filium Tityum inusitatæ magnitudinis in lucem edidit: Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspicatus, eiúsque desiderio detentus abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagittis conficiũt, qui vel mortuus cruciatur. Vultures enim apud inferos eius cor depascere nunquam desistunt.

Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. Hic enim, cũ tibias inuenisset, quas Minerua, quòd informẽ vultũ efficeret, abiecit: Apollinẽ de musica prouocare nõ dubitauit, Hoc de cõpacto in certamẽ descendũt, vt victor arbitratu suo deiectũ afficiat

Init

Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idémque vt Marsyas faceret, imperauit, quod cum ille tibijs nequiret, Apollo præstãtior est inuentus. Quare suspensum Marsyam è proxima ac patulæ pini ramo detracta pelle ita confecit.

Sed, & Diana Orionem in Delo necauit, hunc Terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Sidẽ vxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad inferos detrusit: Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in conubium postulauit: Hunc Oenopion per ebrietatem somno sepultum excæcauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam ararium ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem Solem vt ductaret, imperauit, quò cum venisset, Solis radijs excalefactus pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hæc Aurora eius amore capta Orionem rapit ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt, qui scribant Orionem, quòd Dianam, vt secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed alijs proditur, inferentem vim Opi vni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerunt, à Diana sa-

na sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitritem Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton, ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt.

Pluto Proserpinæ amore succensus incredibili, eã Iouis adiumẽto furtim rapuit. At Ceres accẽsis facibus, noctes, atque dies vniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, vbi renuntiatur, à Plutone filiam fuisse præreptam, dijs irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem contendit, ac primò quidem Agelastum de suo mærore appellatum, non procul à Callichoro puteo lapidem insedit: Inde ad Celeum iam tum Eleusinio rum Regem, profecta, ad illius mulieres introducta est: á quibus, cùm, vt assideret, rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatib. lacessiuit: eáque ratione, risum illi excussit: qua de re in Thesinophorijs mulieribus scommatum licẽtiam enatam fuisse memoratur. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cùm immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolescebat: mater, quid nam Dea faceret, obseruat, cúmque igne coopertũ deprehendisset filiolum, exclamauit. Quocircà puer ab igne fuit absumptus, séque ipsam Dea agnoscendam dedit: ac Triptolemo Metanirę nato-

rum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod per aërem vectus vniuerso terrarum orbi serendum condonaret.

Atqui Panyasis, Triptolemũ, Eleusynis inquit, filiũ: ad eũ enim Cererem peruenisse refert. Pherecydes autem ipsum Oceano, & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, vt Proserpinam remitteret, imperauit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cùm quid manderet, minimè præuideret, idipsum confecit.

Ceres Ascalapho Acherontis, & Gorgyræ filio, quòd falsum in eam testimonium dixisset, graue supposuit saxum apud inferos.

Sic demũ Proserpina tertiũ singulorũ annorũ partẽ cũ Plutone manere cõpellitur. Quod supereſt illi cum superis degendũ erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

Opis adhæc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili plane vultu, promisso è capite capillo, & prolixa è mento barba præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegræis cãpis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferũt. In caliũ saxa, atque accẽsas arbores iaculabantur, in quibus Porphyrionẽ, & Halcyoneũ omniũ facilè principes fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra di-

ra dimicans, erat immortalis. Hic etiam solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterũ inter Deos rumor erat, gigantũ posse occidi neminẽ: Verũ si mortaliũ quispiã in societatẽ arcessatur, eos interituros esse. Quod cùm Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiã viribus gigãtes occiderẽt, remediũ quaritabat. Tũ Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderẽt imperauit. Ipse itaque remediũ ne Terra comperiret anteuertens præcidit. Siquidem ad se cõsilio Palladis Herculẽ sociũ accersiuit. Qui primus omniũ Halcyoneum sagitta confossum interemit: Hic autem longè plus, quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerua submonẽte ipsum extra Pellenam vrbem abstraxit: & sic eum obiisse traditur.

Porphyrio autem in Herculem, & Iunonem pugnans impetum facit. Cui tũ Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ cùm sibi peplũ discindi, ac vim parari videt, opem quæritat. Tũ gigas ab Ioue fulminatus, et ab Hercule sagittis trãsfixus occubuit. Inter ceteros Apollo læuũ Ephialtæ oculũ, dextrum Hercules sagittarũ ictu effoderunt. Eurytum vero querno telo peremit. Clytiũ ab Hecate, seu potius à Volcano cãdenti ferro occisum fuisse scribitur. Minerua Encelado fugienti Siciliam insulam obiecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Co tandem peruenit. In hũc Deus insulæ partem reuulsam pro telo coniecit: quæ

Nisyros insula facta est. Mercurius Orci galea te ctus pugna confecit Hippolytum. Grationem Diana, Agrium deinde Parcæ, & Thoonem æneis clauis pugnantes contuderunt.

Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit. Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro ammiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul, atque ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate, & robore ceteris omnibus, quos Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenus immensa humanæ formæ magnitudo erat, vt omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad Hesperũ vsque, & altera ad orientem pertinebat. Ex his centum draconum capita eminebãt: in cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad uerticem ipsum vsque protendebãtur, eaq; viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circundatum.

Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa, prolixáque ventilabant. Igne oculi emicabant. Talis itaque, tantusq; Typhon candentes in cælum lapides iaculatus cum sibilo simul, atque boatu ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc vbi Dij in cælum prospiciunt irrumpentem, acti in fugam in Ægyptum pro-

properabant, & vbi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese quisque transmutabat.

Iupiter autem procul à se Thyphonem conspicatus fulmine percussit, vbi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium vsque extremæ Syriæ montem persecutus est, ibiq; cum saucium esse cognouisset, manus cõseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iouem detinuit, eique Harpe adempta pedum, manuúmque neruos dissecuit, impositúmque humeris in Ciliciam vsque transuexit: quo cùm peruenisset intra Corycium antrum deposuit, similique modo, & neruos præcisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocauit, ac Delphynen serpentem, (semifera hæc erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius, & Ægipan neruos suffurati clanculum Ioui rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus alatos equos currui repente iungit, eúmque actutum conscendit, ac Typhonem ad Nysam vsque montem fulminibus impetẽdo est persecutus, vbi Parcæ, quem Deus insecutus est, fruſtratæ sunt. Nam, cum sibi in animum induxisset, se valentiorem fore, matura, ac mitia poma gustauit. Proinde cùm Iouem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnáque ad Hæmum commissa solidos montes iaculatus est. Hi vero contrà noua fulminum vi deturbantur multúmque in ipso monte sanguinis exundauit: à quo

Hæmi nomen factum fuisse ferunt. Quiq; cum per Siculum mare fugere incœpissent, Iupiter Aetnã Siciliæ montem super iecit: Hic miræ vastitatis est, à quo in hanc vsque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta videntur. De his autem hæc hactenus à nobis dicta sunt.

Interea vero Prometheus formatis ex aqua, & terra hominibus clam Ioue ignem in ferula furatus immisit: Quòd vbi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum, affigẽdumq; dedit. Scythiæ Mons est Caucasus, vbi Prometheus clauis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit. Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheum dedisse memorant: donec Hercules eum vinculis liberauit. Quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens eam partem, quæ ad Phthiam iacet, Pyrrham Epimethei, & Pandoræ filiam vxorem ducit, quam mulierem omnium primam Dij finxerunt. Post, vbi prolem æneam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eámque ad vitam trasigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter large effusis de cælo imbribus, maximã Græciæ partẽ cooperuit, vt quid-

quid

quid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant: Tum vero Thessalicos mõtes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt. Nec non, quæ sunt Isthmum extra & Pelopẽnesum loca undarum vi omnia contecta fuerunt: quo tẽpore Deucaliõ nouem dies, totidemq; noctes pelago circumlatus Parnassum demum appellit: ibiq; post imbrium pausam egressus Ioui Phyxio, qui ad eum confugiẽtibus opem ferre cõsueuit, sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, vt rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit, inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt, qui vero, Pyrrhæ iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοὶ, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei λάας enim Latinis lapidẽ significat. Porrò ex Deucalione, ac Pyrrha nati sunt, Hellen ante alios, quẽ ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. Inde Amphictyon, qui cum Cranao Atticæ imperauit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua, & Ioue Æthlius procreatur. Ex Hellene vero, & Orseide nympha Dorus, Xuthus, & Æolus. Is quidẽ de se Hellenas qui post ea græci vocati sunt, nominauit, filijs, & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum ex Creusa Erechthei filia, Achæum genuit, & Iouem, à quibus Achiui, & Iones nuncupãtur.

Dorus autem, quæ trans Peloponesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellauit. Æolus verò locis Thessaliam proximis imperans, populis Æolensib. nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreauit, Chriteum, Sisyphum, Asthamantem, Salmoneũ Dœionem, Magnetem & Perierem. Sed & filias quinque Canachen, Halcyonem, Pisidicen, Calycẽ, ac Perimedẽ. Ex Acheloo vero, & Perimede Hippodamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone Antiphus, & Acton nati sunt.

Ceterum Halcyonem, Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse prædicabat: hæc verò Iouem virum esse sibi iactitabat. Vtrũque Iupiter in aueis, illam in halcyonem, hũc in mergum transformauit.

Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Nereum, Opopeũ, Aloëúmque, & Triopẽ genuerũt.

Sed Aloeus Iphimediam Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat: quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum, & Ephialtem, quos Aloidos appellarunt. Hi quotquot annis latitudine cubitum, longitudine verò vlnam increscebant: qui vbi nonum expleuere annum, latitudinem cubitum nouem, & vlnarum totidem magnitudinem adepti Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proinde

de Olympo Ossam imposuerunt, Pelióque super Ossam impositò, eum in modum cælum conscensum ire minitari. Ingestis ad hæc montibus de mari cõtinentem, deq; terra rursus maria se reddituros dictitabãt. Quinctiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit: nam in ceruam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in ferã collimaturi alter alterum, telis coniectis occiderũt.

Ad hæc Endimion Calyces, & Aethly filius qui eductis Æolensibus è Thessalia Elidẽ transmigrauit. Nec desunt, qui eum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissimè deperiuit: Qui data ab Ioue, quæcunque vellet, deligendi potestate, cũ somno perpetuo immortalem sibi iuuentutem concedi postulauit.

Ceterum Æolus Endymionis, & Seidis Nymphæ, aut Neidis, siue, vt quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apim Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phthiæ, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polipœte, suo de nomine terram Ætoliam appellari censuit. Sed ex Ætolo, & Pronoë Phorbi filia, Pleuron, & Calydon nati sunt, à quibus, quæ sunt illis cognomina in Ætolia vrbes, nomen acceperunt.

Pleuro ducta uxore Xãthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratonicenq3, & Leophontem.

Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten, & Protogeneam, suscepit, ex qua, & Marte nascitur Oxylus. Agenor Pleuronis filius Epicasten Calydone natam coniugẽ duxit, de qua Parthaonem, & Demonicen genuit, quæ de Marte marito, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq3 conceptos peperit.

Euenus sanè Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quæritaret: Idas Apharei proles, sumpto à Neptuno curru pennato rapuit, inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequẽdi voti compos factus equos iugulauit, seq3 ipsum deinceps in fluuiũ præcipitem dedit: eiq3 Euenus nomen inditum fuit.

At Idæ Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirẽpta, virgini, vtri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se anum factam Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

Thestius vero ex Eurythemide Cleobœa filia feminei sexus quidẽ, Althæam, & Hypermnestrã sustulit: mares autem Iphiclum, Eubippũ, Plexippum, Eurypylumq3 creauit.

Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcathous, Melas, & Leuco-

Leucopeus, filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta vxore Althæa Thestij filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit, & post hunc Thyreum & Clymenum, filiam quoque Gorgen, quæ nupsit Andræmoni, ac Deianiram, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysio genuisse ferunt. Hæc autem aurigandi perita rem bellicam exercebat, de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit.

Sed Althæa ex Oeneo Meleagrum conceptum peperit: quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad quem septem dies natum, ipsas iam aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleagrum extinctum iri, cum stipes in foco accensus perustus fuerit, quod vbi mater audiuit, stipitem ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causſa condidit. Porrò Meleager cum natura esset inuulnerabilis ac generosus hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annuæ in agro fruges redijssent, rerum primitias Oeneus dijs omnibus, vna tantum Diana per obliuionem prætermissa, dono dedit. Quocirca irata Dea aprum immisit, & magnitudine, & robore insignem, qui terram coli, ac in ea fata fieri minimè sinebat, pecoráque omnia, & obuium quémque tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quémque conuocauit, cíque, qui feram

feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris præmium se daturum pollicetur. Qui verò ad apri venationem conuenerint, hi fuere: Meleager Oenei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt. Idas, & Lynceus Apharei, Messenij. Castor, ac Pollux fratres, Iouis, & Ledæ filij, Lacedæmonij. Theseus Ægei Athenienſis. Admetus Pheretis domo Pheris. Axcæus, Cepheusque, Lycurgi ex Arcadia. Iaſon Æſonis ab Iolco. Iphicles Amphitryonis Thebanus. Pirithous Ixionis, Lariſſæus. Peleus Æaci à Phthia. Telamon Æaci Salaminius. Eurytion Actoris, Phthius. Atalanta Schœnei ab Arcadia. Amphiaraus Oiclei Argiuus. Quibus cum & Theſtij filij conuenerunt: hos, vbi coiuiſſent, Oencus nouem dies hoſpitio ſuſcepit: Decimo autem poſt die Cepheum, Ancæumque, ac nõnullos aliõs venatum ire cum femina indignum facinus eſſe reputanteis, Meleager Cleopatræ Idæ, & Marpeſſæ filiæ maritus, quòd ex Atalanta quoque liberos procreare deſiderabat, iam cum ipſa ſimul in venationem exire compulit. Deinde vero, cùm clariſſimi illi venatores aprum ipſum circumſtitiſſent, Pyleus, atque Ancæus à bellua crudeliter vulnerati interierunt, Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit: & Atalanta omnium prima feram in tergo ſagitta percuſſit ab illa vero Amphiaraus aprũ in oculo vulnerauit: inde Meleager transfoſſo latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum

Theſtij

Thestij filij, quôd viris præsentibus feminæ præmia concedantur, improbantes, pellem Atalantæ donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire si Meleager eam capere uolit, affirmabant.

Quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncauit, ac pellem Atalantæ restituit. Interea vero Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cùm Thestij filij de fera ita contenderent, quòd primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus, & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager nõnullos, etiam è Thestij filijs occidit. Tum Althæam filium execratam fuisse aiunt, eũ vero ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibus ipsum suppliciter, vt patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab vxore persuasum tandem domo exijsse memorant: atque vbi reliquos Thestij filios occidit pugnãdo, in humanis esse desijsse. Post autem Meleagri interitum, Althæa, & Cleopatra sese dilaniarunt. Et, quæ mortuũ deplorauere-mulieres in aueis sunt commutatæ.

Oeneus, Althæa vbi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit vxorem. Hanc autem, qui Thebaidem conscripsit expugnata, inquit, Oleno cepisse Oenea munus. Sed Hesiodus ex Oleno Achaiæ oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei

ryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oeneum qui tum procul à Græcia agebat, vt ipsam longe aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab Oeneo vitiatam fuisse, cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demum Oeneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, Oeneumq; Iouis nutu filiam ardentissime deperisse.

Tydeus vero, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, vt quidam docent, Oenei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus. Sed is, qui Alcmæonidem tragœdiam scripsit, testatur Melanis filios Oeneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalũ, Hyperlaum, Antiochen, Eumedẽ, Sternopẽ, Xanthippum, ac Sthenelum, vt vero Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicã impingente confugisse ad Argiuos, Adrastumque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adrasto in bellũ profectus pro Melanippo vulneratus occubuit. Sed Agrij filij Thersippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus occupatum Oenei regnum patri attribuerunt, quinetiam viuentem adhuc Oeneũ in vincula cõiectũ flagris cædebãt. Deinde vero Diomedes ab Argis regressus cũ altero clãculũ, Agrij quidẽ filios præter Onchestum, Thersippumq;, omneis è medio sustulit, quoniã illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnũ, cum iã

senio

senio confectus Oeneus esset, Andræmoni Oenei filiæ marito concessit habendum Oeneumq; in Peloponnesum abduxit.

Sed qui periculum euaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia se nem occiderunt.

Verùm vita functum Diomedes Argos translatum : hic, vbi, nunc ab eo vrbi nomen est inditum Oenoë, sepeliunt : & ducta vxore Ægialea Adrasti filia, siue (vt alijs placet) Ægialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent.

Ceterum ex Æoli filijs Athamas Bœotiæ Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiã vero Hellen, & is vxore Nephele mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum & Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Inò, triticum vt torrerent mulieres, persuasit, quo sumpto clàm viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quo circa Delphos Athamas de caritate, ac penuria rerum vitanda misit, qui scitaretur oraculum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, vt, si sterilitate liberari velint, Apollinem præcepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quòd vbi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit.

Nephe-

Nephele interim ipsum cũ filia eripuit, & à Mercurio aurei velleris arietem acceptum dedit, quo cùm per aerem vehérentur, quidquid terræ, ac maris interiacebat, superarunt. Post, cum ad id freti, quòd Sigeum inter, & Chersonnesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibique extincta ab ea Hellespontus appellatur. Phrixus autem in Colchos vsque penetrauit, huc scilicet, vbi Aetes Solis, ac Perseidis filius imperabat: hanc Circes, & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Aetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciopem filiam nuptui dedit. Hic autem Ioui Phyxio velleris aurei arietem sacrificauit, & eius pellem Aeetæ socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco clauis confixit. Phrixus vero ex Chalciope Aetæ filios quattuor extulit, Argum, Melanẽ, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis irã, & filijs etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicertam secũ ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogauit, vbi nam gẽtium esset habitaturus, oraculo monitus est eo in loco, vbi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret, Qui, cùm multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cùm illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, loco exædificato à se nomen Athamantiam impo-

imposuit, Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit vxorem, ex eaq; Leuconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoum genuit.

Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiã sibi vxorem coniungit: ex ijs Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit, Hic igniuomã Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manib. & capite subuoluendo cruciatur, idq; vbi in summa reportauit: deintegro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi illatam fuisse dicant. Quòd occultum illius raptorem Ioucm Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis Rex Diomedam Xuthi filiam ducit vxorem: quæ illi filium Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi coniugauit. Hunc autem contrà Aurora impatienter amans rapuit.

Perieres Messena potitus Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus Leucippus, Tyndareus, & Icarius sily orti sunt. Pleriq; vero Perierem asserunt non Æoli, sed Cynortæ, qui Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus traduntur, vbi de Atlantis genere agetur, dicemus.

Magnes autem Æoli filius Naïdem nympham ducit vxorem, ex qua filios gignit Polyde-

ctem, ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliã habitauit, at reuersus ipse in Elidem, vrbem ibi cõdidit. Qui cum contumelioſius ſuopte foret ingenio ſcq; Ioui adæquaret, ſuæ ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Iouem eſſe prædicabat, & quæ illi dedicari ſolebant, ea ſibi immolari iubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua ſe concitare dictitabat, necnon iaculans in cælum ardenteis faces fulgura ſe imitari iactitabat. Hinc ipſum Iupiter fulminat: vrbemq; ab eo conditam, extinctis ciuibus omnibus ſolo æquauit.

Ceterum Tyro Salmonei filia ex Alcidice, quæ, cum apud Cretheum Salmonei fratrem aleretur, Enipei fluminis amore flagrauit, atque ad illius fluenta continenter accedens propter amnem conqueri minimè deſinebat. Neptunus interim ſumpta Enipei forma cum ipſa concubuit. Hæc autẽ, cũ geminos clãculum peperiſſet, infantes exponit. Ad iacentibus autem pueris, & equariis paſtoribus prætereuntibus, equarum vna, cùm infantium alterum vngula, caſus quodã tetigiſſet, faciei partem liuidulam reddidit. Tum equarius infanteis ambos ſuſcepit alendos, &, cui liuidula reddita eſt faciei pars, Peliam nominauit, quaſi Liuium dixeris, alterum vero Neleum vocat. Qui cum ad iuſtam, integrámque ætatem peruenisſent, agnita matre, nouercam, quòd eius opera parentem male affectã perce-

percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quametsi intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit. Eámque ob rem nullo vnquam honore Pelias Iunonem afficisse memoratur. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum regno pulsus Messenam commigrauit, & Pylo vrbe condita Chloridem Amphionis filiam sibi copulauit: de qua Peronē puellam genuit, sed mares hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Eurymenem, Euagoram, Alastorē, et Nestorem, & Periclymenum cui iam Neptunus in varias sesē formas transmutandi potestatem fecit, hinc pugnans, quo tempore Pylum vrbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem, nunc in apem, faciem conuertens ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est: Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui apud Geremos educabatur, & ducta vxore Anaxibia Cratiei filia feminas Pisidicem, & Polycastem, Mares autē Persoum, Stratichum, Aretum, Echephronem, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolebat ducta Biantis filia Anaxibia, siue, vt quidam volunt, Phylomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisidicen, Pelopean, Hippothoen, & Alcestin. At Cretheus condita Iolco Tyronem Salmonei filiam cepit vxorem: ex qua sibi filij nascuntur

Æson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociauit, cui ex ea liberi oriuntur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis ædibus quercus existeret, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremauit, at qui serpentium partus educauit: qui cum ad iustum corporis modum succreuissent, ipsum iam dormientem circumsistunt, & ex vtroque humero illius aures linguis extergebant, tandem expergefactus, excitatusq;, ac perterrefactus, superuolitantiũ auium voces intelligebat, & quæ ab ijs futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari non ignorabat. Ad hæc Apollini propter Alpheum obuiam factus, de cetero vaticinandi peritissimus euasit. Bias vero Amythaonis filius Peronem Neleifiliam vxorẽ depoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi, qui Phylaci ad se boues abegisset, se traditurum, dictitabat. Ea vero ad Phylacam vrbem custodia canis seruabantur, ad quẽ neque mortalium quisquam, neque ferarum vlla proximè accedere audebat, Quare cùm vi boues abigi nulla possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorãdam: Id illi Germanus se præstiturum pollicetur, eiq; Abigeum deprehensum iri prædixit, Qui, si iam annum plane exactum in vinclis iacuerit, ita demum boues habiturum se cecinit. Post, eiusmodi pollicitatio-

tationem ad Phylacen contendit, atque, vt prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur, Deinde vero toto propè anni circuitu reuoluto, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit, & quãtum è trabe derosum esset, percontante, domesticis teredinibus tũ minimum supereſſe respondentib. aliò se extemplo traduci iubet. Quo vix dum facto, domicilium illud corruit, id admiratus Phylacus, vbi vatem illum optimum, esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, vt vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorúmque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum aucis euocauit, ad quẽ cùm vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro fecespita præsecãs nõ procul ab Iphyclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit.

Quare puer metu perculsus cùm sese in fugam coniecisset, in sacra quercu, fecespitam defixit, eãq; obductus cortex operuit. Inuento itaque cultro, si decussam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphyclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturũ. Hæc à vulture prædoctus Melampus fecespitam repetit, & Iphyclo decussam ex illa rubiginem denos propè dies bibendam propinauit, et is Podarcẽ filium procreauit, ac boues Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam consecutus

in coniugium collocauit, & Messena aliquandiu mansit. Postea vero, quam Bacchus Argiuis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cùm Biante fratre cõ migrauit.

Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalum genuit. Qui aduersus Troiam nauigauit, ex Pronacte natus est Lycurgus.

Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylem, Agialeam sustulit. Mares autẽ Agialeum, Cyanippumq; habuit.

Pheres Crethei filius, qui Pheras vrbem Thessaliæ condidit: Admetum, ac Lycurgum procreauit, Lycurgus circà Nemeam habitauit, Qui ducta Euridice, vel, vt alij narrant, Amphithea vxore Opheltem cognomento Archemorum genuit. Ceterùm Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede cõductus seruiuit, quo tẽpore Peliæ filiã vxorem deposcebat. Pelias ab eo currũ, à leone, & apro trahendũ postulat: Ametus Apollinis ope leonẽ, & aprũ iunctos ad regẽ perduxit: & Alcestin capit, qui cũ in nuptijs de more sacra faceret, Dianæ immola-

re

re oblitus, aperto thalamo, magnũ draconũ globum inuenit. Cui tũ Apollo numinis irã placandam esse monuit: & à Parcis deinde depoposcit, vt, cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tũ mortis periculum euaderet, si quis pro eo siue pater, siue mater, aut vxor mortem vltro subierint. Post, vbi illi moriendi dies aduenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitauit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit: sed, vt quibusdam placet Hercules commissa cum Plutone, pugna ad superas auras reduxit.

Iason autem Æsone, Crethei, & Polymedes Autolyci, filio natus Iolcum vrbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnauit: cui de regni successore scitanti respondit Apollo, qui alterum pedẽ duntaxat calceatum habeat, cauendum esse, primò cum id genus oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit. Nam, cùm in littore Neptuno immolaret, tum permultos, tum etiam Iasonem eò accersiuit. Is verò, quòd rei rusticæ desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properauit: & Anaurum amnem traiiciens, alterum in amnis alueo amisit calceum. Id vbi Pelias vidit, oraculum memoria repetens, propius cum accedit, rogat q., Quidnam habens potestatem, fecisset, quando sibi ex oraculo prædictum fuerat, à ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadã superuenit, siue Iunonis ira, vt Medea malũ ueniret

Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore: pellem velleris aurei, vt ille afferret, imperarem respondit Iason, quòd vbi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim præcepit. Hæc autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus, Iason Argum Phrixi inuitauit. At is Minerua consilio nauim remorum quinquaginta constituit, eamq; à fabri nomine Argo appellauit: ad cuius proram, tabulam vocalem è fago Dodonidis siluæ accomodauit. Naui itaque confecta, Iasonem scitantem oraculum Deus ad velaturam faciendam cohortatur, qui iam totius Græciæ optimum quemq; in vnum congregarat, quorũ nomina hæc sunt. Typhys Hagny filius, cui nauis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreæ filij. Castor, & Pollux Iouis. Telamon, ac Peleus Æaci. Hercules Iouis. Ægei Theseus. Idas, & Lynceus. Apharei. Amphiaraus Oiclei. Cænei Coronus. Palæmon Volcani: Ætolive. Cepheus Alei: Laertes Arcesij. Autolycus Mercurij. Atalanta Schœnei, Menœtius Actoris. Actor Hippasi. Admetus Pheretis. Acastus Peliæ. Eurytus Mercurij. Meleager Oenei. Ancæus Lycurgi. Euphemus Neptuni. Pœas Thaumaci. Butes Teleontis. Phanus, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Periclymenus, Nelei. Augeas Helij. Iphyclus Thestij. Argus Phrixi. Euryalus Mecistei. Peneleus Hippalmi.

Leitus

Leitus Alectoris. Iritus Nauboli. Ascalaphus, & Almenus Martis. Asterius Comatæ. Polyphemus Elatæ. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellunt.

Hæc insula tum viris omnibus orbata Hypsipyles Thoãtis filiæ imperio regebatur, cuius rei causſam hãc fuisſe legimus: Lemniæ mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de causſa teterrimum illis graueolentiæ virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductas captiuas ancillas subigebãt. Tum Lemniæ quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quæq; ingularunt, vna tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum, seruauit illæsum. Mox Argonautæ in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur: appulsi, illis admiscentur. Hypsipyle vero ab Iasone compressa Euneum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Dolliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos beniginſſimè excepit. Qui noctu illinc auecti: reflantium ventorum impetu noctu nescij rursus Dolliones appulerunt. Qui, dum finitimorum pelasgicorum hostium copias esse arbitrarentur (cõtinenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaros. Cæsis itaque Dolionũ pleriſq;, & Rege Cyzico, Argonautæ, vbi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt, quo facto abiere: nec longo post tempo

re in Mysiam deuenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamãtis filius, & Herculis æmasius aquatum emissus ob eximiam ipsius formæ præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cùm illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea vero dum puerum Hylam vterque perquirunt naui vento rapta deserti sunt. Mox Polyphemus condita in Mysia ab se vrbe Cio regni sedem ibi collocauit. Verùm Hercules Argos remeauit, quem Herodotus neque iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalem seruitutem seruisse affirmat; Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliæ vrbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce grauitatem perferre haud quaquam posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos vsque nauigasse tradidit: Dionysius Herculẽ & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendisse scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus cùm viribus egregijs polleret, qui in sua regna veniret: secum cæstibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, præstantissimum quemq; in pugilatus certamen prouocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cũ Bebryces in Polluccm impetum fecissent, abreptis

armis

armis viri fortissimi, eorum plerosq; in fugam actos obtruncant. Hinc autem auecti Salmydessum, quæ Thraciæ vrbs est, vbi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium esse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excæcatum fuisse produnt à Dijs alij, quod futura mortalibus prædiceret: nonnulli vero à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filijs à Colchis in Græciam, nauigationem significassent. Ad hæc etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Eæ vero alatum sunt animantium genus. Quæ vbi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, vt per ferri minimè possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad nauigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodum inquit de nauigatione tum mihi verba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyiæ vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt.

Id vero vbi viderunt. Aquilonis filij Zetes, & Cælais alati iuuenes nudatis ensib. illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Boreæ filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Boreæ

Boreæ filijs iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minimè adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaque pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrem decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij vero, Ællopum: sunt, qui alteram Ocypetem nominent, alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodem nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas vsque peruasit. Eæ nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cùm ad eas peruenisset, iter conuertit: quæ vbi littus attigisset, præ labore cum persequẽti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas vsque Boreæ filios, Harpyiarũ insectationem tenuisse refert: neque mali quidquã passas fuisse, quòd iureiurãdo, nihil post illæ in Phineum iniuriarum amplius se illaturas promiserũt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis reliquam Argonautis nauigationem explanauit: necnon illos Symplegadum scopulorum discriminis admonuit. Eas vero ingentes fuisse memorant, quæ cùm ventorum impetu agitatæ vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, vt ne volatilibus quidem per eas trãsuolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittendam præcepit, quam, si incolumem transuolasse videant, per eas traycere non dubitarent, si vero illa interijsset, nullis inter petras

viribus

viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent soluta naui discedunt, & cùm proximè Symplegadas peruenissent de prora columbã dimittunt, qua cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coeũtes deterserunt. Obseruato igitur scopulorũ recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulãte summa tamen puppis parte mutilata incolumes traiecerunt. Itaque Symplegades ab eo tempore immotæ permanserunt. Nam post huiusce nauis trãsmissionem eas fore omnino stabiles numina decreuerant. Inde vero Argonautæ ad Mariandynos peruenerunt: vbi ab Lyco Rege summa cum benignitate excipiũtur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur, & Anceus nauim se gubernaturum pollicetur.

Dein præterrecti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim amnem venerunt. Hic terræ Colchicæ flumen esse perhibetur. Naui in portum delata, ad Aeeten contendit Iason, cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat, illum ad vellus aureum reddẽdum, cohortatur, quod se redditurum Aeetes pollicetur, si solus æripides tauros sub iugum miserit, Hi autem duo erant, & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munere concessi: Qui æreis præditi pedib. ignèm ore spirabant. Ad hæc ipsi, vbi hosce iugo iũxisset, vt Draconis dentes sereret, imperat, quippe qui à Minerua dono acceptos dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus partem seuerat, secum

Iason

Iason habebat. Ambigentem itaque Iasonē, quanam arte tauros subiugaret, Medea ardentissimè deperire incepit: Hæc erat Aeetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs, & cantionibus insignis. Quæ verita, ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se vxorem ducturum, & in Græciam simul, nauigantem peructurum iuret, pollicetur. Id vbi præstiturū se iurauit Iason, pharmacum, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq;, ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum vnum duntaxat inquit illa, diem, nulla neque ignis, neque ferri violentia lasum iri asserebat, sed & illi indicauit, vt è satis dentibus viri terrā orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. Quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminus lapides coniiceret. Postea vero, quam ea de re, inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Iason, & pharmaco inunctus in templi lucum penetrat, tauros perquirit, quos multa cum flammarum vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri prosiliere. Tum Iason, vbi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus pugnantes inter se adortus occidit. Porrò perdomitis tauris, tantum abest, vt vellus aureum ex pacti, & conuenti formula tradat Aeetes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon cum ea nautas ad vnum omnes occidi studuerit. Quod

vbi

vbi Medea resciuit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa soporauit: inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit eam vero Absyrtus frater consequebatur: Ast hi noctu cum hisce auehuntur. Ceterum Aeetes cognita Medeæ audacia ad nauim persequendam accingitur, quem vbi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aeetes autem filij mẽbris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medeã captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum ij alius aliò diffusi in perquirendis Argonautis occupãtur, Eridanum amnem iam prætereuntibus. At Iupiter ob Absyrti cædem iratus, ingenti immissa tempestate, Argonautis errores inijcit: ac dum secus Absyrtidas insulas nauigant. Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nunquam antea desituram esse, quam in Ausoniam profecti Absyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libyæ, Galliæq; littora præteruecti, & per Sardiniæ pelagus delati Hetruriam legunt. Inde ad Æacam contendunt vbi à Circe expiantur. Qui cum circa Sirenas nauigarent, Orpheus, quòd contrariam

trariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verùm solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybæum habitatum relegauit. Dehinc à Sirenibus nauim Charibdis excepit, Scyllaq́, & errantia saxa, è quibus ingens flammarum vis, ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus Iunonis monitu incolumẽ nauim transuexit, Siciliam itaque præteruecti, vbi Solis boues inerant, in Corcyrã Phæacum insulam appellũt, vbi Rex Alcinous imperabat. Porrò cum Colchici Argonauim nusquã inueniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt. Medeamq́ ab Alcinoo reposcunt. Tum ille, si iam, inquit, vxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, at si, nondum virum passa sit, patri remissurũ, ait. Verùm enimuero Alcinoi coniux Arete anteuertens Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phæacibus simul habitare statuerũt. Argonautæ vero cum Medea in altum anehuntur: qui cùm noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens secundum iugulum sagitta percussit, eũq́ in mare deturbauit. Hi vero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac præter spem ostentatum portum ingressi Anaphen nominarũt vbi Apollini Æglæo aram statuunt, ibiq́ peractis

de mo-

de more sacrificijs, epulati sunt, Quæ vero ab Arete duodecim ancillæ Medeæ dono iam datæ fuerãt, fortissimos illos viros per lusum fugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde auecti in Cretam appellere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Chalci ærisve genere produnt, Sunt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui vir Æneus fuit, idémque ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam vnam à collo ad calcẽ pertinentem fuisse tradunt, atque in huiusce venæ cute clauus æneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argonauim prætereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medeæ veneficijs circumuentus occubuit, siquidem, vt nonnulli memorant Medeæ poculis ad insaniam redactus excessit è vita. Sed, vt alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obyisse narratur. Nec desunt, qui illũ à Pœãte sagitta in calce vulneratum interijsse tradunt. Noctem autem vnã illic non amplius morati Argonautæ ad Æginam aquatum contendunt, vbi de aqua pugna conseritur inter eos, inde vero per Eubœam, Locridémque nauigantes in Iolcũ, quarto demum mense post initam velleris aurei expeditionem, peruenerunt. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum haud æquo animo ferret de

Æsone obtruncando cogitauit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciſſere quærit, immolati tauri ſanguinem intrepidè hauſit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam, execrata, relicto filio paruulo, volunt ad bellum anteſignano, vitam ſuſpendio finiit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium iugulauit. Interea redit Iaſon, ac vellus aureum Peliæ dedit. Qui, cùm de iniurijs, quibus erat affectus, alienum ſibi cum eo expoſtulandi tempus foret, occaſionem expectandam eſſe cenſuit. Proinde ſumptis ſecum lectiſſimis heroibus in Iſthmum nauigauit, ac nauim Neptuno dedicauit. Inde Medeam monet, vt rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Peliæ regiam ingreſſa: regis filias Aſteropeam nempè, & Antinoē ad patrem necandum, elixandumq; ſuaſu inducit ſuo, atque eundem in vitam mox ætate iuuenem ſuis ſe veneficijs reuocaturam eſſe pollicetur, Idq; vt facilius credi poſſit, arietem infruſta diſſectum elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credulæ, patrem occidunt, membratimq; conciſum elixant. Acaſtus autem vnà cum Iolcienſibus patrem ſepeliuit. Iaſonemq;, & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthum commigrant: vbi decennium totum fortunatè tranſegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum Rex filiam Iaſoni deſpondiſſet, eam dimiſſa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa, quos Iaſon Deos iurauſſet, obteſtata, ingratumq; illius in ipſum animum, ſubinde deteſtata, vxori qui-

quidem peplum venenis infectum misit, quem simulac illa sibi induit, cum adiutore patre validoigne correpta conflagrauit. Medea insuper quos, ex Iasone filios habebat, Mermerum nēpè, ac Pheretem trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eo ǵ profugit Athenas, qua in fuga, vt quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræa Iunonis aram constitutos omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ conuolarat Athenas, mox ibi Ægeo nupta filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cū Medo filio eijcitur. Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciam vniuersam Mediam vocari voluit: & bellum contrà Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos remeauit, quæ cum Aeetem patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

APOLLODORI ATHENIENSIS GRAMMATICI Bibliotheces, siue de Deor. origine, Liber II.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

QVoniam vero Deucalionis genus, ac sobolem enarrauimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano, & Tethye procreatur, à quo Inachus Argiuorum flumen nominatus est. Huius, & Melissæ Oceani filiæ Phoroneus, ac Aegialeus filij fuerunt. Aegialeus tametsi nulla de se prole relicta sit extinctus, Aegialeam tamẽ ab eo, cui præfuerat regioni, dictam fuisse terrã legimus. Atqui Phoroneus terræ, cui postea nomen fuit Peloponneso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha, Apin, & Nioben procreauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerẽs ac plane tyrannica manu administrans Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis, ac Telchinis insidijs proditus sine liberis excessit è vita, & relatus inter deos Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ioue, quam primam mortaliũ Iupiter iniuit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio ex eo Pelasgus etiam natus esse dicitur, à quo Peloponneso Pelasgia nomẽ fuit impositum. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenã refert

refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

Argus itaque simul ac à Phorone regnum accepit, Peloponesum à se Argos dici imperauit: qui postea ducta vxore Euadne Strymonis, ac Neæræ filia. Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autē nascitur Agenor, ex quo Argus Panoptes ortus est: hunc toto corpore oculatum fuisse legimus. Hic enim viribus præstans, sublato qui Arcadiā deuastabat, tauro, eius seſe corio circūtexit. Adhæc Satyrū: qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari, ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interimit, idemq; sublatis cædis auctoribus, Apidis interitum vltus est.

Argi vero, & Ismenes Asopi filiæ Iasius est filius: ex quo Ionem ortam esse tradunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit: necnon complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus, & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant, quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit, à quo cùm vialatā fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cùm qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium iusiurandum irritum esse, neque ad deorum iram quidquam pertinere. Iuno interim vaccā ab

Ioue depopoſcit, acceptamq; Argo Panopta cuſtodiendam dedit. Hanc autem Aſclepiades Areſtoris, Pherecydes vero Inachi, ſicut Cercops Argi, & Iſmenes, quæ Aſopi fuit, filiam ſcribunt: ſed Acuſilaus è Pirene, vt dictum antea fuit, ortam eſſe refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat alligabat. Cùm verò Iupiter eam Mercurio, vt furtim abduceret, imperaſſet, idq; ab Hierace detectũ fuiſſet, neque celari amplius poſſet: lapide percuſſum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius Argiphontes cognomẽtum accepit. Iuno demum bouem œſtro concitauit. Quo facto ea prima in ſinum ab ſe Ionium appellatum, penetrauit. Mox per Illyridem progreſſa Hæmum tranſcendit, ac per ea tempora traiectum Thracium nominatum, ab illa deinde Boſporum dictum, tranauit. Inde, cùm in Scythiam penetraſſet, & Cimmeriam terram, cumq; per continentis multum, deerraſſet, multaq; Europæ maria, atque Aſiæ plura tranaſſet, in Ægyptum tandem peruenit: vbi priſtina forma recepta ad Nili fluenta Epaphum peperit. Hunc Iuno, Curetes vt alicubi puerum occulerent, precibus impetrauit. Quod factum vbi Iupiter reſciuit, Curetas occidit. Io interim ad filium, ſeſe veſtigandum accingit. Quæ cùm Syriam propè vniuerſam peruagata eſſet, quòd illic Bybliorum Regis vxor filium educari ſignificabatur, & tandem Epapho inuento in Ægyptum remeauit, ac Telegono, qui tum Ægyptio-

gyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuam collocauit. Et Ionem quoque Isidem appellarunt.

Epaphus autem Ægyptijs imperãs Memphin Nili filiam sibi coniugauit: deq; vxoris nomine cõditam vrbem, Memphin nominauit, ex eaq; Libyam filiam procreauit, à qua & pars vna terrarum Libya vocitata est.

Ceterùm ex Libya, Neptunoq; gemini Agenor, ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicem profectus, & inibi regni sedem constituit: vbi, & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia dicere supersedebimus. At Belus, quòd ex Ægypto minimè discessisset: Ægypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit vxorem, de qua sibi filios geminos procreauit Ægyptũ nempè, ac Danaum, sed & Euripidis testimonio Cepheum, Phineumq; etiam liberos habuit. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Ægyptumq; ad Arabiam habitãdam misit. Qui, cum deuastasset Melampodum terram, eam Ægypti nomine appellari de seipso voluit. Porrò & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur. At fratri Danao filiæ totidem. Qui cùm de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios præter vnum, aut alterum filiarum suarum opera necauit, nã ex oraculo cædẽ sibi ab eorũ vno imminere acceperat, metu perculsus Minervæ

consilio nauim nominatam ab eo de filiarũ suarum numero πεντηκόντορον quasi dixeris quinquaginti-remen primus fabrefecit, in qua filiab. impositis au fugit. Inde in Rhodum appellens Mineruæ Lindiæ statuam dedicauit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat (at ipse eius regionis potitus suo ipsius nomine incolas, Danaos appellauit) sed quod ea regio aquarum caritate laborabat, ex quo Neptunus iratus Inacho fontes siccauerat, quod eam Mineruæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum emisit. Harũ una Amymone aquã disquirens, telum in ceruum iacit, ac Satyrum dormitantem offendit: Quare ille somno expergefactus puellæ incũdæ miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum illo cõcubuit eiq; Neptunus Lernæos fontes indicauit. Porrò Ægypti filij Argos profecti vt mutuam inter se simultatem compescerent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul, quòd parum crederet eorũ pollicitationibus, simul quod fugæ, exilijq; sui reminisceretur iniuriæ, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur natarum maximam Lynceo, & Gorgophonem Proteo selegit. Hos enim ex coniuge Regina Argyphia Ægyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt.

Busiris quidem, & Enceladus, Lycusq;, ac Daiphron

phron, Automaten, Amymonem, Agauen, Scæam, Danao ex Europa Regia matrona fatas ducunt. At ex Elephantide ortæ fuerũt, Gorgophone, atq; Hypermnestra, sed Lynceus Calycem sortitus est. At Ister Hippodamiam, Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Asteriam Chætus, Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedusam Euchenor, Rhoden Hippolytus Hi: decem ex Arabia vxore geniti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phœbe natæ sunt, Agaptolemo Pireue, Cercestis Dorioni, Eurydamanti Pharte, Ægio Mnestra, Euhippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo obuenerunt: hi septem è Phœnissa coniuge orti sunt: at puellæ, quæ Æthiopides erant, quod cognominis essent Mẽphidi haud quaquam sortito inter se copulari voluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus Cliten, Sthenelius Sthenelen, Chrysippus, Chrysippen duxit. Atque ex Caliande, & Naide nympha, filij duodecim nati erant, cum totidem Polyronis Naidis filiabus. illorum hæc sunt nomina: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ vero sunt ex nympha natæ Autonoe. Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Euippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui vero de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti du-

xerunt. Nam Periphanti obtigit Actæa, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmon. Octo autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten duxit ex Herse matre natas: Pandiõ, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celæno: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi cõiugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puellæ matre Crinone fuerunt. Post, vbi suam quisque sortitus, coniugem duxerunt, acceptos in conuiuiũ cũctos Danai filiæ datis à patre pugionib. somno sepultos, suum quæq; sponsum occidũt, vna tamẽ modo excepta Hypermnestra. Hæc n. sola Lynceum, quòd eius virginitatem abstinuisset, incolumẽ asseruauit. Quamobrem hanc Danaus coniectã in vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danai filiæ præfectæ sponsorum capita in Lerna defoderunt, corpora vero ante vrbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerua, Mercuriusq; Iouis imperio expiarũt. Demum postea Danaus Hypermnestrã Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine prægnans Nauplium peperit. Hic quòd longæuus esset, mare nauigans morientium casum permoleste ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obijsse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi mœstissimè conspiciebat. Verùm antequam è vita decessit, vt Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenem Atrei filiam

liam sibi vxorem coniugari placuit. Qui vero Reditus conscripsit, Philyran dixisse ait. Cercopis autem testimonio Hesionem cepit. De qua Palameden, Ocacem, Nausimedontem gignit.

Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit, ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini procreantur Acrisius, ac Prœtus, qui cum in vtero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Vbi vero per ætatem potuere de regno certare non dubitarunt. Hiq; belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Prœtum Argis exegit: qui ad Iobatem in Lyciam peruenit, sed, vt alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit. At si tragediarũ scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lycio rum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quã ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atque in partem assumpti Argiuam terram propè vniuersam coluerũt. Sic Acrisius Argis imperat: & Prœtus Tirynthe. Ad hæc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaẽ gignit. Prœtus vero de Sthenobœa Lysippẽ, Iphinoenq;, & Iphianassam, quæ cùm adultæ tã ætatis essent, in insaniam cõciderũt, quòd, vt Hesiodus inquit, Dionysij ferias minimè receperunt. At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulachrũ nihili fecerunt, Sic itaque furore percitæ per omnẽ Argiuorũ terrã deerrabãt. Inde iterum

rum in Arcadiã, ac Peloponnesum reuersæ nullo nõ dedecore labefactatæ per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, se virginibus sanitatem restituturum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mercede deterritus, filiarum curæ minimè assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concitantur, immò vero etiam illarum veluti contagione offensæ reliquæ mulieres cum virginibus simul furere, etenim desertis propriis ædibus in suos ipsarum filios desæuiebant, atque in deserta sese fugientes abdebant. Cùm vero id calamitatis genus indies magis increscceret: postulatã mercedem Proetus Melampodi vltrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantũdem fratri suo Bianti attribuatur. Inter hæc Proetus veritus, ne, si filiarum cura longius protrahatur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescẽtibus eiubilatum simul, & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonem est vsque insecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutauit. Reliquæ vero repurgata vesania resipuerũt: Harum demum, Melampodi vnam, & Bianti alteram Prœtus in matrimonium collocauit: neque longo post tempore

Mega-

Megapenthẽ filium genuit. Ceterum Bellerophõtes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadẽ fratrem, siue, vt quidam ferunt. Pirenẽ, aut, vt alij volunt, Alcimenẽ peremisset, ad Proetum Argos confugit ab eoq; expiatur. Mox autem cùm illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret, qui, cum mulieris libidini minimè consensisset: Sthenobœa Prœto Bellerophontem quæsiti concubitus insimulauit. Prœtus vxori credulus dat illi ad Iobatem litteras huiusce, argumenti: Vt Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita illi Vt ad Chimæram extinguendam iret, imperauit. Siquidẽ ita iuuenem à fera perditũ iri arbitrabatur, quando ea non vnius modo, sed ne multorum quidem viribus facilè perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media vero capra esse videbatur, quæ flammas euomebat, ac proxima quæq; dissperdebat, pecoraq; inficiebat. Hæc. n. trium belluarũ viribus sub vna dun taxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari cura enutritam fuisse, natamq; ex Typhone, et Echidna id, quod Hesiodi carminibus comprobari legitur. Conscenso igitur Pegaso, quẽ ex Medusa, ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis impetebat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit, vbi & id feliciter exegit

exegit, ad Amazonas expugnandas proficiſci impe
rauit, Quibus item denuctis collectam Lyciorũ iu-
uentutẽ, quæ ceteris præcellere videretur, in inſidys
cõſidere iubet, atque ita Bellerophontẽ occidi præce
pit. Vbi autem & hoſce ad vnum omnes ab eo cæſos
accepit, admiratus iuuenis præſtantiam, Iobates lit
teras illi Prœti oſtendit. Inde, vt ſecum maneret,
rogauit: Eiq; Philonoem filiam vxorẽ dedit. Qui
demum, cùm fato conceſſiſſet, Bellerophontem ge-
nerum ſuum regni ſucceſſorem inſtituit.

Interim Acriſio de maribus filijs oraculum ſciſci
tanti, numen reſpõdit, puerum de filia oriturum eſ-
ſe, qui auo necem illaturus eſſet. Id igitur Acriſius
pertimeſcens aneo ſub terra cubiculo conſtructo, in-
cluſam Danaẽ cuſtodiri iubet. Hanc, vt nonnulli
tradunt, vitiauit Prœtus: vnde inter ſe orta cõten-
tio eſt: ſed aliorum teſtimonio proditur: Iouem in
aureum imbrem tranſmutatum per impluuium in
Danaes ſinum delapſum cum ea concubuiſſe: mox
vbi Perſeum de filia natum eſſe cognouit Acriſius
ab Ioue compreſſam filiam minimè credens, eam
vna cum filio in arca lignea concluſam in mare de-
iecit: quæ cùm in Seriphum inſulam delata fuiſſet:
Dictys deſumptum puerum educauit. Ceterum
Polydectes Veterinus Dictyis frater, Seriphi Rex,
Danaes amore correptus, cum ea (Perſeus. n. in
virilem ætatem peruenerat) potiri nequiret, amici-
cos, quibuſcum & Perſeum etiam conuocat, ijsq;
ob Hippodamiæ Oenomai filiæ nuptias eranum ſe
celebra-

celebraturum edicit. Cui tum Perseus: quanam inquit in re conficies eranum? equo Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum Rex, contra nihil subiecit. Mox vero, ab alijs equos expoſcit, ſed, quòd equum à Perseo habere non poſſet, pro ſymbola Gorgonis caput illi, vt afferret, imperauit. Tum Perseus Mercurij, ac Mineruæ ductu Phorci filias adijt, Ento, Pemphredo, & Dino. Hæ fuere Cetuſq;, & Phorci natæ. Gorgonum ſorores ab ortu ipſo ſtatim anus factæ, vnóque tres oculo, & dente vno præditæ, quibus, & viciſſim inter ſe vtebantur. Hæc, vbi potitus eſt Perseus, repoſcentibus illis, ſe redditurum pollicetur, ſi, quæ ad Nymphas, ipſa duceret, viam commonſtrarent. Erãt autem hiſce Nymphis talaria, & cibiſis, quam peram quidam eſſe putant. Id Pindarus, & Heſiodus in Clypeo, vbi de Perseo, ſic ait.

Horrendæ totas ſcapulas caput occupat ingens.
Gorgonis, idq; intra cibiſin latet.

Nam cibiſis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta eſſe videtur. Ad hæc Orci galeam, adhibuit. Reſtitutis itaque Phorcidibus & dente, & oculo, quod viam demonſtraſſent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quæ cupiebat humeris ante omnia peræ induxit, ac pedibus talaria accõmodauit, poſtremo galeã capiti impoſuit. Hac igitur tectus, quoſcũq; voluiſſet, ipſe inuiſus

alijs,

alijs, peruidebat. Is, vbi à Mercurio adamantinã harpen accepit, ad Oceanum deuolauit, hic Gorgonas dormientes deprehendit.

His autem Euryalæ vni, Stheno alteri, tertiæq; Medusæ nomen fuit. In quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus conuolabant, quæ, quicunque obtuerentur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputauit. Quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiluit, & Chrysaor Gerionæ pater. Hosce autem è Neptuno procreauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusæ capite recessit. Verùm Gorgones ipsæ somno excitæ Perseũ insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minimè poterant. Quòd ea Perseus contegebatur. Qui cùm in Æthiopiam peruolasset Cephei Regis filiã Andromedam maris Ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnũ,

& aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastauit.

Cepheus autẽ Ammonis oraculo monitus, tum demum tantæ calamitati modum fore accepit, cum Cassiopeæ filiam Andromedam Ceto deuorãdam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum vi compulsus, effecit scopulog; filiam alligauit. Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetũ ipsum interẽpturum pollicetur, si filiam ab imminenti periculo ereptam sibi in matrimoniũ collocet: Pactis itaque iureiurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, is qui primus iam coniunx designatus erat, verũ id vbi resciuit Perseus cum coniuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato in saxa repẽte conuertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cũ Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse, deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regẽ concurrentium amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput ostendit, idq; quotquot aspexerunt, qualicunque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox vbi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minervæ dono dedit. Ea vero Mercurius omnia Nymphis restituit. Ceterùm Pallas in medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerua præcisum fuisse di-

cant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse: Atqui Perseus, cũ Danae, & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autẽ oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigrauit: interea Teutamia Larissæorum Rege patri iam vita functo gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disci iactu Acrisij pede percusso, actutum eum interfecit. Post, vbi Perseus oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisium quidem extra vrbem sepeliuit. Verùm, quod Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubuisset, remeare iusto quodam pudore teneretur, profectus Tirynthẽ ad Megapenthẽ Prœti filium cũ regno vicissim cõmutauit, nam illi Perseus Argos tradidit, ac Megapenthes Argiuorum regno præficitur. Perseus vero Tirynthem adeptus, Mideamq;, & Mycenas admuniuit. Porrò ex Andromeda Persei filios habuit ante, quàm in Græciam veniisset, Persem scilicet, quẽ apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originẽ duxisse feruntur. At Mycenis procreauit Acæum, Sthenelum, Helam, ac Mestorem, & Electryonem: filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres vxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia.

De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe

thoe gignitur, quam, cũ rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas quod procul à patria iuerit, appellauit.

Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Huic Neptunus aureo crine illius capiti impositio, fecit immortalem. Cetcrùm Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comætho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Cherisidamas, Mestor, Eueres.

Atque Electryon ducta in matrimoniũ Anaxone Alcæi filia, suscepit feminei quidẽ sexus Alcmenam, mares autem, Stratobatẽ, Gorgophonum, Philonomum, Celæneum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachũ, Anæctorẽ, Archelaũ: sed post hoscc spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium.

E Sthenelo vero, & Nicippe, quæ Pelopis fuit, Alcinoe, & Medusa procreantur, mox etiã eidem Eurisstheus natus est, qui Mycenis imperauit. Nã quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole oriturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyiæ, vt Alcmenes partum cohiberet: eamq; vt Eurysstheus Sthenelei filius in lucem, iam septimestris prodiret, subornauit.

Ad Electryonẽ autem Mycenis cum Taphio imperantẽ Pterelai filij profecti, ab eodẽ Mestoris regnum auo materno repetũt, qui, quòd ab eorum

postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius boues abegerunt: Tum Electryonis filij vim vi repellentes mutuo concursu perimuntur, at ex Electryonis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset adhuc, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eueres, qui naueis asseruabat, superstes fuit. Tum, qui ad Taphijs euasissent, vela vento dederunt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium Regi commendarunt. Cæterùm Amphitryo redẽptas de Polyxeno boues Mycenas abduxit. Interea verò Electryo filiorum cædem vlturus regno simul cum Alcmene filia in Amphitryonis potestatẽ tradito iurisiurandi religione illum prius adegit, vt ad reditum vsque filiam virginem seruaret intactam. Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat. Is autem cùm boues reduceret, earumq; vna aufugeret, in ipsam Amphitryo tum, quam manibus forte clauam gestabat, immisit. Quæ de bouis cornibus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum vita priuauit. Sthenelus itaque hanc nactus occasionem è tota Argiuorum terra Amphitryonem exegit. Indè non modo Mycenarum, sed etiam Tirynthis ditione potitus est, mox autem Pelopis ad se filijs Atreo, Thyestaq; accersitis Medeam commendauit. Amphitryo vero cum Alcmena, & Licymnio Thebas profectus à Creonte fuit expiatus, ac Perimedem sororem Licymnio tradit. Interea vero Alcmene dictitante ei nupturam se esse, qui fratrum suorum interitum vlciscereturr: tum Amphitryo

phitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret, nam fera vulpes Cadmiam deuastarat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo vnquam mortalium captum iri. Interim, dum fines ab hostibus diripiũtur, vnum ex vrbanis puerum Thebani in mensis curriculum ipsi multos rapturæ ne hoc fieret dari permiserunt. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium Teleboarum spoliorum parte promissa, induxit, vt in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe, duxerat, cui fato concessum fuerat, vt quamcũque feram insectaretur, occideret. Quã obrem canem, cui Lælapi nomen fuit, cum vulpem insequitur, Iupiter vtrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terræ populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elo Argiuorum Eleum Persei filium, à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verũm Pterelaus donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, vbi Comethо Pterelai filia, Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum prosecuit, Inde Pterelai morte insecuta omnes ad vnam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Elio, Cephaloq; tradidit. Mox illi conditas sibi

cognomines vrbes habitatum cõmigrarunt. Prius autem, quàm Amphitryo Thebas rediſſet, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua tri noctio facto mutatus in Amphitryonis viri formã, concubuit: quæq; aduerſus Teleboas geſta eſſent, omnia recenſuit. Vbi vero Amphitryo rediit, ac ſe à coniuge negligentiùs excipi videt, ab ea huiuſce rei cauſſam poſtulat, cui, cùm Alcmena reſpondiſſet, quòd reuerſus priore nocte ſecum concubuiſſet: à Tireſia Iouis cum vxore concubitum factum reſciſcit. Alcmena vero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem vna nocte grandiorem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cùm Hercules octo iam menſes natus eſſet, Dracones duos inuſitatæ magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum dimiſit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus vtraque manu conſtrictos ipſos necauit. Ceterùm Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, vter eſſet eius de pueris filius, ſcire vellet, dracones hoſce in cunas, lectúmve iecciſſe: quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus ſtetit: atque ita Iphiclem ex ipſo genitum cognouiſſe refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto ſagittandi rationem, à Caſtore ſub armis exerceri, demum à Lino citharœdicam didicit. Is Orphei frater fuit. Qui cùm Thebas commigraſſet, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuiſſet

citharæ

cithara percussus ab Hercule, interijt: quòd ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. Cui cum quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contra Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, qui manibus iniustis iritantem punierit, insons esto, & hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autẽ Amphitryo, nequid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandauit, ibiq; dum educatur, & virium præstãtia cæteris omnib. antecellebat. Ad hæc visu terribilis erat, nẽpe Iouis filius, quiq; cubitorum corporis, quattuor erat altitudine. Igneũ ex oculis splendorem effundebat, nec frustra aut ab arcu sagittas emitebat, aut iaculo feriebat. Qui, cũ inter boum armenta esset annum agens decimumoctauum leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Amphitryonis, ac Thestij boues, dissipabat. Is autem Thespiensium Rex erat, ad quem, leonis illius occidẽdi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic, quòd per diem venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnæi filia natas habebat, qui summa ope nitebatur, vt Herculis semine repletæ omnes, sibi nepotes procrearent. Hercules vnam, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnib. tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellẽ sibi induit. et huius hiatũ galeæ loco habuit. Redeũti vero

illi à venatione Ergini legati missi à Thebanis tributum, vectigálve exacturi obuiam facti ierunt, Thebani vero Ergino hanc ob causſam vectigales, tributariyve erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Periores, lapidis ictu in Oncheſto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum ſemimortuus delatus, ac moribũdus Ergino filio mortem ſuam vlciſci iubet. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum iureiurãdo ſtabilitam Thebanis dedit ea lege, vt ij ad annos viginti, boues cẽtum quotannis tributi nomine ad eum mitterẽt. Hercules legatos ad id tributi pe tendum Thebas adeuntes forte quadam obuiã ha bens, ignominia affecit, deſectis auribuſq;, & naribus quoque, & funiculis ſuas ijs collo manus circũligans, hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerua ſumptis, & bello præfectus Erginum quidem obtruncauit, Minyas autem in fugam vertit, ac Minyas geminatum tributum Thebanis pendere imperauit. Quo bello cum fortiſſimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porrò Hercules à Creonte ob rem præclarè geſtam natu maximam filiam, Megaram vxorẽ accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam ſolaum filium ex Automeduſa Alcathoi filia, ſuſceperat,

coniu-

coniugauit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cædem Alcmenam duxit. Quiq; Ocaleam Bœotiæ in exilium eiectus habitatum cōcessit. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus: ensem à Mercurio: ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerua peltam accepit. Nam clauam ipse sibi in Nemea silua cæsum comparauit. Post confectam cum Minyis pugnam Iunonis odio in furorem incidit ac suos ipse filios ex Megara procreatos, vnà cum duobus Iphicli liberis, in ignē cōiecit, qua de causa se ipsum exilio mancipauit: Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, vbi nam habitatum iturus esset.

Pythia tum primùm Herculem ipsum appellauit, nam prius Alcidæ nomine vocabatur, eumq; Tirynthem habitaturum esse dixit.

Eurystheoq; annos duodecim seruiturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum vero peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id vbi Hercules accepit, Tirynthem commigrauit, ac quidquid ab Eurystheo iubebatur, exigebat. Primùm itaque illi Nemeæi leonis pellem afferre iubet: id verò animal Typhone genitum inuulnerabile fuit.

Hercules contendens in leonem Cleonas peruenit, vbi Molorchus vir, qui manibus suis victum sibi quæritabat, ipsum hospitio excepit: Cuiq; hostiā immolare volenti, eam ad diem trigesimam ei ser-

uare iubet. Nam, si de venatione incolumis reuerteretur, Ioui cãseruatori mactaret: si vero occubuerit, sibi tũ p eã velut Heroi inferias ageret. Post, vbi in Nemeã peruenit, quæsitũq; leonẽ reperit, ac sagittis illũ prius impetiuit. Vt vero nullis posse vulneribus occidi cognouit, protenta clauaferã persequitur, quæ cũ in spelæum anceps cõfugisset, eius alterũ ostiũ obstruxit, ac per alterũ irrupit in ferã, et circũpositis collo manibus, eò vsq; astrictã tenuit donec eam præfocauit, impositamq; humeris Mycenas importauit. Sed vbi extrema sui reditus die Molorchum, vt mortuo hostiam immolaturum deprehendit, Seruatori Ioui sacris peractis leonem Mycenas intulit. Cetertùm Euristheus cognitis Herculis viribus, ipsum vrbem ingredi postea nũquam permisit. At pro portis res ab eo gestas ostẽtare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum, doliũ sibi æneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Elienſis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, postinterfectum à se Iphitum, Mycenis exulauit. Ibiq;, postquam ab Euristheo expiationem est consecutus, habitauit. Porrò secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandã imperauit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia, & campestria eruptione facta dispersebat, in pecora, atque agros sæuiebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouem capitib. munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

Quod

Quod autẽ omnium mediũ erat, immortale fuisse ferunt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auriga opera vsus ad Lernã contendit, quò cùm peruenisset, equos sistit, Hydram in tumulo quodam nactus, propter Amymones fontes, vbi ea latitare consueuerat, Quã cũ ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. Egressamq; ipsam manu prehensat, prehensamq; tenet, ea vero pedibus statim circũplicita cohibebatur. Hercules capita contundens clauа, nequicquam elaborabat, namque vno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydrа peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opẽ ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai, & ipse opem implorauit. Qui cum proximæ silvæ partem succendisset ignitis torribus renascentia Hydrа capita inurẽs, cũ in modũ renascentiũ capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eiq; ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, quа per Lernã Eleuntem ducit. Ad hæc Hydrа corpore minutissimè conciso sagittas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborẽ duodecim ærumnis annumerandum esse negauit, propterea quòd Hercules non solus: sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertiũ verò facinus hoc illi gerendũ imponit, vt cornutam ceruam Mycenas viuam adferret. Erat. n. ad Oenoen auratis cornibus insignis ceruа Dianæ sacra, Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum

num totum esu insecutus: Postea uerò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem, quem cum iam iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferēs, & per Arcadiam iter agebat, cui, cum Apolline Diana simul obuiam facta, ceruā recipit, atque Herculem quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiurgauit, tum ille necessitate rei damnata Eurystheū auctorem rei fuisse affirmauit, placata Deæ iracundia, feram viuam adhuc Mycenas importauit.

Quartum inde ei certamen imperauit, Erymāthium Aprum ad se viuum ferat. Hæc autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorumpens deuastabat. Hercules itaque Pholoem inter eundum à Pholo Centauro Silem, ac Meliæ Nymphæ filio hospitio excipitur. Hic hospiti tostas carnes edēdas appositi. Ipse vero crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti vereri se, inquit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post: Centauri quòd vinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholi antrum irrumpunt, & quibus Anchium, & Agrium, quod primi intrare spelæum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos euertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde vero ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit.

tauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis peteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachiũ in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumq; à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille vero irremediabili vulnere sauciatus in spelæum se recipit, quòd in eo vita excedere vellet, qui, cum per immortalitatem, qua donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Iouis permissu, immortalitatem adepto Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera vero Centaurorũ multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt, qui in* Maleam montem confugerint. Eurytion vero in Pholoen, atqui Nessus ad Euenum amnem, reliquos autem Neptunus excipiẽs ad Eleusinem* montẽ occuluit. Porrò Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset admirabatur. Hæc autem è manu sua delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur Hercules Pholo humi condito ad Apri venationem contendit. Quem è fruteto quodam ingenti cum clamore excitatum, per altam niuem defessum, ac vinculis præpeditum Mycenas inuexit. Quintum deinde laborem imperauit, vt Augeæ pecoris fimum vnius diei curriculo exportaret. At Augeas Rex Elidis fuit, sunt, qui illum Solis filium fuisse dicant. Nec desunt, qui Neptuni, &

qui

qui Phorbantis. Hunc multes pecorum greges habuisse ferunt, ad quem, cùm Hercules adyisset, nulla de Euryſthei mandato mentione facta, vna die fimum omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris vniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minimè credulus se illi tamen, postulata cõcessurum promittit. Hercules inde anteſtatus Phyleum Augeæ filium, flabuli fundamentũ euertit, Alpheumq3, & Penеum, flumina praterfluentia per fossam deducta, corriuataq3 immisit: ita, vt per alienum à priore alueum defluerent effecerit. Augeas, vbi de Euryſthei imperio confectũ fuisse accepit, non modo mercedẽ pactam nõ persoluebat, sed etiã quidquam se promisisse negabat eaq3 de re iudicum sententiæ se staturum esse dictitabat. Considentibus itaque iudicibus Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, quod isce mercedem Herculi se daturum pactus fuerit, proinde Augeas ira inflammatus ante, quàm iudicum suffragijs sententia ferretur, vti & Phyleus, & Hercules ab Elide facesserent, imperauit. Phyleus, itaque Dulichium commigrauit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abijt, atque ibidem habitauit. Vbi illum necessitate compulsum, vt Eurytioni Centauro Mneſimachem filiam vxorem dare deprehendit, à quo, vt sibi opem ferret, exoratus Hercules Eurytionẽ, qui ad sponsam ducendã venerat, obtrũcauit, sed Euryſtheus neque id inter duo decim, certamẽ admisit, quippe qui mercede hoc fe

ciſſe

ciſſe, aſſerebat. Sextum ei laborem, vt Stymphalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autẽ ad Stymphalũ Arcadiæ vrbẽ Stymphalis palus multis contecta atque vmbroſis arboribus addẽſata, quare in hanc magna auiũ multitudo, luporũ vim pertimeſcentes ex fuga ſeſe recipiebãt. Herculi itaque, quanã ratione aueis è ſilua diſpelleret, ambigẽti: Pallas anea crepitacula Volcani munera accepta dedit. Hæc ille quaſſans ſub mõte quodã paludem proximo aues territabat, Quæ ſonitũ minimè ſuſtinentes præmetu ſubuolabant: eumq; in modum Hercules ipſas ſagittis impetiuit. Septimum inde laborem Cretenſis Tauri abducendi impoſuit. Hunc Acuſilaus quidem eſſe refert, qui Europam ad Iouem tulit. Nonnulli vero à Neptuno è mari ſubmiſſum, quo tempore Minos id ſe Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuiſſet. atque aiũt conſpicatum ipſum Tauri formam, ac ſpecimen, tunc planè inter hunc armenta dimiſiſſe, pro quo alium Neptuno ſacrificaſſe: Quibus in rebus iratum numen tauro feritatem immiſiſſe. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti Minos inquit. Vbi expugnarit, ſibi caperet. Poſt, vbi illum cepit, Euryſtheo tranſlatum oſtendit. Cetera vero ſacrum, numiniq; dedicatum abire permiſit. Hic Sparteq;, & Arcadia vniuerſa peragrata, Iſthmũ traiecit ac in Marathonẽ Atticæ terræ profectus incolas peſſimè habebat. Octauũ certamen Diomedis Thracis

equas

equas Mycenas abigendi fuit. Is Martis, & Cyrenes filius Bistonum Thracij generis, ac pugnacissimi, Rex fuit: Cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus nauigasset, perdomitis qui equarum præsepibus præerãt, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit.

Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum interemerunt. Hercules deuictis Bistonibus, atque occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera vrbe, ad Abderi perempti sepulcrum condita abactas equas Eurystheo tradidit, Quæ postea ab Eurystheo sunt in Olympũ mõtem transmissæ, eò cùm peruenissent, à feris dilaniatæ sunt. Nonus labor est, quo Hippolytæ cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Hæc erat Amazonũ Regina: quæ circa Thermodontem amnem habitabant, hæc gens erat bello gerendo præstantissima, quippe quæ viriliter fortitudinem exercebant, ac siquãdo viris admistæ pepererint, partus femineos educabãt. Dextras ad hæc mãmas, ne iaculis emittendis impedimento forent, in nihilum redigebant, læuas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterùm Hippolyte Martis baltheum, argumento, vt omnibus alijs præesset, habebat. Ad hoc igitur Hercules capiendum emittebatur, vt illud

lud cupienti Admetæ filiæ Eurystheus obsequeretur. Impositis itaque voluntarys socys vna in naui, Hercules sese nauigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit. Vbi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabãt. Ex omnibus, quos secum in naui vehebat Hercules, duo à Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules hosce statim è medio sustulit, at reliquos intra oppidum conclusos, obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, vt pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.

Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alcæo, Sthenelo, acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit, atque ab Amyco Bebrycum Rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Lycum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum vrbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocauit. Inde vero Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eumq; profecta Hippolyte atque eius aduentus caussam percunctata, & Zonãse daturam pollicente, Iuno, sumpta Amazonum vnius forma multitudinem adit: nuntians Reginam ab aduectis hospitibus rapi. Tum illæ captis armis in nauẽ, equo vectæ decurrunt. Hercules, vt armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus, id iam non sine dolo fieri, Hippolytem necat, & Zonam aufert ad

hæc reliquis denictis, renauigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit, per Apollinis, & Neptuni iram, vt ciuitas infeliciter ageret. Quoni m Apollo, Neptunusq; Laomedontis iniuriam vlciſci volentes, mortalibus aſſimulati, ac veluti mercenarij Pergamaſe ædificaturos paciſcuntur, quibus, cùm opere abſoluto conſtitutam mercedem Laomedon minimè ſolueret, tum Apollo peſtem, ac Neptunus cum inundatione Cetos immiſit, quod, quidquid mortalium in campis offendit, corripiebat, cùm vero ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Heſionem filiam ſuam Ceto deuorandam appoſuerit tum ille in proximis pelago ſaxis illigatam, propoſuit. Hanc ita expoſitam vt vidit Hercules, ſe ſeruaturum pollicetur, ſi ſibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi ſe daturum pollicitus eſt Laomedon. Hercules Cetos occidit, & Heſionem ſeruauit, at Laomedonte mercedem pactam non ſoluente: Hercules Troiæ excidium minatus, abiuit & Ænum appellit, vbi à Poltye hoſpitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Ænienſi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem virum contumelioſum, atque improbum ſagittis confixum interfecit. Inde cùm ad Thaſum peruenisſet, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaſo profectus aduerſus Toronen, Polygonum, Telegonumq; Protei, qui ex Neptuno procreatus

creatus fuerat, filios, ad luctandum prouocare soli-
tos in ipsa palæstra, interemit. Demũ illatam My-
cenas, Zonam Eurysthco dedit. Tum decimum il-
li certamen ærumnamq; indixit, Geryonæ boues ab
Erythea abigendas. Sed Erythea non procul ab
Oceano insula erat, quam nunc Gadiram, nomi-
nant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes,
quæ filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium ho-
minum corpore præditus, ita compacto, vt in v-
num ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusq;
in trium rursus partes diuisum esse videretur. Ad
hæc ille Puniceæ boues erant, quibus bubulcum Eu
rytionem præesse voluerat. Orthrus autem ca-
nis biceps ex Echidna, & Typhone genitus cu-
stos præerat, Concedens igitur ad Geryonæ bo-
ues, per Europam, monstra inter eundum multa
prætergressus, in Libyam traiecit atque cùm per
Tartessium iter feciſſet, itineris sui monimenta in
Europæ, ac Libyæ finibus oppositas inter se colũnas
duas constituit. Ast, vbi in itinere Solis radys cal-
fieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit.
Hic vero hominis vires admiratus, Herculem au
reo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Ery
theã aduectus in Arbãte monte pnoctauit. Id sen
tiẽs canis in eum prorumpit. Hunc Heros clana
percussit, nec non Eurytionem bubulcum cani sup-
petias, atque opem ferentem, occidit. Inter hæc
Menœtius Plutonis boum pastor rẽ omnẽ Geryo
næ nuntiauit. Hic Herculem ad Anthemuntẽ flu-

uium boues abigentem nactus commissa pugna, sagitta perfossus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus Tartessum tranauit, vbi Soli poculũ reddidit transgressus inde Abderam in Lybiam peruenit, in qua Alebrion, ac Dercynus Neptuni filij boues abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniã iter haberet taurorũ vnus ab Rhegyo aufugit, atque in fretum repente delapsus est. In Siciliam tranauit, ac vicina terra percursa, ab illo Italiã fuit appellata: nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt, ἰταλὸν dixerunt, In Erycis campos se contulit. Is Erycinis in Siciliæ parte, regnabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Cõmendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quæsiturus procedit, quem, cùm inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palæstra superarit taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel, atque iterum, & tertiò ab se victum Erycem luctando peremit. Et taurum receptum cum aliis in Ioniũm mare perduxit. Qui simulac in Ponti recessus penetrauit, bobus asilũ iuno iniecit: Quo perciti ad Thraciæ mõtana dissipantur. Hic insecutus, boum partem collectam ad Hellespontũ compulit. Quæ vero reliquæ fuerunt, cetera fere, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem ægre collectis bobus Strymonem, vt olim nauigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus innauigabilem effecit, ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille

postea

*postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus, intra vnius mensis, annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, vndecimam Herculi ærumnam imposuit, vt ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hæc vero non, vt quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis, & Echidnæ filius cẽticeps asseruabat. Hic varijs etiam, omniúmque generum vocibus vtebatur, cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Vesta, & Arethusa simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis, & Pyrenei filio ad singulare certamen prouocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit, demissum è cælo fulmen inter vtrosq; medium diremit, *Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem Nymphas Iouis, & Themidis filias adijt. Hæ ipsi Nereum indicant, comprehensumq; ipsum dormientem, atque omnigenas formas alternantem deuinxit, neque illum prius, quam ab eo vbi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quòd vbi didicit, Libyam percurrit.*

Huic Antæus, Neptuni filius præerat, qui hospites secum palæstra dimicare compellens, occidebat: At Hercules cũ eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit: nam si terram

contigisset, is robustissimus euadebat, quapropter hunc Terræ filium nonnulli esse dixerunt. Inde à Libya, Ægyptum peragrauit, in qua Busiris ex Neptuno, ac Lysianassa Epaphi natus regnabat. Hic ad Iouis aram hospites oraculo quodam monitus immolabat, annos enim nouem Ægyptus agrorum sterilitate laborauit. Inter hæc Thrasius vaticinandi peritus è Cypro aduenit, qui hanc annonæ caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotquot annis Ioui mactarint. Tum Busiris vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiã ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, Busiriq́, & eius filium Amphidamantem, & Chalbem Cerycem necauit.

Post hæc Asia percursa in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cuiusplam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, vbi nullam sibi auxily copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit: Quocirca, & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiã peruasit, vbi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extimum vsque mare nauigat, vbi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atque aquilam, Typhonis, & Echidnæ filiam Promethei iecur in Caucaso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheum detracto

detracto oleagino vinculo, solutum liberauit: eumq; ad Iouem reduxit, qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cælo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaque persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cùm cælũ habere subterfugeret: cesticillum, inquit, se velle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantum cæli pondus ferre posset. Quod vbi audiuit Atlas, depositis humi pomis, cælum recepit, atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hæc non ab Atlante habuisse, sed ipsum exso dracone custode decerpsisse, quæ secum delata dedit Eurystheo. Tũ ille accepta Herculi condonauit, à quo cũ Minerua accepisset, ea rursus reportauit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor iniunctus est, Cerberi ab inferis abstrahendi, hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse fertur. Descensurus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, vt ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ijs sacris admitti non licebat, ex quo adoptiuus Pylij filius initiatus erat, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum Centauri cædẽ expiarat.

Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tænarum Laconiæ promontorium, vbi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetrauit: quem cum animæ conspexissent, duabus exceptis Meleagri, ac Medusæ Gorgonis filiæ, omnes in fugam abiere. In Gorgonẽ vero Hercules ensem vt in viuam nudauit: tum illud à Mercurio vanum spectrum esse didicit. Mox, vbi ad Plutonis ventum est, Theseum, ac Pirithoũ Proserpinæ nuptias poscentem: eaq; de caussa deuinctũ inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus rediturí in vitam, manus porrigebant, tum ille Theseum manu prehẽsum excitauit, sed Pirithoũ quoque reuocare in vitam cupiens, ob terræmotum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hæc sanguinem animis præbiturus vnam ex Plutonis bubus iugulauit. Ceterùm Menœtius, Ceuthonymi filius Plutonis bubulcus cùm prouocasset in palæstram Herculem, perfractis costis ac medius ab eo prehensus, Proserpinæ deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, vt sine armis, quibus communitus aduenerat canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manib. haud abire permittit, & si à dracone qui in Cerberi cauda existebat morderetur, cernicem comprimens, ac belluam præfocans

cans parere coëgit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum, regressus per Trœzenem abduxit. At Ceres Ascalaphum in buboně mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porrò Hercules exantlatis laboribus Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse vero vxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis præmium proles filiæ conubiũ proposuisse accepit. Oechaliã igitur profectus, cùm sagittandi arte ys omnibus præstantior extitisset, vxorẽ certè promissum certaminis præmium est minimè consecutus. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceteriq; filij dehortari, ne, quam fortè prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore abactis ex Eubœa per Autolycũ bubus, Eurytus id Herculis persuasu confectum esse putauit: contra Iphitus id minimè credens, ad Herculem conuolat, eiq; à Pheris veniẽti, occurrit, quo tempore, seruatam ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, vt secum boues vestigaret, cohortatur. Ad illi Hercules se præstiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cùm vero cõmissæ cædis caussa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur, excluſus autem ab eo, quod

olim, vetus cum Euryto sibi beneuolētia interceſſerat Amyclas peruenit, vbi illum Deiphobus Hippolyti filius ſcelcris contage luſtrauit. Deinde grauj morbo de Iphiti nece correptus Delphos adyt, ac morbi finem roganti illi Pythia nihil reſpondet at Hercules eo nomine ſpoliare templum voluit, auectoq; tripode, propriam ſibi oraculorum ædem conſtruxit, ac mox ab Apolline in eum pugna commiſſa, Iupiter inter hoſce duos medium fulmen demiſit, eoq; modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cùm triennium totum venditus ſeruierit ſeruitutē, & commiſſæ cædis ergò Euryto æſtimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorū regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed oblatam fraternæ cædis æſtimationem Eurytus admittendam minimè cenſuit. Interim Hercules Omphalæ ſeruiens non procul ab Epheſo Cercopas captos in vincula coniecit. Syleū vero in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret: refoſſis ab radice vitibus vnà cum Xenodice filia interfecit. Idemq; ad Dolichen inſulam delatus, ac videns Icari corpus in littore eiectum ſepulturæ dedit, ab eoq; Dolichē inſulam mutato nomine Icariam vocauit. Cuius beneficij cauſſa Dedalus è picea Herculis imaginē cō ſimillimā effinxit, quā quòd ignoraret, per noctem, lapide vinam eſſe opinatus, percuſſit. At quo tēpore

apud

apud Omphalen seruiret, aiunt, tum in Colchos nauigationẽ, & Calydonij apri venationẽ confectam fuisse, ac Thesèum, qui Trœzene Isthmum aduenerat eum expiasse. Porrò posti seruitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta præduis decẽ & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigauit. Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicleo custodiẽdam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellicæ peritissimis in vrbem promouit. Laomedon interea facto cum multitudine in classem impetu, Oicleum quidẽ pugnantẽ interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra vrbem, obsideri cœpit: cumq; vrbis obsidione continenti premeretur, refractis mœnibus, Telamo primus vrbẽ intrat, & post eũ Hercules. At, vbi Telamonẽ prius intrasse videt, stricto in eũ ense vadit. Nã is meliore sui ipsius volebat neminẽ. Id cum Telamon prouidè animaduertisset proximos adiacentes lapides colligere aggreditur: Tum Hercules, quid nam faceret, percontatur: aram, ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit, Mox vero capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter vnum Podarcem: Telamoni, Hesionam, Laomedontis filiam ob rem præclarissimè gestam præmij loco dedit, ex qua postea Teucrũ Telamo gignit, & huic, quem vellet captiuorum abducendum concedit. Ea vero cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in seruitutem redigendum

esse

esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum caussa, vt eum accipiat, datura sit. Ea vero pro empto fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi vero ab Ilio classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem, quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cùm ad insulã Co nauigaret, Coi, quòd piraticam ipse classem ageret, existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit: Regemq; Eurypylum Astypalææ, ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Iouis ope conseruatus mali nihil pertulit. Inde, Co deuastata, Phlegram, ob Minerua adiuit: vbi vnà cum dijs gigantes debellauit. Nec longo post tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex vrbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum mouit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens: ab Elien sibus Eurytum, & Creatum germanos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant, hi Moliones, & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimuero accidit, vt per eiusce expeditionis tẽpus Hercules in morbum incideret: eamq; ob caussam cum Molionidis pacẽ iniuit: qui, cùm postea Herculem morbo pressum resciissent: eius copias insidijs aggre

aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules decessit. At cùm tertiò rursus Isthmici, ludi celebrarẽtur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolaturos ad Cleonas per insidias circumuentos trucidat, & ductis in Elin copijs vrbem cepit, occisoq; cum filijs Augea Phyleum reduxit, eiq; regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympiacum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Elidem captam aduersus Pylum castra promouit, & vrbe expugnata Periclymenum Nelei filiorũ fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur, Neleumq;, et eius filios omnes, vno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylijs opitulantem vulneravit. Dein euersa Pylo in Lacedæmonem Hippocoontis filios, puniturus bellum gerit: quibus, quoniã Neleo suppetias tulissent, erat iratus, &, quòd Licymni filiũ occidissent, longe magis illis succẽsebat. Nam, cùm ipse Hippocoontis Regiam spectaret, erumpit illico in eum molossici generis canis, tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis cõiectio puerum fefellit. Mox eruptione facta Hippocoontidæ, virgis puerum verberantes peremerunt. Huiusce igitur mortẽ vlturus exercitum in Lacedemonios comparauit, atque in Arcadiam castris promotis Cepheum cum viginti, quos habebat, filijs vt belli

socius

socius esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à se Tegeam Argiui bello inuaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules sumpta de Minerua ænea Gorgonis coma in vrna, Steropæ Cephei filiæ muneri dedit, hisce adiectis verbis, quandoque militum copijs ingruentibus eam comam de mœnibus, nec tamen prouisam sublimem ostentet, hostium futuram euersionem pranuntiat. Quo facto Cepheus cum filijs expeditionem secutus est, Atque idem in pugna, filijq; sui omnes occubuere, his etiam accessit Iphiclus Herculis frater. At Hercules caso Hippocoonte, eiusq; filijs in seruitutem redactis, subiecit vrbem Tyndareo: & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Tegea transiens Augem Alei filiam, haud agnitã vitiauit. Quæ cum antea puerum occulte peperisset, in Mineruæ templo depesuit. Interim peste per ea loca debacchante, Aleus templum ingressus, & singula rimatus filiæ partum reperit, ac puerum in Parthenium montem deferẽdum, exponendumq; dedit, qui diuina quadam prouidentia conseruatus est: Nam, quæ nuperrimè Cerua pepererat, illi vbera præbuit. Mox autem pastores assumptum infantem, Telephum vocitarunt. Sed, & Aleus Augem Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teuthranti Teuthraniæ vrbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea vxorem fecit. Ceterùm Hercules Calydonem profectus Deianiram Oenei filiam coniu-

gem

gem depoposcit, ac luctatus matrimonij huiusce de caussa, cum Acheloo in taurum transformatum, vnum illi de cornibus perfregit. Itaque Deianirã duxit, cornuq; Acheloo redditur, cuius loco Amal theæ cornu accepit. Hæc Hæmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, vt Pherecydis testimonio comprobatur eius fuisse facultatis, vt, quidquid esculenti, ac poculẽti quispiam expetisset, copiose admodum suppeditaret. Insuper Hercules pro Calydonijs contra Thesprotos bellum gerit, qui vrbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vi capta congressus cum Astyoche huiusce filia, Tlepolemi fit pater. Cùm vero apud eos permaneret, ad Thespium misit, ac septem fermè filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis cùm apud Oeneum in conuiuio esset, pugno percussum Eunomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem Oeneo propinquus erat, sed pueri pater, quòd præter eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem se iã conferre decreuit: Qui, vbi cum Deianira vxore ad Euenũ amnẽ peruenit, ibi Nessum Centaurũ manentẽ, qui viatores traijciebat, offendit, eũq; traijciẽdi laborẽ mercedis loco à Dijs Iustitiæ suæ caussa se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse p se amnẽ tranauit, sed Deianirã, portorium

torium pactus, in alteram ripam Nesso transuehendam commisit, tum illi Centaurus, dū trayecit, vim inferre aggreditur, eam vero acclamantē audiens Hercules, egressum in terram Nessum in corde sagitta percussit. Is, vbi se mortuum videt: mulierem ad se vocat, eiq; si velit inquit, philtrum apud Herculem, sibi habere, quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conseruauit. At Hercules, Dryopum finibus peragratis, & cibi inopia laborans Thiodamantē plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentē obuium habuit, eorum alterum è curru solutum, iugulatumq;, & coctum deuorauit. Postea cum Trachinem peruenisset ad Ceycem, hospitio ab eodem acceptus Dryopas debellauit. Inde illinc promotus Ægimio Dorienſiū Regi se belli socium fecit. Nā Lapithæ, eum de terræ finibus Corono eius belli Imperatore armis infestabāt. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatē, atque in regni partem adiutorem arcessierat, Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eiq; regni fines vniuersos liberos reddidit. Ad hæc etiā. Laogoram Dryopum Regem cum filys in Apollinis luco epulantem, vt virum petulantem, improbumq;, ac Lapitharum socium obtruncauit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis, & Pelopiæ filius, vt in singulare secum certamen congrederetur, prouocauit, Congressus itaque

itaque, & hunc etiam interfecit. Vt autem Orchomenum peruenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cũ Trachinem peruenisset, exercitum in Oechaliam adunauit, vt eo bello in Eurytum animaduerteret, accitis sibi sociis Arcadibus, & Melicnsibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Euryto vnà cum filijs occiso vrbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Cenæum Euboeæ promontorium appulsus Iouis Cenæi aram constituit. Sacrificaturus autem, Trachinem ad Ceycem misit, qui lautã ac splendidã ad se tunicam afferret, à quo, vbi, quæ de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse amoris philtrum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit: sed, vbi vestis incaluit, Hydræ viro Herculis corpus putrescebat. Tum Licham ille pedibus abreptum, sublatumq; à Boetia deiecit in Euboicum mare præcipitem, tunicam vero, quæ iam corpori inhærat, rescindit: eamq; ita auulsam carnis frusta subsequebãtur. Tanto igitur Hercules morbo laborãs naui Trachinem aduehitur. Quod vbi Deianira resciuit, sua ipsius manu suspendio vitam finiuit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs

erat, vt cùm per ætatem ei liceret, Solem vxorem duceret, imperauit. Deinde ad Oetam Trachiniorum montem se contulit, ibiq; constructam ab se pyram, iam conscendit, atque ignem subijci iubebat. Quod cùm suorum facere auderet nemo, Poeas interim quæsiturus amissos greges cùm per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas, arcumq; dono dedit, ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cælum remisisse, dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone Hebem illius filiam vxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren, & Anicetum procreauit. Herculi autem filij ex Thesij filiabus hi fuerunt: Procride quidem Antileon, & Hippeus: ea enim natu maxima geminos peperit: ex Panope, Thripsippas, Lyse, Eumedes, Creon, Epilaus, Actyanax. ex Crethe vero Iobes, Eurybius, Polylaus, Patrus, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippus, Euricape, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Endedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodromus, Teleutagoras, Eurycapylus, Hippotus, Euboeas, Olympuse, Nicodromus, Argele, Cleolaus, Exolus, Erythras, Xanthidos, Homolippus, Stratonicus, Atromus, Celeustanor, Iphis, Laothoë, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Claametidus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, Eurypiles, Archedicus, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius

Ameſtrius, Tiphyſe, Lynceus, Halocrates, Olympuſes, Heliconide, Phalias: ex Heſychee, Oeſtrebles Terpſicrates, Euryopes, Eleuchea, Bukus, Antimachus, Nicippes, Patroclus, Pyrippus, Nephos: Praxithea, Lyſippus, Eraſippus, Lycurgus, Lycius, Toxicrates, Bucolus: Marſæ, Leucippus, Eurytiles, Hippocrates, Hippozygus. Hi ſunt ex Theſpiadibus orti, ex alijs autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Cteſippus, Glyciſonetes: ſed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicõ, Creontiades, Deiõ, Quem autem Hercules ſuſtulit filium ex Omphale Lydorum Regina, nomen fuit Agelao, vnde & Crœſi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Theſſalus: ex Epicaſte Ægei filia, Theſſalus: ex Parthenope Stymphali filia Eueres: ex Auge Alei, Telephus: ex Aſtyoche, Phylantis Tlepolemus: ex Aſtydamya Amyntoris Cteſippus: ex Autonoe Perei Palæmon. Relato demum inter Deos Herculefilij ſui Euryſtheum fugientes ad Ceycem ſe receperũt. Vbi vero illos ab eo repetere cœpit Euryſtheus, ac niſi dederentur, bellũ minitabatur, ij tũ metu perculſi relicta Trachine per Helladẽ fugerunt. Qui, cũ Euryſtheus eos inſectaretur, Athenas cõceſſerũt & conſidentes ad Miſericordiæ arã opẽ imploràbant. Athenienſes non modo nõ dediderunt eos, ſed etiam aduerſus Euryſtheum bellum ſuſtinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemq; occiderunt. Ipſum inſuper Euryſtheum fugientem è curru,

atque ad petras Scironides adequitantem Hyllus insecutus obtruncat: eiusq; caput amputatum Alcmenæ dedit. Hæc autem illi textoris radijs oculos effodit. Itaque post interfectum Euryſtheũ in Peloponneſum Heraclidæ redierunt, omnesq; amiſſas vrbes receperunt. Ceterùm, quoniã intra anni ſpatium, ex quo in patriam remearant, vniuerſam Peloponneſum peſtis inuaſit, eamq; euenisſe, quod Heraclidæ prius, quam liceret, ipſi ſedem patriam repetiſſent. oraculo declaratum eſt. Quamobrem relicta rurſus Peloponneſo, Marathonem commigrarunt. Tlepolemus autem Licymnium non ſponte occidit, quippe, qui adminiſtrum ſuum quendam baculo percuſſurus aberrauit. Idque ante, quam è Peloponneſo abſcederet. Exulans igitur haud quaquã exigua cum hominum manu Rhodũ venit, atque ibi ſedem locauit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolem Euryti filiam ſibi in matrimonium copulauit, & quanam ratione ſuis Heraclidis redeundi facultatem cõpararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos conceſſit, & quanam via reuerti poſſent, Apollinem ſcitatur. Tum Deus, ſi ad tertium vſque fructum, inquit, expectarint, eos eſſe redituros. Hyllus vero tertiũ fructum, triennij curſum dici arbitratus, ad tantũ temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponneſum reducit, quo tempore Tiſamenus Oreſtis filius Peloponneſiorum regnum tenebat, ac noua pugna commiſſa Peloponneſij vincunt, & Ariſtomachus

inter-

interficitur. Postea vero, quam Cleolai filij adulta iam ætate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt. Temenus, sibi quod responso eiusmodi fidem habuissent, infeliciter successisse, obijciebat. Tum contrà Pythia ipsos infelicitatis suæ fuisse auctores respondit, Quando responsa data minimè intelligebant. Non. n. tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenigrum isthmum innuit, quem latioris aluei pelagus dextrorsum allidit. Quæ cum audisset Temenus militum copias legit, & in Ætoliæ loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparatæ militum copiæ morantur: Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem concidit, siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine visus est, quē magnum esse, atque à Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussum interfecit. Quo facto rei nauales apparatus perdita classe disperijt, peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusq; omnis dissolutus est. Temeno interim ea de clade oraculum postulanti numē obvatis eadem ea obuenisse respondit: Propterea q; homicidam decennium exulare, iussit, necnon ea de caussa Trioculi belli prætoris opera biennium vti

illi præcepit. Quare Hippotem exilij causſa ſolum vertere coegerunt: Atqui Trioculum veſtigantes, Oxylo Andræmonis filio equum inſidenti obuiam fiunt. Hic vnoculus erat, qui oculorum alterum ſagitta excuſſum amiſerat. Nam cum cædis patratæ causſa in Elidem, atque illinc in Ætoliã iſſet exulatum, & circumacto iã anno in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo ſignificari arbitrantes copijs imperatorem præficiunt, & mox pugna inita, terra, mariq; vincunt, & Tiſamenũ Oreſtis filium occidunt. Verùm è ſuis deſiderantur Ægimij filij, Pamphylus, ac Dymas. Poſt, vbi Peloponneſo potiti ſunt, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in quibus peractis ſacris vrbes ſortiti inter ſe partiũtur. Prima itaque ſortitio fuit Argos, ſecunda Lacædemon. Tertia demum Meſſene. Illata deinde ſitula aquæ plena: placitum eſt cuiq; in eam ſortes conijci. Tum Temenus, & Ariſtodemi filij Procles, & Euryſthenes, calculos coniecerunt. Creſphontes autem Meſſenem ſortito habere volens terræ glebã iniecit, qua reſoluta priores illas duas ſortes ante prodire neceſſe erat. Educta igitur prius Temeni ſorte. Secunda Ariſtodemi liberũm ſortitio fuit: Quo factum eſt, vt illa ſoluta, hæc conſtiterit, & per eam Creſphonti Meſſena obtigerit. Porrò in aris, quibus immolatum erat, iacentia ſigna inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetã: quibus Lacedæmon, draconem: quibus auẽ Meſſene, vulpem. hi in ſua quiſque ara priuati ſigni ſymbolum

bolum offenderunt, quæ vero ad symbola spectant, vates cecinerunt. Nactis quidem rubetam, in vrbe manere præstat: Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur: qui vero vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur prætermissis Agelao, Eurypyloq;, & Callia filijs, Hyrnethoni filiæ, atque huiusce viro Deiphonti adhæsit. Proin de illius filij Titanas, mercede cõductos ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque parricidio regnum penes Hyrnethonem, ac Deiphõtem exercitus fore iudicauit.

Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium Messenæ duobus cum filys interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quòd Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis vxorem Meropem inuitam perduxit, at hic etiam è medio sublatus fuit. Nã cùm tertium Merope filium Ægyptum nomine habe ret, patri suo ipsius alendum dedit: qui cùm adultæ iam ætatis esset, per insidias adortus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum recuperauit.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHENIENSIS Bibliotheces, siue de Deor. origine, Liber III.

Benedicto Ægio Spoletino Interprete.

QVoniam vero genus Inachium enarrata Beli progenie, vsque ad Heraclidarum familiam exposuimus, & Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimuero, vt à nobis antea dictum fuit duos è Libya filios Belum, & Agenorẽ Neptunus procreauit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos superius diximus, liberos genuit. Agenor autẽ in Europam profectus Telephassam coniugem ducit, ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemq; mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam nõ Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirment. Huius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per Rhodium mare nauigat, qui vbi sese puellæ mitem cicuremq; præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædã, pelago auexit in Cretã: eaq; inibi ab Ioue compressa Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit: sed Homeri testimonio Sarpedon ex Ioue, ac Laodamia Bellorophontis filia natus est, Post, vbi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: iysq;, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent, impe-

imperauit. Quibus cum & Telephassa mater, ac Thasus Neptuni filius, vel (vt Pherecydes ait) Cilix ad eam perquirēdam coiuit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque vsquā Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò cō migrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca, inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentem regionem subegit, eamq; de se Ciliciam nominauit. Cadmus autē, ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, necnon & Thasus conditam in Thracia vrbem Thasum suo de nomine appellatam habitauit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent mutuam inter se discordiam exercuerunt, nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit: Puer, cum in Sarpedonis beneuolentiam, amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur, ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam vrbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparauit: eiq; Iupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec desunt, qui illum Atymnij Iouis, & Cassiepeæ filij amore conflagrasse tradant, eaq; de caussa in seditionē concidisse. Sed Rhadamanthus, cū conditis ab se legibus insulanis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenem du-

xit vxorem: demum vita defunctus, apud inferos cum Minoë fratre iudicandis animis præfitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductáq; Pasiphaë Solis, ac Perseidis filia, sine, (vt Asclepiades ait) Creta Asterij filia, Creteũ, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares, feminas autem Hecalem, Xenodicen, Ariadnemq;, ac Phædrã sustulit. Porrò ex nympha Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum. At ex Doxithea Euxanthium. Deinde, vbi Asterion nullis relictis liberis decessit, Minos Cretæ susceptа regni administratione prohibetur. Qui fidei faciendæ ergò à dijs regnum se accepisse affirmans, Quid quid, inquit, voto depoposcisset, euenisse. Inde Neptuno immolans, taurũ, vt sibi ex profundo mari offerri precibus, depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro, qualis eum deceret, emisso, regnũ accepit. Qui cũ eiusmodi taurũ ad armenta deduci iussisset, aliũ immolauit. Hic subacto sibi pelago omnibus propè insulis præfuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurũ minimè immolasset: hunc ipsum efferauit: Pasiphaëq; vt illum ardentissimè deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio adiutorem sibi Dædalum assumit architectũ, qui cadis reus Athenis aufugerat, hic ligneã in rotulis vaccã concauã intrinsecus miro artificio cõstruit, cuiq; bubulã pellẽ circũsuit, eãq; in prato, vbi taurus depascere cõsueuerat, elocauit. Inde Pasiphaë intromisit: ad quã taurus

rus accurrẽs, ceu naturalẽ vaccã iniuit. Hac demũ Asteriũ cognomẽto Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virũ fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdã monitus intra Labyrinthũ cõclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quẽ Dædalus ædificauit, domiciliũ erat, quòd ob multiplices viarum ambages, occursusq́, ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, vbi de Theseo post dicetur, explicabimus.

Ast Ærope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes, è Crateo Minois filio liberi nati sunt. Creteo vero, qualẽ ipse vitæ exitũ habiturus esset, oraculũ scitãti, Deus ab vno è filijs suis interfectũ iri respondit. Cretus itaque oraculũ celat: quod cũ accepisset Althemenes: & veritus, ne patri mortẽ inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendã Rhodi locũ appellit: quo potitus Creteniã illi de se nomen indidit. Corscenso autem Atabyrio mõte iacẽtes circa insulas circũspectauit, ac etiã despicatus Cretẽ, iã & Deũ patriorũ recordatus Atabyrio Ioui arãstatuit: nec longo post tẽpore suã ipse sororẽ interemit. Nã Mercurius eius amore correptus quòd fugientẽ assequi non posset, quippe quæ illi pedum pernicitate præstabat, recentibus tergoribus viã substrauit, in quibus delapsam, cũ è Creta rediret, vitiat, ac fratri rẽ cõmissã renũtiat. Is autẽ Dei nomẽ culpæ expugnatæ pudicitiæ prætextum esse arbitratus, eã calcibus impetitã occidit,

Mox

Mox Crateus Æropem, Clymenenq; per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Æropem vxorem duxit, ex qua filios Agamemnonem, & Menelaũ sustulit. Verùm Clymenẽ Nauplius in matrimoniũ cepit, ac filiorum Oracis, & Palamedis pater efficitur. Cùm vero Crateus senio confectus esset, Althemeni filio regnũ tradere cupiebat: eaq; de caussa Rhodum contendit: eumq; è naui cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset: à bubulcis prædones ingruisse ratis eycitur, quiq; vera dicens, tum ob canum latratum, quòd ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes superueniens telo contorto Crateum patrem haud quaquam agnitum interfecit, Qui, vbi scelus patratum cognouit, Deos præcatus terræ hiatu absorptus occulitur.

Ceterùm Deucalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus.

Glaucus autem Minois filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui, cum gentium nusquam appareret: Minos pater, quo amissum filium reperiret, cum diu, multumq; quæsiuisset, de illius inuentione scitatum oraculum misit. Curetes illi tricolorem inter armẽta bouem esse retulerunt, cuius, qui optime effingere simulacrum posset, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque vndecumque vatibus: Polyidus Cœrani filius rubi fructui bouis colorem assimilauit:

nit: & puerũ vestigare coactus vaticinij cuiuspiã adiumento tandem reperit. At cùm Minos eũ sibi viuum reddi oportere dictitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio, concluditur, cumq; in summa consilij inopia versaretur, draconẽ ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum, veritus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspicatus, retro abijt: mox herbam ferens redit: eaq; super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id, cum Polyidus summa cũ admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit, atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi, prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet, atque in patriam rediturus, vela faciebat Glaucũ suum in os inspuere iubet, quo facto Glaucum vaticinandi obliuio subijt. Hactenus itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

Porrò Cadmus cũ iã vita functã Telephassam sepelisset: à Thracibus hospitio exceptus Delphos de Europa Deum scitaturus, contendit: Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quærendum respondit: sed boue vic duce vtatur, atque vrbem condat vbicumque ea ambulando defessa procũbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat: mox boui inter Pelagontis armenta obuiam

uiam factus eam porrò sequebatur. Ea vero Bœotia percursa humi procubuit, vbi nunc extat Thebæ. Deinde bouem illam Palladi mactaturus, aliquem è sociis suis ex Martio fonte desumptã aquã reportaturum mittit: draco fonti custos appositus erat, hunc Marte satum fuisse perhibebant. Is ex aquaturis plerosq; absumpsit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minerua consilio eius dentes serit, quibus satis, armati è terra viri exorti sunt: quibus Spartis, id est, Satis, nomẽ inditum fuit: Hi post ea mutuis sese vulneribus, Alteri quidem vel inuiti pugnam congressi, Alteri vero, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptũ reliquit, Cadmus vt armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij vicissim percuti existimãtes mutuam inter se pugnam inierunt. Verùm ex ijsce, quinque tantummodo Echion, Vdæus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor incolumes superfuerũt. At Cadmus pro cæsis inter se viris annũ integrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus Regi ipsi Minerua Regiam adornauit, Harmoniam Veneris, & Martis filiam vxorem dedit. Ad hac dij omnes relicto cælo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebrarunt. Cadmus vxori peplum, ac monileo Vlcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt: muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idq; ab Ioue accepisse. Cadmi

filiæ

filiæ fuere Autonoë, Ino, Semele, Agaue. Verùm Polydorum vnicum habet marẽ, sed Ino Athamãti nupsit. Arystæus Autonoẽ sibi coniugauit, Echion Agauem duxit.

Iupiter, cùm Semelẽ arderet, cum ea clã Iunone concumbit. Hæc autẽ ab Iunone decepta, vt quidquid ab eo deposceret, sese facturũ Ioue pollicẽte: vt qualis cũ coniuge congressurus adueniret, secũ decũberet, postulauit, quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramatæ Semeles thalamũ præmisso fulmine cũ fulgetris simul, & tonitribus aduenit: quare semele metu extremata semestrem partũ eijcit. Iupiter hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliquæ Cadmi filiæ, euulgant dictis Semelem cum mortalium quodam concubuisse, & ab Ioue se cõpressam mentitam fuiße, eamq́ ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysium gignit, eumq́ Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem, & Athamantem affert: atque vt puellum educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Iuno ijsce furorẽ immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus interfecit. Ino vero Melicerta in feruentẽ lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda disiluit, et hæc quidẽ Leucothea nominatur. Puer autẽ Palæmonis nomẽ accepit. Sic itaque appellati à nauigantibus maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hæc Melicertæ Isthmiorũ

certa-

certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Iupiter, Dionysium in hædum transformat vt Iunonis iram euaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas, quæ tum Nysam Asiæ vrbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit.

Sed ex Autonoe, & Aristæo Actæon filius procreatur, qui à Chirone educatus venator euasit. Postea verò suis à canibus in Citharone deuoratus est, eumq; in modum interiit, vt vero Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelem procatus esset, sed, vt pleriq;, quòd Dianam lauantem vidisset, aiuntq; ab Dea extemplo, in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, vt per eã dominum haud agnitum deuorarint. Ceterùm Actæonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & Domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu quæsitum herum in Chironis antrum deuenerunt, quibus ille Actæonis simulacrũ effinxit, quo viso statim mærore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina. De quibus hi pulchrũ validi circũ vndique Regis
Inuadunt corpus rapidæ ceu Tigrides, Vrsiq;
Immanis soboles laniant propè retia, Prote:
Post alij dominum inuadunt sæuissima proles.

Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit.
Regis namque sui nigrum obsumpsere cruorem
Argusq́, Spartusq́, Boresq́, celerrimus, ijdem
Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cetera dein prompte inuaserũt turba latrantum.
Sæuorum hæc hominũ generi est medicina dolorũ.

Porrò Dionysius post vitem inuentam à Iunone furore iniecto percitus, Ægyptumq́, ac Syriam pererrauit. Hunc primus omnium Proteus Ægyptiorũ Rex hospitio accipit: ac rursus ad Cybellam Phrygiæ vrbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaq́, ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius Rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum eiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit, Bacchæ autem in vincula coniectæ fuerunt, nec non magna Satyrorum multitudo quæ eum consecuta est. Contra vero Bacchæ statim solutæ sunt. Nam Dionysius Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia præceps Dryantem filium vitis palmitẽ se ratus amputare, securi percussum interfecit. Qui cùm extrema sui corporis præcidisset, resipuit. Deinde, vbi terra nullas suppeditaret fruges, numen suo renuntiauit oraculo, terrã tum fore fructiferam, cùm Lycurgus mortalitatẽ exuerit: Quod, vt Edoni acceperunt, ipsum in Pangæũ montem abductum in vincula coniecerunt, vbi ex Dionysij voto equis laniatus occubuit. Ad hæc

Bacchus post Thraciam, atque Indiã vniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis Thebas repedauit, nec nõ feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues, & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quiq;, cum se in Citharonẽ montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorẽ, eũ feram esse arbitrata, mẽbratim conciditur. Demum Bacchus vbi se Thebanis Deũ esse declarauit, Argos adiit, atque ibi rursus ab illis vt numen minime obseruatus, eorũ mulieres furere, ac debacchari coẽgit. Quæ mox in montib. lactentiũ, quos secum extulerant, filiorum carnibus vescebantur. Postea vero, cũ ab Icaria in Naxũ trãsuehi cuperet, prædatoriã Tyrrhenorũ triremem mercede conduxit, ac deo ipso in naui imposito Naxi littora præterlegunt, atq; in Asiam Deum vẽdituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosq; in serpẽtes vertit, nauim ad hæc hædera, & tibiarum sonitu oẽm repleuit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atq; in delphinos transformãtur. Post, vbi, hunc Deũ esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honorib. percolebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq; mox illã appellauit, cùm ea demũ in cælum conscẽdit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelienses cõmigrauit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterẽtur, à Deo responsum fuit. Illyrijs,

lyrijs, si Cadmum, Harmoniamq; ducem haberêt, imperaturos. Tum hi oraculi fidē secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincūt. Sic itaq; Cadmus Illyriorū regnū adipiscitur: eiq; Illyrius filius nascitur, nec lōgo post tēpore in draconē cū Harmonia mutatus in campū Elysiū ab Ioue demissi sunt.

Deinde Polydorus Thebarū regno præfectus Nyctei eidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit vxorem: ex qua Labdacum gignit. Hic, post Pentheum, quòd eadē, quæ ille, sentiret, occubuit. Qui, cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyā Martis, & Chrysæ Bœotidis filium interfectum in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo interceſſerat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: Qui, cum iam annos viginti imperasset, à Zetho, & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hāc fuisse causſam prodūt. Antiope Nyctei filia fuit, hanc Iupiter iniuit, caq;, quòd grauida esset patre cōminante, in Sicyonē ad Epopeū ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore cōfectus, cum antea Lyco, vt in Epopeū, Antiopemq; animaduerteret, imperasset, sibi ipsi mortem conſciſcit. Is autem comparata magna militum multitudine Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atq; Antiopem captiuā ab-

ducit, quæ, cùm abduceretur: ad Eleutheras Bœotiæ geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumq; alteri, Zetho, alteri autẽ Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuariæ studio sese dedit, Amphiõ vero quòd à Mercurio lyra donatus esset, citharœdicam exercuit. Lycus interea Antiopem in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam verò, tandem aliquando vinculis vltro solutis, ad filiorum domicilium, vt ab eis excipe retur, contendit. Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus religatam è tauro necãt, & in fontẽ, qui ab ea Dirce postea nominatus est, conijciũt. Recuperato deinde imperio, vrbem subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumq; fugarunt. Quem, cùm in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit, & huiusce filiũ Chrysippum curulis artis exercẽdæ rationem edocens, & eius amore succensus, rapit. Zethus porrò Theben ducit, de qua Thebis vrbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugauit. De qua filios mares septem procreauit: Sipylum, Minytum, Ismenũ, Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: feminas autem totidem Ethodæam, siue, vt alij volunt Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiã, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus sex filios, & sex item feminas illum ex

ea sustu-

ea sustulisse refert, Quare, Niobe, tot filijs aucta, Latona se fæcundiorem esse iactitauit. Latona vero id ægerrime ferens, Dianamq; ac Apollinem, in Nioben filios irritauit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad vnum omnes in Cithærone venanteis Apollo interfecit. Amphion tamen è maribus, & e feminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telesillæ testimonio Amycla, & Melibœa intactæ remanserunt: & ab ijsdem Zethus etiam, & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Siphylum ad Tantalum patrem peruenit, ibiq; Iouem precata in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes, atque dies effundit suo de lapide.

Post, vbi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitq; Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidã vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quòd ex eo, qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autẽ per ebrietatem cum vxore concubuit, ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, at hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorũ regis bubulci repertum infantẽ ad Peribœam illius vxorem contulerunt, quæ sumptum puerũ velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac ro-

bore suis æqualibus antecellens, ob inuidentiam per contumelias, supposititius, ac spurius appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus aũt Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, vbi id accepit, ac reputans ex ijs, qui dicti fuerant, natum esse se, Corinthum redire supersedit, & dũ curru per Phocidem vehitur, angusta quadam in via Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cùm Polyphontes, vt de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterũ præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem, & Laium simul obtruncauit, inde Thebas peruenit. Laium itaque Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curauit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit, quo regnante non mediocris clades Thebas occupauit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna, & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore: pedibusq́, ac cauda leonis, & auis pennis prædita fuit. Quæ cùm à Musis ænigmata didicisset in Phycco monte consedit: de quibus id vnum Thebanis proponere solebat quod est huiusmodi, quod nã esset id animal, quod vnà habet vocem, & quadrupes bipes, ac demum tripes, efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renuntiatũ fuerat, iam, tum Sphingis in-

commo-

commodo, ac detrimento liberos fore, quando id ænigmatum soluissent, quin etiam vniuersos, quid illud esset, rogabat, quod, cùm minimè reperirent, abreptum ex omnibus, vnum deuorabat: eáque de caussa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Æmone Creontis filio perempto, Creon ænigma huiusmodi soluturo, & regnũ, & Laij vxorem se traditurum præconis voce renuntiari iubet. Quod vbi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur, ænigma, hominem esse ait, nascitur enim quadrupes infans, quòd quattuor gradiatur membris, grandior autem effectus, homo bipes esse incipit, senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est Scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur, Sphinx èx arce sese præcipitem dedit. Oedipus inde regnum accipit, ac matrem ignorans duxit vxorẽ, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenem, & Antigonem procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse, ex Eurygenea Hyperphantis filia. Deinde, vbi, quæ antea latuerant: in lucem tandem prodiere: Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit. Oedipus autem, oculis orbatus Thebis pellitur, ac filios execratus quod ab vrbe parentem eijci spectantes, cum ab iniuria non defenderunt. Profugit igitur cum Antigone in Colonum Attica terræ populique locum, vbi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex consedit.

Inde fuit à Theseo susceptus, neque ita multò post è vita migrauit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur, placuit, vt annuũ imperium per vices administrarent. Sunt, qui Polynicen prius regnare cœpisse aiunt. Deinde annuũ Eteocli regnũ reddidisse. Nonnulli vero Eteoclem prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere voluisse, aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus secum monile, ac peplum exportans Argos adiuit, quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: vbi cum Tydeo Oenei filio, qui tum quoque Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum cõserit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumq; pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, vt & Apro, & Leoni filias in coniugiũ daret, memor vtrumq; illis sponsos designauit. Illi etenim in clypeis, alter Apri, Leonis alter faciem defixam gestabãt. Deipylem itaque Tydeus, Argiam Polynices, vxorem capit. Adrastus item vtrumq; in patriam suã quamq; reducturum se pollicetur, Igitur comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit. Quare præstantissimum quemq; ad se coire, imperauit. Amphiaraus autem Oicleis filius vaticinandi peritissimus, quòd omneis in eo bello præter vnum Adrastum perituros esse perspiciebat: hanc Thebanam expeditionem detrectabat, quin etiã reliquos dehortabatur. Dum vero Polynices ad Iphin Alec-

Itoris filium contendit, ab eoq; precibus expoſcit, vt, qua poſſet ratione Amphiaraum ad militiam capeſſendam cogere, demonſtraret. Huic ille ſi monile, inquit, Eriphylæ conſequatur. Amphiaraus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ vxori prohibuit: Verùm Polynices eam monili ſuo donatam rogat, vt virum ſuum ad rem bellicam gerendam inducat, id enim in ipſius erat manu, nam cùm Adraſtum conueniſſet, Amphiaraus, vt quæ cum eo, & iam dudum de regno erat, diſſenſionem ſolueret. Itaque ſoluto colloquio, quidquid inter eos litis, ac diſcordiæ foret, ad Eriphyles iudiciũ ſe relaturũ iureiurãdo confirmauit. Quo igitur tempore contra Thebas belli ratio inibatur, Adraſtus ad id capeſſendum cohortabatur, contrà vero Amphiaraus diſſuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad id belli gerendũ permouit Adraſtum. Tum Amphiaraus eam ſubire militiam coactus, filijs imperat, vt ſimulac per ætatẽ liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infeſtarent. Porrò Adraſtus collectum cum ducibus ſeptẽ, in Thebas exercitũ ductare maturat. Huiuſce belli duces hi fuerunt. Adraſtus Talai, Amphiaraus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon Ariſtomachi, ſiue, vt alijs placet, Talai. Hi Argiui fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Ætolus, Parthenopæus Melanionis Arcas. Sunt, qui Tydeum, & Polynicẽ inter hoſce minime connumerẽt, ſed Eteoclum, Iphium, & Me-

cisteum recensent. Profecti vero in Nemeum, cui Lycurgus rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices, ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat, nam, cùm Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt. At Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratia apud Lycurgum seruiebat. Ea, interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à draconе occiditur. Draconem vero Adrasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaraus, id inquit prodigium futura pranuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu vero Eteoclus, cæstibus Tydeus, cursu, & disco Amphiaraus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopæus. Igitur vbi ad Cithæronem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, vt ex constituto regnū Polynici restituat, prædicturum destinant. At Eteocles quum Adrasti, & commilitonum mandata nihili facere videretur: Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnibus prouocatis victor euasit. Illi vero armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosq; omnes præter vnum Mæonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argiui se dederunt, atque ad vrbis muros armati proxime consti-

constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit. Capaneus vero ad Ogygiam. Amphiaraus ad Proetidem. Hippomedon ad Onchaidem, Polynices, ad Hypsistam, Parthenopaeus ad Electram, Tydeus denique iuxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisq; ductoribus pares, paribus suas cuiq; copias regendas committit. Ad haec, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates Everis, & Chariclonis Nymphae filius ab Udaei vnius Spartorum, Satorumue, genere oriundus, oculis captus. Deq; huius caecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia, Namq; alij deorum ira, quòd mortalibus, quae latere voluissent, detegeret, excaecatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervae carissima esset, ei nudam per omnia Deam vidisse contigit, eamque manibus suis ernutis illius oculis caecum feciſſe, at Chariclo Palladem, vt nato suo oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius auriuum meatibus, omnem omnium auium garritum intelligentem feciſſe, eundemq; corneo sceptro condonasse: quod gestans aque, atq; oculatus tutò incedebat. Hesiodus aut enarrauit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeuntes angues baculo caecidisse, cumq; de viro in mulierem mutatum fuisse,

fuisse, & rursus ita coëuntes eosdem serpentes obseruasse, & in priorem viri formam redysse. Quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierésne, an viri maiorem in coeundo voluptatẽ caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem, ac decem, quæ inter coëundũ voluptatis partes capiuntur, nouem mares, at mulierem decem sentire iudicauit. Proinde illum Iuno luminis vsu priuauit. Cui Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt, qui Tiresiam, Ioui. Iunoniq; ita respondisse ferunt:

Parte vna è denis mas partibus oblectatur:
At mulier solidum coitus capit ipsa decuncẽ. Longæuam insuper Tiresiæ vitam fuisse, proditur. Hic itaque Thebanis futura prædicens eum victorem fore, inquit, si Menœceus Creontis filius sese Marti victimam deuoueret. Quod vbi Menœceus audiuit, seipsum ante portas mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros vsque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in summos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum interemit. Quo facto Argiui aufugiunt, in qua cùm multi cecidissent, ex vtriusq; exercitus sentẽtia Eteocles, & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Noua rursus pugna conserta Astaci filij rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostrauit, Leades Eteoclũ. Amphidicus Parthenopæum quem Eurypides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus

lanippus ad hæc nouissimus Astaci filius Tydeum in ventre percussit, qui cũ semianimis iaceret, Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cũ accepisset Amphiaraus Tydeum osus, quoniam præter sententiam suam Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quòd ab eo vulneratus esset, illud vltus est, nam diuiso eius capite cerebrum absorbuit, id vbi Pallas animaduertit, indignata beneficiũ eiusmodi abstinuit, & inuidit. Inter hæc Amphiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius, quàm, in humeris à Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue fulmine terrã dehiscit, Mox ille cum curru simul, & Batone auriga, siue, vt quidam ferunt, Elattono, eo terræ hiatu absorptus est, & postea nunquam, visus est. Illum enim Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnys formam conuersa, ex Neptuni cõcubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, vbi edicto præcepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone vero sola Oedipodæ filiarum superstes Polynicis corpus, quòd occultè humandum curarit, à Creonte deprehẽsa, viua conijcitur in sepulcrum. Adrastus, autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tũ Athe-

nienses

nienſes comparatis militũ copijs duce Theſeo Thebas capiunt, cadauera ſuis ſepelienda conceſſerunt. Et in Capanei rogum conflagrantem coniux Euadne Iphiclis filia ſeipſam coniecit, & ſuo cum marito concremari non ſubterfugit. Decimo autem poſt anno caſorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac ſi dicas Latine poſteri, haredeſue) paternas cædes vlturi, bellum contra Thebanos gerendum ſtatuerunt: déque belli exitu oraculum ſcitantibus ipſis, Deus victoriam vaticinatur, ſi Alcmæone duce bellum capeſſant: ſed Alcmæon huiuſce expeditionis præfecturam detrectabat, prius, quàm de matre ſupplicium capiat, nihilo tamen ſecius ad id bellum concedit, Nam, cum Eriphyle peplum & monile à Therſandro Polynicis filio accepiſſet eorum quoq; filios ad eam prouinciam bello capeſſendam induxerat. Delecto igitur, ſibi omnium calculis Alcmæone Imperatore, Thebas oppugnatum ierunt, qui vero hanc militiam ſecuti ſunt, hi fuerunt, Alcmæon, Amphilochus Amphiarai filij, Ægialeus Adraſti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Capanei Sthenelus, Polynicis Therſander, Euripylus Meciſtei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopulantur, qua in re Thebani ſuis opem laturi eruptione facta Laodamante Eteoclis filio duce, fortiſſime pugnant: Siquidem Laodamas Ægialeum necat, Laodamantem vero Alcmæon, quo cæſo Thebani ad mœnia confugiunt. Qui Tireſiæ vatis cõſilio

filio moniti ad hostes feciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capessunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta vrbe abierunt, atque vbi per noctem ad Tilphusium fontem peruenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam auidissimè bibisset: improuisa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multúmque peruagati Estiæam vrbem ab se conditam incoluerũt. Argiui interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac præda collecta, & muros euertunt, ac vrbem totam denastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Mantò nomen erat: vouerant enim ipsi, captis, diruptisq; Thebis spoliorum præstantissimum, ac nobilissimum illi dono missuros. Post', vbi ab Argiuis Thebæ captæ sunt, Alcmæon, quòd in eum quoque dona Eriphylẽ matrem cepisse, resciuisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necauit. Nec desunt, qui Amphilochi etiam germani fratris adiumento matri suæ eadem intulisse Alcmæonem memoriæ cõmendarunt. Tametsi plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmæonem vero ob infelicissimum matris suæ finem furijs exagitatum, ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum se recepisse. Illinc autẽ Psophidem, ad Phegeum cõmeasse, à quo perlustratũ, cadis ergò Arsinoẽ ciusce filiã vxorem duxisse, cui etiam

esset monile, ac peplum dono dedisse. Postea vero quam ea de caussa summa frugũ inopia, ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoq; vrbem capiẽdam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusq; hospitio vsus est. Inde ad Thesprotos profectus, ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoq; expiatur: nec non illius filiam Callirhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, vrbem ibi ab se constructam habitauit: Mox autem Callirhoë monilis, pepliq; habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmæon Psophidem profectus, Phegeo inquit vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatũ iri, cùm monile Delphos delatum Apollini dedicarit: & peplũ. Hæc ille Alcmæonis verbis credulus tradit. Postea, cùm ei à famulo denuntiatum esset, dono data hæc Callirhoæ esse insidijs à Phegei liberis Temeno, & Axione patris imperio circunuentus è medio tollitur. Arsinoëm vero id factum increpãtem Phegei filij coniectam in arcã Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt ementiti ab Alcmæone eam fuisse interfectam: Cæterum Callirhoë audito Alcmæonis interitu, dum secum rem habet, ab Ioue flagitat, vt ij quos ex Alcmæone liberos sustulisset, necem paternam vlciscerentur, vt statim adulta iam ætate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente

repente ad patris vltionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous,& Agenor,vt monile,ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant,ad Agapenorem, & Alcmæonis filij Amphoterumq́, & Acarnan vnà diuertunt, vbi cæsis patris sui interfectoribus, profecti Psophidẽ, factoq́, in regiam impetu,Phegeum, & vxorem eius occidunt, sed fugientes Tegeam vsque insecuti sunt, verùm Tegeensiũ ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quiq́,vbi rem gestã omnem,matri declararunt, monile simul,& peplũ, Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmæonem,inquit,per insaniæ tempora, ex Mantone Tiresiæ filia duos suscepisse marem scilicet Amphilochum, & feminei sexus Tisiphonẽ. Translatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditã fuisse,dum tacitè,ne eam Creon maritus in cõiugium sibi caperet,subueretur. Alcmæonem vero hanc mercatum esse,cùm suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret. Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum,& filium etiã ipsum tulisse. Dein Amphilochus Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochicum habitatum concessit.

Iam vero redeundũ est ad Pelasgum,quẽ Acu-

silaue, (vt antea monuimus) Iouis, & Niobes filium, ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet, cuius, & Melibœa Oceani filia. siue, vt alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis vxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina Mænalus, Thesprotus, Hilix, Nyctimus, Peucetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus, Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Ægæon, Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Mænalus, Teleboas, Physius, Phaßus, Phthius, Lycus, Alipherus, Genetor, Bucolion, Socleus, Phineus, Eumetes, Harpaleus, Portheus, Platon, Æmon, Cynæthus, Leon, Harpalycus, Heræus, Titanas, Mantinus, Cletor, Stymphalus, Orchomenus, Hyctimus iunior. Hi cum superbia, tum impietate cunctis mortalibus ante steterunt. Quare Iupiter, vt horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulac eum conspicantur inuitatum hospitem domi suæ excipiunt. Huic iugulati, è conterraneis pueris vnius viscera sacris admixta Mænali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus euertit, & eo ipso in loco, vbi nunc Trapezus (is enim loci nomen est) spectatur. Cæterùm Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nouissi-

uissimum omnium fulmine percussos concremauit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

Enimuero Nyctimus, vt regnum adeptus est, Deucalionis diluuium insequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrãt. Quam, quidem Hesiodus vnam è nymphis esse recensuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quòd cum Diana venandi studio oblectata, eandemq; stolam induta secum inibi se virginitati addictam fore iurauit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, vt nonnulli aiunt, mutatus, siue, vt quidam in Apollinem versus inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in vrsæ faciem vertit. Iuno interea Dianæ, vt, immanem belluã sagittis cõfigat, persuasit. Nec, desunt, auctores, qui referant, illã promissæ virginitatis violatæ caussa sagittis à Diana percussam obijsse. Qua demum sublata Iupiter abreptũ infantẽ in Arcadia Maiæ enutriendum dedit, Eiq; Arcadi nomen imposuit: & Callistho inter astra collocauit, vrsamq; nominauit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amyclæ filia, aut Meganira Croconis fuit, vt añt Eumelus ait, ex nympha Chrysopea nati sunt filij Elatus, & Aphidas. Qui terrã partiti sunt. Sũma vero po-

tentiæ penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyræ Stymphalum, & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum, & Sthenebœã, quæ Prœto nupsit. Alei vero, & Neæræ Perei filiæ Auge quidem fœmina: mares autem, Cepheus, ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitiata infantem intra Palladis lucũ cæluit. Vbi, prius illius sacerdotio præfuit: Cùm vero ingraueſcceret annona, vt planè fames immineret, quòd terra ſterilitate laboraret: atque oraculis ſignificaretur, in Mineruæ luco quandam latere impietatẽ, deprehenſa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur, à quo, cùm illã Theuthras Myſorum dynaſtes accepiſſet, vitiauit, & infans Parthenio in monte exponitur, quòd cerua de ſuis vberibus alimentum ſuppeditarit, Telephus eſt appellatus, atque à Corythi bubulcis enutritus, ac per quiſitis parentibus Delphicum Apollinem adyt, ac monitus ab oraculo in Myſiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoq; vita functo Myſiæ regni heres inſtituitur.

At è Lycurgo, & Cleophile, ſiue Eurynome nati ſunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus, ex Amphidamante vero Melanion, & Antimache filia, quam duxit Euryſtheus. Ex Iaſo, & Clymene Minyæ filia naſcitur Atalanta, cuius pater maſculæ prolis cupidus, eam expoſuit, ad quam vrſa ſæpenumero veniens vbera protendebat: eamq; demum venatores inuentã penes ſe educarunt. Atalanta deinde adultæ iam ætatis ſe virginem ſeruabat, &

bat, & venãdo in solitudine armata permanebat. Quin etiam vbi inuiolatæ virginitati suæ à Rhœco, & Hyllæo Centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: deuenu præterea vna cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiã ad certamen in Peliæ honorem institutum, propositumq́, vbi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cùm verò Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum inducta esset, in studium abit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum curulibus ludis propositis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cædes, at victori Atalantæ cõiugium debebatur. Demum post multorum cædes Melanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis in illud decurrẽdi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequẽs abiecit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deuicta est, Sic itaque Melanion Atalantæ coniugio potitus est. Sed & fama est, eos aliquando, per venationis otium in Iouis lucũ penetrasse, ibiq́, mutuo complexu coëuntes, in leones trãsformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pleriq́, alij Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Melanioni, sed Hippomoni nuptam dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, vt alij vo-

lunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filiæ septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus vxorẽ sibi sociauit. Meropen Sisyphus; duas corrupit Neptunus, priorem quidem sanè Celænò, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatorũ insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonem, ex qua Aethusam filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimã peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem. Nycteus aũt ex Hyreo, & nympha Clonia natus est. Deq; Nycteo, & Polyxone Antiope orta est: de qua, & Ioue Zethus, & Amphio. Atlantidas aũt cæteras, Iupiter cõpressit.

Siquidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenes antro vitiata Mercuriũ parit: Hic, cùm adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boues pascebat, furto abegit, néue id deprehendi per vestigia posset: calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex ijs autem, cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerũ partim elixa, partim tosta esitauit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur, pro antri ostio depascentem testudinem inuenit, qua perpurgata, & absterſa super eius testa ner-

nos ex

nos ex mactatorum boum intestino cõfectos tetendit, & lyram cõficit. Sic itaque Mercurius carnes torrere, lyramq;, ac plectrũ primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, vbi cines ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse respondérũt: sed vero haudquaquam posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidẽ vestigia deprehendi non poterant. Demum, vbi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit: ad Maiam in Cyllenem properauit, apud quã, Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fascijs inuolutum ostendit. Hunc Apollo manib. sublatum ad Iouẽ tulit, ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat, qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylũ perducit, ac boues restituit. Inde Apollo auditã lyram à Mercurio petit. Inde sumpta lyra Mercurio boues rursus Apollo tradit quas cũ Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua quod eius habẽdæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare, non verebatur, quam, cùm Apollo boues pasceret, habebat. Quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artẽ consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiã vaticinari docetur. Adhac Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumq; Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedæmonẽ filiũ procreauit, à quo etiã Lacedæmonis regio nomẽ est cõ-

secuta. Sed ex Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, qui fuit Lelegis indigetis filius & Cleocharea Naidis nymphæ Amyclas, & Eurydice, quã Acrisius uxorem habuit. Amyclæ autem, & Diomedes Lapithæ filiæ, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardẽter amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit.

Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, vt narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pisus nati sunt. Verum multorũ testimonio Idam, è Neptuno genitum esse compro batur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, vt sub terra latentia quæq; peruidisse dicatur, Leucippi vero ex Philodice Inachi filia natæ fuere Hilaira, & Phœbe. Hasce Dioscori. i. Iouis filij Castor, & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post has ctiã Arsinoën genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit: At quidam non Arsinoës Leucippi filiæ, sed Coronidis Phlegyæ in Thessalia natum Æsculapium ferũt: cum qua, simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse, proditur. Eum quoque præter patris sententiam nubentem, Ischyi Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo, autem delatorem coruum immodicis maledictis execratur, &, qui ad eum vsque diem candidus fuerat, in nigrum commutauit, & Coronidem grauidam percussit, & necauit. Ex qua, cũ

confla-

conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam, & venãdi artem perdidicit. Qui cùm iam Chirurgicus euasisset, atque artem eiusmodi iampridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam cùm à Pallade effusum de Gorgones venis cruorẽ accepisset, qui è lœuis defluxisset in mortalium perniciem, quod autem è dextris in conseruandis hominibus vtebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vitam dicuntur, Capaneum, ac Lycurgum. Vt Stesichorus ait, Eriphylen, autem Hippolytum, vt, Qui Naupactica conscripsit, Tyndareum. Panyasis, Hymenæũ. Vt Orphici, Glaucum Minois filium, vt Mnesagoras ait: Demũ Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit. Quã obrẽ iratus Apollo Cyclopas, quòd Ioui fulmina cõparassent, occidit. Quẽ, cùm Iupiter in Tartarum iamiã deiecturus esset, Latonæ precib. exoratus an nũ totũ vt ipse viro mercede cõductus seruiret, impetrauit. Is aũt Pheras ad Admetũ Pheretis filiũ se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat: ac boues dominicas gemelliparas omneis effecit. Sunt, qui, & Aphareum quidem, & Leucippum ex Perieree Æoli filio natum esse dicant. Cynortæ autem Perierem filium fuisse, & hu-

iusce Oebalū. Sed Oebali, & Batea Naidis Nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionem. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus. Scæus Emarsphorus, Euryches, Bucolus, Lycon, Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filijs Hippocoon, Icarionē, ac Tyndareū Lacedæmone eiecit. Hi vero ad Thestium eiecti confugerunt: Eiq; aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: Dein Tyndareus Thestij filiam Ledam cepit vxorem. Rursus, quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis interemit in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

Nati vero ex Icario, & Peribœa naide nympha, mares filij quinq; Thoas, Damasippus, Imensimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Vlyssi nupsit.

Tyndarei autem, ac Ledæ filij Timandra, quam Echemus in coniugiū duxit, Clytæmnestra: quam Agamemnon vxorē habuit: Item Philonoë, quam Diana immortalem esse fecit: Adhæc Iupiter, qua nocte cum Læda in cygnum versus concubuit: eadem quoque Tyndareus illam impleuit: deq; Ioue Pollux, & Helena, de Tyndareo autē Castor procreati sunt. Inuenio etiam auctores, qui Helenam Nemesis, & Iouis filiam fuisse dicant. Nam, cùm ea Iouis concubitum fugeret in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coijsse memoratur, Nemesin vero ouum ex eo concubitu peperisse:

periſſe: Idq́, in nemore opilionem quendam inueniſſe, & latum ſecum Ledæ, dediſſe: Hanc autem conditum in arca repoſuiſſe, & ſuo demum tempore ortam fuiſſe Helenam: eamq́ue perinde, ac de ſe fuiſſet nata, educaſſe, Quæ cum formæ præſtantia polleret, eam Theſeus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux, & Caſtor comparato in Athenienſes exercitu, cùm ad Plutonis eſſet Theſeus: vrbem capiunt: atque Helenam recuperant: necnon Æthram Theſei matrem captiuam abducunt. Iam tum quoque hi Græciæ reges Helenam vxorem pro ſe quiſque petituri Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina hæc fuiſſe leguntur. Vlyſſes Laërtæ, Diomedes Tydei, Antilochus Neſtoris, Agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cteati, Thalpius Euryti: Meges Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mneſtheus Petei, Schedius Epiſtrophi, Polyxenus Agaſthenis, Peneleus Leiti, Aiax Oilei, Aſcalaphus & Ialmenus Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypœtes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius, & Machaon Æſculapij, Philoctetes Poeantis, Eurypylus Euæmonis, Proteſilaus, Iphicli Menelaus Atrei, Aiax, & Teucer Telamonis, Patroclus Menœtij, Horum turbam conſpicatus Tyndareus, ne, ſi ex tot competitorib. vni Helena in cõiugium addiceretur, reliqui ſeditionem, ac tumultum excitarẽt, pertimeſcebat. Quocirca Vlyſſes, quoties, inquit, illi ad Penelopes

nuptias

nuptias adipiſcendas mihi adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo rationem inibo, vt per eã nulla omnino ſit inter procos oritura diſcordia. Tum vero Tyndareus, vbi ipſi laturum ſe opem promiſit, vniuerſos, inquit, Vlyſſes procos iuſiurãdi religione obſtringito, vt, cum filiæ tuæ Helenæ de noſtro cœtu quempiam ſponſum, delegeris, illi à nobis adiumentum latum iri aduerſus eos qui in ſponſum, maritumue, ac matrimonium eiuſmodi vim facere conentur. Quod vbi Tyndareus audiuit, procos ad Vlyſſis conſilium perficiẽdum vniuerſos per eam iuſiurandi religionem compellit, ac Menelaum quidem filiæ ſuæ ſponſum declarat, atque etiã ab Icario Vlyſſi Penelopen in coniugium depoſcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, &, vt quidam aiunt, Nicoſtratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: Siue, vt Acuſilaus ait è Teridaë Megapenthẽ: ſed ex Nympha Gnoſia, Eumelo auctore Xenodamum procreauit.

Cæterum è Læda natus Caſtor planè, rem militarem exercuit. Pollux autem caſticum pugnandi genus ſectatus eſt. Atque ambo ob fortitudinem Dioſcuri quaſi Iouis proles cognomento dicti ſunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Meſſene raptas vxores ambo ſunt conſecuti. Dein ex Polluce, ac Phœbe Mneſileus, at è Caſtore, & Ilaira Anogon nati ſunt. Qui cum, ſocijs Ida, Lynceóque Apharei filijs ab Arcadia boum prædam abegiſſent: Idæ arbitrio diuidẽdam

permi-

permisere. Tum ille bouem in partes quattuor partitus. Qui prior, inquit, deuorarit, huic prædæ dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, & fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam prædam simul abducũt, sub quercu per insidias Idam, Lynceumq; intercipere conabãtur: Verum Lynceus viso Castore Idæ fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus Lynceum, telum iaculatus occidit. Inde Idam insequens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucémque in cœlum agit. Pollux vero immortalitatẽ renuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris Tyndareus accersito Sparten Menelao regnum tradidit.

Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue Iasion, Dardanusq; gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperiuit. Eiq; vim inferre volẽs fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus Samothrace relicta in obiectam continentem tranauit, vbi Teucer Scamandri fluminis, Idæq; nymphæ filius regnabat: ab eo, etiam, qui regionem illam incolebant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus,

missus, Bateam eius filiam sibi in cõiugium duxit, ac Dardanum vrbem condidit.

At postquam ex humanis Teucer excessit, vniuersam prouinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos Ilum, & Erichthonium, è quibus, Ilus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni hæres, ductaq; Astyoche Simoentis filia Troëm creat. Hic deinde regnum adeptus regionẽ à seipso Troiam nuncupauit, & Callirhoëm Scamandri filiã sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem Ilum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per Aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex Hieromneme Simoëntis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filiæ Anchises filius fuit. Cùm quo Venus ipsius amore flagrans congressa Æneam genuit, ac Lyrum, qui sine liberis decessit.

Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palæstra vicit, deditq; illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhæc ex oraculi sententia discolorem bouem adiecit, monuitq;, vt vbi ea procubuerit, vrbem conderet. Hic bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulatq; ad Ates, (quasi dicas Noxæ) Phrygiæ, tumulum peruenit: humi procumbit: quo in loco Ilus vrbem ab se conditam, Ilium nominauit. Postea Iouem precatur, vt signum sibi aliquod ostenderet, postridie vero, vbi illuxit, ab

Ioue

Ioue demissum Palladium *ante tabernaculum con spexit, id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus, ita compositis, vt ambulare videretur, dextrāq; elatā hastam, at læua colū, fusimq; gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia, aiūt natam* Mineruam *apud Tritonem, cui filia Pallas erat: educari cœpisse. Vtrasq; autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illaturæ Minerua Iouem pauefactum Ægidem opposuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Minerua vulneratam concidisse. At Mineruam eius de caussa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectoriq; eius, quàm pertimuerat Ægidem, accommodasse, & apud Iouem, honoris ergò constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem adhoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Ilum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summopere coluisse. Hæc hactenus de Palladio. Cæterum Ilus Eurydicem Adrasti filiam vxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymo Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Leucippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytum, Icetaonem, & Podarcem, feminas autem Hesionem, Cillamque & Astyochem procreauit. At è*

Calybe

Calybe nympha Bucolionem suscepit.

Porrò Tithonũ, quòd eum arderet Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: Ibiq; cum eo congressa Hemathionem, ac Memnonem gignit.

Post, vbi Troia ab Hercule, de quo paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primam coniugem Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugauit, ex qua Æsacum filiũ creat: cui Sterope Cebrienis filia nupsit, quàm cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimoniũ apud Hyrtacum, Hecubam secundam vxorem Dymantis, siue, vt alijs placet, Cissei, vel, vt quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cùm secundũ propediem esset paritura filium, facem reapse ardẽtem Hecuba parere, eumq; omnem vrbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id vbi Priamo visum Hecuba recitauit, Æsacum filium, hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationem edocuerat: re percepta Æsacus puerum exitiũ illaturum esse fore respondit. Proinde infantẽ exponi iubet. Hinc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumq; in Idam montem. Huic seruo, nomen Âgelao, aut Archelao, fuit, Infans vt ab eo expositus est, quinque dies ab vrsa nutritus est. Hic puerum nactus incolumen tollit,

secum

secum illum attulit & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educauit. Qui cum iam grādiusculus euasisset, & plerisq;, & corporis forma, & robore anteiret, & quod prædonū vim, incursusq; repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parenteis agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandrā, quam, cùm Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hæc autem vbi fuit edocta, sui corporis copiā Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, vt illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit Deiphobum, Helenum, Pammonen, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorū, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugib. Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgithon, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doriclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Euander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon. Filiæ vero, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander

xander Oenonem celebrenis amnis filiã ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta Alexandro, ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minimè persuadens, cùm sibi vulnus illatum fuerit, ad eam venturum, dixit, Quod eam ipsi mederi posse, intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparte, Troiáq; bello impetita: sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus in Idam ad Oenonem remeauit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cùm in Troiam referretur occubuit. Mox Oenone, quàm detrectatæ medelæ pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medẽdi, canendiq; artẽ callebat. Quæ, vbi eum iam obijsse reperit: sibi laqueo vitam finiuit.

Asopus vero amnis Oceani, & Tethyos filius. sed Acusilaus, Perus, & Neptuni esse filium scribit. sed, vt alij, Iouis, & Eurynomes aiunt. Hic ducta Metope, quam Ladonis fluuij filiam fuisse tradunt: duos filios Ismenum, ac Pelagontem, & viginti feminas procreauit: Quarum vnam Æginã, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptã Asopus quærens, Corinthum abyt: vbi à Sisypho rapto rem fuisse Iouem cognouit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc vsque tempus ex huius fluentis carbones efferuntur, sed Æginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Æginam, Iupiter comprimit, ac si-

ac filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Adhæc Æacus eadeidem Chironis filiam coniugem caput, ex qua sibi duo nati sunt filij Peleus, & Telamon. Pherecydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumq; Actæi filium, & Glauces Crethei fuisse ait. Atqui & Aeacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quòd insecndi nollet, commutata coiuit, & Phocum gignit. Sed & Acacus omnium pietatis seruantissimus fuit, quamobrem, cùm Græcia inusitata frugum caritate premeretur, Pelopis caussa, quòd ipse Stymphalum Arcadum regem bello infestans, Arcadiam subigere minimè posset: per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim consecta dispersit. Deorum interea responsis tum Græciam imminentibus malis ereptam iri, si illius ergò preces effuderit Aeacus, renuntiatum est. Quo per Aeacum facto, Græcia annonæ penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos Aeacus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis claues seruare proditur. Quoniam vero Phocus in certaminib. præstare videbatur, fratres Peleum, ac Telamonem insidias illi comparasse, ferunt: atq; vbi sorte obuenit, vt cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit; ac sublatum Peleo adiutore quadam in silua occultauit. Demum vero cæde detecta, ambo ex Aegina ab Aeaco solum vertere compelluntur.

Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum per[illegible]nit. Is necato serpente, insu[illegible] erat, deuastante: ac nullis post se relic[illegible] filijs moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi vxorem coniunxit. Et, Hercules, vt illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacem nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedōtis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit.

Cæterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatū abijt, à quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est, Mox Polydoram filiam genuit, quàm Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij Apri venationē cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprū telo Eurytionem ferit, eumq; fortuito ictu cæcidit, rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoq; lustratur. Adhæc cum Atalanta ludis in Peliæ regis honorem institutis palæstrica pugna decertauit: vbi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum litteras de cōcubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiam vxorem misit, qui à Peleo, Steropem Acasti filiam propediem ductam iri illi renuntiaret. Quod vbi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum

leum insuper Acasto, quòd eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id vbi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abduxit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. At qui Acasti comites eas capientes [illegible]leum velut nihil venatum irridere. Is autem quot quot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cùm in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eiq; sublatum ensem in boum simo celauit, & abiuit. Is, deinde experrectus, interea dum ensem quæritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemq; quæsitum, ac repertum ensem condonauit. Peleus vero, vt supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatã vxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Pericris filio vxorem collocauit, ex qua Menesthius natus est. Sed & alteram duxit, Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter, & Neptunus contenderunt. At cùm Themis ex hac ortum filium patre futurum esse præstantiorem prædixisset: abstinuisse Iouem illius nuptias ferunt. Nec desunt, qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui Prometheum, dixisse, natum ex ea cœlo dominaturum. Sunt etiam, qui memorẽt Thetin Iunonis monitu,

nitu, persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, vt ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi, ac detinendi rationem Peleus iniit: eam itaque, cùm in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, quæ cū interim ignis, interim aquæ, modò ctiã feræ vultum experet, non eã prius, quàm pristinum formã recepisse vidit, [illegible] Hanc demum in Pelio monte vxorem sibi [illegible]t: atque inibi Dij conuiuio excepti suo quisque mu[illegible]ere matrimoniū commendarunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio, & Xantho. Volcanus ensẽ, ac reliqui, aliis munerib. condonarunt. Hi vero Dij immortales fuere. Póst vbi Thetis conceptū è Peleo partū edidit, eum immortalem factura clam Peleo per noctem in igne absc̃odit, & quidquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat, per diem vero, ambrosia puerū inungebat. At Peleus per obseruationẽ palpitantem natū in igne conspicatus, inclamauit. Tū Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereïdas abijt. Tum Peleus sublatum in manibus, puerum ad Chironem tulit, quem ille acceptū leonum viscerib. aprorumq; & vrsorum medullis enutriuit, eumq;, cui Ligyron antea nomen fuit, quod mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit, Póst hæc Peleus Iasonis & Dioscurorū adiumento Iolcū expugnauit: Astydamiamq; Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris

bris per eam intra vrbem traduxit exercitū. Vbi demum nonum ætatis suæ annū expleuit Achilles, *Calcanthe Troiam sine ipso capi non posse, prædicante, Thetis, quòd filiū eo in bello militantem interiturum omnino præuidisset: muliebri ipsum veste contectum in Scyron insulam Lycomedi pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendauit, ibiq; agens adolescētulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua* Pyrrhū *filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Cæterū Vlysses, quādo ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitum tuba vsus inuenit: Ad hunc itaq; modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam* Phœnix Amyntoris *filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice, vt de stupro interpellata falsò insimulatum pater oculorū luce priuauit. Quem* Peleus *ad Chironem, ductum, ab eoq; curatum oculorum luce recuperata,* Dolopū *regem constituit. Insuper Achilli Patroclus* Menœtij, *ac* Sthenelus Acasti, *siue, vt aliis placet,* Periapidis Pheretis *filij, vel, vt Philocrates inquit,* Polymeli Peleo nati, *filius, comes accessit. Is* Opuntem *delatus, in talorum ludo Clysonymum* Amphidamantis *filium imprudēter occidit: atque in exilium actus cum patre, à* Peleo *domi in contubernio acceptus* Achillis amasius efficitur.

Porrò Cecrops Indiges, *ac geminus, id est humano simul, & serpentino corpore præditus in terra Attica primus regnauit, & quæ prius* Acte *dicebatur,*

tur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque Diis fuisse decreto concessam aiunt vrbiũ occupandarum potestatẽ, sanè in quibus potissimum priuatos honores vnusquisq; adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente edidit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerua comparuit: quæ lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij teste, oleã è terra produxit, quæ nostra etiam ætate visitur in Pandrosio. Coorta deinde inter vtrunque contentione, ac lite de vrbe, Iupiter Mineruam, Neptunumq; inter se pacauit, ijsq;, non, vt quidam memorant, Cecropem, Cranaumq;, nec Erichtheum, sed duodecim Deos huiusce controuersiæ iudices dedit, quorum sententia vrbs Athenæ Minervæ adiudicata fuit, quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt: Minerua itaque de seipsa Athenis nomen imposuit, at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessimè afflixit: atque Atticam vniuersam pelago inundauit. Adhæc Cecrops Agraulon Actæi filiam in coniugium ducit, ex eaq; marem quidem suscepit, Erysichthonem, qui sine maribus liberis è vita decessit, filias vero, Agraulon, Hersen & Pandrosom. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Alirrhothius Neptuni, & Eurytes Nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrẽ Neptunus Martẽ in Ario-

pago

pago cadis reum agit : Is duodecim Deorum sententia iudicatus absoluitur.

At Cephalus Herses, & Mercurij filius fuit quem, cùm Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibiq; illius concubitu grauida sit, & Tithonũ peperit, cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo, Sandocus : qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderim vrbem condidit : ductaq; in matrimonium Thanace Megessari filia Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se cõtulisset, cum populo, Paphum condidit, Ductaq; inibi vxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia Oxyporum, & Adonin genuit : Necnon filias Orsedicen, Laogoremq;, & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ vero ob Veneris iram alienigenis permistæ viris vitam in Ægypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundia, in venatione ab apro percussus interiit. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphesibœæ filium fuisse ait, Panyasis verò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur : atq; vsa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, vbi rem sensit, stricto in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, vt nusquã appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commu-

tarunt: ac decimo post mense resciſſa arbore, Adonin ex ea filium ortum fuiſſe ferunt. Quem Venus formæ ergò infantem adhuc clam deis in arca occultatum, ante Proſerpinam conſtituit, quem ſimul ac illa conſpexit, ſe redditurum negauit. Delato ad Iouem iudicio, tres in partes annum partitus eſt, vt vnam apud ſe ipſum, alteram cum Proſerpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperauit. Adonis autem, quæ pars ſibi ab Ioue diſtributa fuerat, eam ipſi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

Post, vbi Cecrops humanitatem exuit, Cranaus indigena, ſub quo Deucalionis diluuium fuiſſe narratur, ducta à Lacedæmone Pediade Menetis filia, Cranaem genuit, & Cranachmē, & Atthidem, quæ cùm, virginitate necdum expugnata obiiſſet, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitauit.

Vbi, post Cranaum expulſum regnauit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigenæ hominis filium fuiſſe dicunt. Qui, cùm duodecim annos regnum tenuiſſet, ab Erichthonio pellitur, hunc Hephaſtes, ex Cranaë Atthidis nata filium eſſe aiunt. Sunt etiam, qui Volcani, & Palladis eſſe velint, hūc in modum. Minerua olim arma ſibi conſtari volēs ad Volcanum adierat. Hunc interim relictū à Venere Mineruæ conſtuprandæ Cupido deſiderium inceſſit: eamq; attrectare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem inſequitur, vtq; proximè

ximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, vt pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam diis alys, dum immortalem facere studet, educauit: positumq; in cista Pandroso Cecropis filiæ commendauit: interdicitq; ne cistam retegeret: At Pandrosi sorores, quòd curiosæ admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumq; puero draconem spectant. Nec desunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, astipulentur, Aliorum vero testimonio Palladis ira furore percitæ, de summa sese arce præcipites eiecerunt. Interea vero Erichthonius in templo à Minerua ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: necnon Panathæorum celebritatem instituit. Pasitheámque Naidem nympham vxorem accepit, ex qua sibi Pandion natus est.

Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis Fano sepulto, Pandion regnũ adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiumq; in Atticam venere: Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus

bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum: atque animi caussa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icario necem fusti bus intulerunt. Erigonæ vero filiæ patrem vestigan ti herilis canis, cui Mæra nomen fuit, Icarium consectari solita, cadauer, vbi nam deliteſceret, indicauit. Tum filia patrem deflens se ipsam ex arbore suspendio necauit. Pandion interea ducta vxore Zeuxippe matris suæ sorore, filias Procnem, ac Philomelam, & geminos Erechtheum, Butemq; suscepit. Dein conflato in Labdacum bello de terræ finibus in belli societatem Tereum Martis filium de Thracia conuocauit coq; bello per eius auxilia præclarissimè gesto: Procnem filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam amore succensus vitiat. Eámque, simulato Procnes obitu, ruri celat, & huiusce loco Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam desecuit, ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori, miserias significauit. Hæc, post quæsitam germanam, Itym puerum trucidatum, elixatumq; Tereo, inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit, Tereus cognito facinore abrepta securi fugientes insequitur. Hæ vero, cùm iam Dauliã Phocidis vrbẽ peruenissent, circumseptæ Deos rogãt in auem mutari. Tũ Procne fit luscinia, Philomela vero in hirundinem trãsformatur. Adhæc Tereus in vpupam commutatur.

Inde

Inde Pandion vbi fato cõcessit, filij diuisis interse patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio autem Mineruæ, Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogeneæ Cephisonatæ filiam vxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur, & à Cephalo deprehensa, ad Minoëm confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoë concubuisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quòd cum multis mulieribus Minoëm rem habere non ignorabat, eum veneficijs infecit, vt quoties secum alia cubaret, in illius artus viperæ irruerent immanes, eumque in modũ pellices Pasiphaë disperdebat. Cephalus igitur, pernicissimum habebat canem, cui Lælapi nomen fuit, & quem nulla fera poterat euitare. Iaculum adhac, cuius ictus neminem vnquam fefellit. Interhac Procris conspicata virum, Circæam, sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur, & in Cephali gratiam rediit: & cum eo ad venandum concedit, quippe quæ venandi studio mirificè oblectabatur. Hac occultè virum

insecuta

insecuta inter fruteta latitabat, ciuq; motu permoueri virgulta maritus sentiens iaculum meuitabile misit, coq; percussam vxorem Procrim interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Interea vero Orithyiã Iliissum amnem traiscientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur siue vt Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his auctus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero, priuignos, quòd ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insimulat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, Interea Argonautæ cum Boreæ filijs illuc appulsi in Phineum animaduertunt.

Chione autem Neptuno admiscetur. Quæ cùm, clam patre Emolpum, peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthyopiam transfert, & Bentheſicymes filiæ suæ alendum commendat, & Amphitritæ. Qui, cùm ætatis integræ fuit, intus Bentheſicymes coniux, huic alteram filiarum vxorem dedit. Hic autem vxoris quoque suæ sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus

cum

cum Ismaro filio, ad Tegyrium Thraciæ regem confugit. Qui filiam, ipsius filio, coniunxit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinios aufugit, eorúmque amicitiam sibi conciliauit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio reuocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses, & Eleusinios bello, ascitus ab Eleusiniis, magno cum Thracum exercitu opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria scitanti: Deus rem bellicam præclarè gesturum cecinit, si filiarum vnam iugularit. Qui cùm natu minimam immolasset, & reliquæ tum omnes sese iugularunt. Siquidem, vt quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtruncauit.

Inde vero vbi Neptunus cũ ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugiũ Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic vnà cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis per seditionem erectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus eius filiam Peliam iamdudum nubilem vxorem cepit, à qua deinde vrbis regno præficitur. Nam, cùm Pylas Biãtem patruũ occidisset, Pandioni genero regnum tradit, ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylũ vrbem condit. Interea Pandioni Megarã regnanti, nati sunt

ti sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt, sed sibi Pandione suppositium feciſſe.

Demum post Pandionis obitum, eius filij perducto in Athenas exercitu Metionidas eiecerunt, ac regnum in partes quattuor distribuerũt, sed penes Aegeum summa imperij fuit. Hic primam vxorem Metan Opletis filiam: alteram vero Chalciopem Rhexenore natam duxit. At, vbi nulla se prole augeri videt, fratrum metu ad Pythiam adit, deq; filiorum progenie responsum dari sibi postulauit, cui deus ita vaticinatus est. Mactę noua virtute, pedem, qui pronominet vtri.

Ne prius exoluas, quàm scãdas Palladis arcem.

At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athenas iterum accedit, ac per Trœzenem iter faciens à Pitheo Pelopis filio hospitio recipitur, qui, quoniam oraculum intellexerat, Aegeo vino madenti filiam Aethram comprimendam summiſit: Hanc etiam nocte eadem Neptuno coniunxit: Ægeus interea Aethræ præcepit, vt, si ex ea masculus, nascereture, educaret: néue, cuius ille filius esset, indicaret: ensem, & calceos sub saxo abditos reliquit, hac locutus cum per ætatẽ puer saxum subuoluere queat, ea tolleret, eumq; clàm cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit, nec non Panathenæorum certamen aggreditur, celebrare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus victoria præstitit. Hunc Iupiter in Ma-

in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt, qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob inuidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte, quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è capite coronam, abiecit, ac tibiam abstinuit, & sacrificium nihilo tamen secius absoluit. Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibijs, & coronis in Paro Gratijs immolant. Nec longo post tempore in mari prapotens comparata classe Athenas oppugnauit.

Megara item Niso Pandionis filio regnante subuertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium qui ex Oncheste Nisi opitulaturus aduenerat, interemit: & is demũ per filiæ proditionẽ occubuit. Nam cum Scylla filia Minois amore flagraret patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur è medio capitis vertice præcidit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctam pedibus è puppe in mare deiectam summersit. Enimuero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, vt Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc, cum pestis, ac fames simul orbem inuasisset, primum quidem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Ægeidem, Enthenidem, & Lyteam Geresti ad Cyclopis tumulum iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas

commigrauit, & cum nihil inde sibi emolumenti futurum viderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet, Minoi pœnas daturos repunciauit. Igitur Atheniensis missis ad Minoem legatis, iniunxerunt vt ab eis, quas pœnas vellet peterent, tum Minos ijs vt quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidē & etate parilū, puellarū, sine armis Minotauro deuorandos mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus coërcebatur, vnde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici uiarum ambage non agnitū exitum excludebat: Hunc Dædalus filius Eupalami, qui Metionis, & Alcippæ filius fuit, exædificauit. Hic item architectus omnium præstantissimus & primus operum admiratione dignorum fuit inuentor.

Hic etiam Athenis post necatum Perdicis sororis filium Talaum eius discipulum, aufugit, quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus lignū tenue secuit, deinde vbi puerum necasse deprehensum fuit, reus in Martis villa peractus ad Minoem cōfugit. Atque inibi Pasiphaē cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta concluſit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Atheniensis virgines septem, ac totidem pueros etate pares Minotauro vorādos mittebant: donec Theseus ex Æthra, Ægeoq; natus iam grandis factus,

factus, petra summota calceos, atq; ensem aufert, & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam viam à maleficis viris vndecunque pacauit. Primum quidem Periphetem Volcani, & Anticliæ filium, qui quod clauam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea clava munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consueuit. Hic Sinem postea Polypemonis filium, & Syleæ Corinthi filiæ occidit. Huic Pityocamptæ, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat, qui quòd eas viriũ imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublati penitus interibant. Hunc in modum Theseus Sinem cruciatum è medio sustulit.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS, EORVM, QVAE IN APPOLLODORO CONTINENTVR,

cuius numerus primus folium, secundus paginam, indicat.

A.

ABas. 19.2.& 30.1.
Abdera. 40.2.&42.2.
Abderus. 40.2.
Absyrtides insulæ. 24.1.
Absyrtus. 24.1.
Acarnan. 65.1.
Acarnaniæ ciuitas. 65.1.
Acastus.18.1.& 20.2.& 74.2.& 75.2.
Achæus. 12.1.
Acheloi fons. 64.2.
Achelous. 7.2.& 14.1.& 14.2.& 48.1.
Acheron. 9.2.
Achilles & vnde sic dictus. 75.2.
Achilles ad Troiam. 76.2.
Achillis prius nomen Ligyron. 75.2.
Achiui. 12.1.
Acontes. 65.2.
Acrisij mors. 33.2.
Acrisius30.1.&31.1.&68.2.
Acrisius subterraneam domum struit. 31.2.
Actæa. 6.2.& 29.1.
Actæon. 56.2.
Acteonis canes, & eorum nomina. 56.2.
Acteus. 74.1.& 77.1.
Acte. 76.1.
Acton. 12.2.
Actor. 14.2.& 17.1.& 19.2.& 46.2.& 74.2
Adiante. 29.2.
Admete. 41.1.
Admeti boues gemelliparæ 69.1.
Admetus.14.2.& 19.2.& 45.1.& 69.1.& 70.1.
Adonis. 77.1.
Adrastea. 52.1.
Adrastº.19.2.&63.2.&72.2
Adyte. 29.2.
Aeaci pietas. 74.1.
Aeacus. 14.1.& 74.1.
Aeacus apud inferos. 74.1.
Aeeta. 16.2.
Aeetes. 16.2.
Aegæon. 65.1.
Aegeoneus. 73.1.
Aegeus.14.2.&50.1.&89.2
Aegialea. 10.1.& 19.2.& 39.1.
Aegialeus. 19.2.&26.2.& 63.2.
Aegimius. 46.2.& 50.2.
Aegina. 17.1.& 73.2.

Aegina

Aegina insula. 73.2.
Aegios. 29.1.
Aegipan. 11.1.
Aegle. 43.1.
Aegleis. 80.1.
Aegyti filij. 28.1.
Aegypti filiorū cædes. 29.1.
Aegyptus regio. 52.1.& 43.2.& 75.1.
Aegyptus. 28.1.& 29.2.
Aëllo. 6.2.
Aëllopus. 22.2.
Aemon. 60.1.& 66.1.
Aeneas. 71.2.
Aenetus. 17.1.
Aenus. 41.2.
Aeolenses. 12.2.
Aeolia. 13.2.
Aeolus. 12.1.& 13.1.
Aerope. 54.1.
Aeschræis. 49.2.
Aesculapius. 60.2.& 70.1.
Aeson. 18.2.& 20.1.
Aesonis mors. 25.2.
Aethlius. 12.1.& 13.1.
Aethra. 70.1.& 78.2.& 79.1.
Aetna. 11.2.
Aetolus. 13.1.& 61.1.
Agamemnon. 54.2.
Agapenor. 64.1.& 70.1.
Agaptolemus. 29.1.
Agasthenes. 70.1.
Agathon. 73.1.
Agauc. 6.2.& 29.1.& 57.1.& 57.2.
Agelastus lapis. 9.1.
Agelaus, 50.1.& 52.1.
Agenor. 13.2.& 22.1.& 27.1.& 28.1.& 52.2.& 57.1.
Agenoris genus. 52.2.
Aglaia. 47.1.& 49.2.
Agraulos. 76.2.
Agrius. 13.2.& 38.2.
Agrius gigas. 10.2.
Aiax. 70.1.
Aiax & vnde. 76.2.
Alastor. 18.1.
Alcæus. 34.1.& 41.1.
Alcathous. 13.2.& 32.2.& 74.2.
Alcestis. 18.1.& 45.1.
Alcestis reditus in vitā. 20.1
Alcestis Admeto nubit 19.2
Alcides. 37.1.
Alcidice. 17.2.
Alcimenes. 31.1.
Alcinoë. 34.1.
Alcippe. 81.2.
Alcinus. 69.2.
Alcinous. 24.2.
Alcis. 29.1.
Alcmeon. 63.2.& 65.1.
Alcmæonis. furor. 64.2.
Alcmena. 34.1.& 37.1.& 53.1.
Alcmenon. 29.1.
Alcon. 69.2.
Alcyone. 67.2.
Alebion. 42.2.
Alecto. 5.2.

Aletes. 69.2.
Aleus. 20.2. & 47.2. & 50.1. 66.2.
Alexander. 50.1.
Alexiares. 49.2.
Alipherus. 65.2.
Alirrhothius. 77.1.
Almenus. 21.1.
Aloëus. 12.2.
Aloïdæ. 12.2.
Aloidarum contra Iouem bellum. ibid.
Alopius. 49.2.
Alpheſiboea. 77.1.
Alpheus. 39.2.
Althæa. 15.2. & 14.1.
Althææ, & Cleopatræ metamorphoſis. 15.1.
Althemenes. 54.1.
Amalthea. 5.2.
Amaltheæ cornu. 48.1.
Amarynceus. 15.1.
Amarynthus. 56.2.
Amazones. 47.1. & 40.2.
Ameſtrius. 49.2.
Amiſodorus. 31.1.
Amphianax. 30.1.
Amphiaraus. 14.2. & 20.2. & 19.2. & 60.2. & 56.1. & 61.1. & 70.1.
Amphictyon. 12.1.
Amphidamas. 43.2. & 66.2.
Amphidicus. 62.2.
Amphilochicum Argos. 65.1.
Amphilochus. 63.2. & 65.1. & 70.1.
Amphimachus. 34.1.
Amphion. 18.1. & 58.2. & 59.1.
Amphithea. 19.2. & 19.2.
Amphitrite. 6.1. & 6.2. & 9.1. & 79.2.
Amphitryo contra Thelebœas. 34.2.
Amphitryo Thebas petit. 34.2.
Amphitryo ex Peloponneſo eijcitur. ibidem.
Amphitryo. 14.2. & 34.1.
Amphitryonis cædes. 32.2.
Amphoterus. 65.1.
Amycla. 59.1.
Amyclæ. 45.2.
Amyclas. 17.1.
Amyclas. 66.1.
Amycus. 21.2. & 41.1.
Amymone. 28.2. & 29.1. & 38.2.
Amyntor. 49.1. & 80.2.
Amyntor. 49.1.
Amythaon. 15.2. & 18.2. & 30.2.
Anactor. 34.1.
Anaphe. 24.2.
Anaurus fluuius 20.1.
Anaxibia. 18.1.
Anaxo. 34.1.
Ancæus. 14.2. & 20.2. & 23 1. & 66.2. & 70.1.
Anchinoe. 28.1.

Anchiſes.

Anchiſes. 71.2.
Anchius. 38.2.
Ancyor. 65.2.
Andræmon. 51.2.& 14.1.
Androgeos. 41.1.& 53.2.
Andromache. 73.1.
Andromeda expoſita Ceto marino. 32.2.
Anexibia. 29.1.
Anicetus. 49.2.
Anni in treis partes diuiſio. 77.2.
Annus tempore Cadmi annorum octo. 55.2.
Anogon. 70.2.
Antæus. 43.1.
Antea. 30.1.& 31.1.
Anthea. 49.2.
Anthemus. 42.1.
Antheis. 80.1.
Anthelea. 29.1.
Anthippe. 49.2.
Antiades. ibidem.
Antidus. ibidem.
Antigone. 60.1.& 63.1. & 74.2.
Antileon. 49.2.
Antilochus. 18.1.& 70.1.
Antimache. 66.2.
Antimachus. 50.1.
Antinoë. 25.2.
Antioche. 15.2.
Antiochus. 34.1.
Antiope. 49.2.& 58.1.& 67.2.
Antiphus. 12.2.&.73.1.
Apemoſyne. 54.1.
Aper erymanthius. 38.2.
Aphareus. 13.1.& 17.1.& 68.2.& 69.1.
Apheræ. 21.2.
Aphidas. 66.1.
Apia. 26.1.
Apis. 13.1.& 26.1.& 27.1.
Apollo. 8.1.
Apollo à Mercurio lyram, ac fiſtulam capit. 68.1.
Apollo, pugnat contra Gigantes. 10.1.
Apollo Aeglæus. 24.2.
Apollinis ſeruitus. 19.2.
Apollinis, & Mercurij ob abactes boues contentio. 67.1.
Apollinis,& Neptuni ira in Troiam. 41.2.
Apri Calydonij uenatio, ac Venatorum nomina. 14.2
Arabia. 29.1.
Arbas. 42.1.
Arbelus. 29.2.
Arcas. 66.1.
Arceſius. 20.2.
Archebates. 65.2.
Archedicus. 49.2.
Archelaus. 29.1.& 34.1.
Archemachus. 49.2.& 73.1.
Archemorus. 19.2.
Architeles. 47.1.
Area. 53.1.
Arene. 68.2.
Areſtor. 27.2.

Arete. 24.2.
Arethusa. 43.1.
Aretus. 18.1.
Arge. 6.2.
Argele. 49.2.
Argeus. 49.1.
Argia. 19.2.& 51.1.& 60.2.
Argi mors. 27.2.
Argiope. 7.1.
Argius. 29.1.
Argiuarum mulierum furor 57.2.& 19.2.
Argo. 20.2.
Argonautæ, & eorum nomina. 20.2.
Argonautæ ad Circē. 24.1.
Argos. 27.1.
Argus canis. 57.1
Argus. 16.2.& 20.2. & 20.1.& 26.2.& 27.1.
Argorum aquarum penuria 28.2.
Argo nauis Neptuno dedicatur. 25.2.
Argus nauis verba. 24.1.
Argyphia. 28.2.
Ariadne. 53.2.
Arion equus. 63.1.
Aryſtæus. 56.1.& 56.2.
Ariſtodeme. 73.2.
Ariſtodemus. 51.1.
Ariſtomachus. 19.2.& 61.1. & 50.2.
Arnæus. 36.1.
Arſinoe. 68.1. & 64.1. & 64.2.
Aſcalaphus. 9.2.& 20.2. & 70.1.
Aſcalaphi lapis. 44.2.
Aſcalaphus in Bubonem. 45.1.
Aſcanius. 73.1.
Aſia. 6.1.& 6.2.
Aſopi carbones. 73.2.
Aſopides. 49.2.
Aſopus. 17.1.& 73.2.& 74.2.
Aſſaracus. 71.2.
Aſtacus. 62.2.
Aſteria. 6.1.&6.1.& 8.1.& 29.1.
Aſteria ciuitas. 8.1.
Aſterion. 53.1.
Aſterius. 18.1.& 21.1.& 53.2.& 54.1.
Aſteropea. 17.1.& 37.2.
Aſtra. 6.1.
Aſtræus. ibid.
Aſtyanax. 49.2.
Aſtycratea. 58.2.
Aſtydamia. 50.1.& 75.2.
Aſtybiæ. 49.2.
Aſtygonus. 73.1.
Aſtyoche. 58.2.& 48.1. & 50.1.& 71.2.
Aſtynous. 77.1.
Aſtypalæa. 46.2.
Atabyrium. 54.1.
Atalanta. 14.2.& 20.2. & 66.2.& 74.2.
Atalātæ,& Pelei lucta. 67.1.
Atalātæ & Melanionis curſus.

fus. ibid.
Atalantę,& Melanionis tũc formatio. 67.1.
Athamantia. 17.1.
Atas. 73.1.
Ate Phrygiæ tumulus. 71.2.
Athamas. 56.1.& 16.1. & 16.2.
Athenæ à Caſtore,& Polluce capiuntur. 73.1.
Athenæ. 76.2.
Athenienſes Thebas capiũt. 64.1.
Athenienſium pro Androgei morte ſupplicia. 81.2.
Athenienſium pueri ſeptem & totidem puellæ,ad Minotaurum in Cretã quotannis mittuntur. 81.2.
Atlantea. 29.1.
Atlas mons. 43.1.
Atlas. 6.1.&,44.1.& 68.1.& 76.1.
Atticæ primus Rex. 76.2.
Atreus. 34.2.& 70.1.& 79.1.
Atromus. 49.2.
Atropos. 6.2.
Attis regio vnde. 77.2.
Atymnius. 53.1.
Auge. 47.2. & 50.& 66.2.
Augeæ boues. 39.2.
Augeas. 20.2.& 39.2.& 40.2.& 43.1.
Aureum vellus. 16.2. & 20.2.
Aurora 6.1.& 6.2.& 8.2. & 17.1.
Automate. 29.1.
Automeduſa. 32.2.
Autonoe. 6.2.& 29.1.& 50. 1.& 56.1.
Auteſion. 51.1.
Autolicus. 35.2. & 20.2. & 45.1.
Axion. 64.2.

B.

Bacchæ in vincula conijciũtur. 57.1.
Bacchi columnæ. 57.1.
Bacchi, & Cereris in Atticã aduentus. 78.2.
Bacchi furor. 57.1.
Bacchi myſteriorum inuentor. 7.1.
Bacchi ortus. 56.2.
Bacchus ad Indos. 57.1.
Bacchus in hædum. 56.2.
Balius. 75.2.
Banus. 56.2.
Batea. 69.2.& 71.2.
Baton. 63.1.
Bebryces. 21.2.
Bellerophontes ad chimæram. 31.1.
Bellerophontes. 17.1.
Bellerophontis certamina. 31.1.
Bellerophontis hiſtoria. ibi.
Belus. 28.1.& 52.2.
Bentheſicyme. 79.2.
Bia. 6.2.

Bias. 18. 1. & 18. 2. & 30. 2. & 73. 1. & 80. 1.
Bistones. 40. 2.
Bithynis. 21. 2.
Boreas. 20. 2. & 79. 1. & 79. 2.
Bores. 57. 1.
Borus. 74. 2. & 75. 1.
Bosporus. 27. 2.
Bresia. 77. 1.
Briareus. 5. 1.
Bromius. 29. 1.
Brontes. 5. 1.
Bryce. 29. 1.
Bucolion. 72. 2. & 65. 2.
Bucolus. 50. 1. & 69. 2.
Buleus. 50. 1.
Busyris. 28. 2. & 43. 2.
Butes. 20. 2. & 24. 2. & 73. 2. & 79. 1.
Byblij. 27. 2.

C.

Cadmi filiæ. 56. 1.
Cadmi vxor. 55. 2.
Cadmia. 35. 1. & 55. 2.
Cadmus, & Harmonia in dracones. 58. 1.
Cadmus annum Martis seruit. 55. 2.
Cadmus ad Enchelienses. 57. 2.
Cadmus draconis dentes serit. 55. 2.
Cadmus Illyricorum regnum assecutus. 58. 1.
Cadmus delphos accedit. 55. 1.
Cadmus. 52. 2. & 53. 1.
Cæneus. 20. 2.
Calais. 20. 2. & 22. 1. & 79. 2.
Calchas. 76. 1.
Caliandes. 29. 1.
Callias. 52. 1.
Callichorus puteus. 6. 1.
Callidice. 92. 2.
Calliope. 7. 1.
Calirrhoë. 42. 2. & 64. 2. & 64. 1. & 71. 2.
Callisto. 66. 1.
Callistus transformatio. 66. 1.
Calybe. 72. 2.
Calyce. 12. 2. & 13. 1. & 29. 1.
Calydon. 13. 1. & 13. 2.
Calypso. 6. 2.
Campe. 5. 2.
Canache. 12. 2.
Cancer hydræ auxilians. 38. 1.
Canethus. 65. 2.
Capaneus. 61. 1. & 62. 2. & 63. 2. & 69. 1.
Capys. 71. 2.
Carnes assandi inuētio. 8. 1.
Carteron. 65. 2.
Casius mons. 10. 2.
Cassandra. 73. 1.
Cassiepea. 53. 1.
Cassiopeæ cum Nereidibus contentio. 32. 2.

Castor. 20.2. & 14.2. & 35. 2. & 69.2. & 70.2.
Castoris, & Pollucis immortalitas. 71.1.
Castoris, & Pollucis uxores. 68.2. & 70.2.
Caucasus. 43.2.
Caucasus mons. 11.2.
Caucon 65.2.
Cebren. 73.2.
Cebriones. 73.1.
Cecropia. 76.2.
Cecropis corpus. 76.1.
Cecrops. 79.1. & 80.1. & 76.1.
Celæneus. 34.1.
Celæno. 29.2. & 67.2.
Celenderis. 77.1.
Celeus. 9.1. & 78.1.
Celeustanor. 49.2.
Celeutor. 15.2.
Cenæum. 49.1.
Centimani. 5.1. & 6.1
Cephali canis. 35.1. & iaculum. 79.1.
Cephalus. 17.1. & 35.1. & 77.1. & 79.1.
Cepheus. 14.2. & 20.2. & 28.1. & 47.1. & 66.2.
Cephisus. 79.1.
Cerberus. 44.1.
Cercestis. 29.1.
Cercopes. 45.2.
Ceres. 5.2. & 9.1. & 18.1.
Cerua cornuta. 38.1.
Ceteus. 66.1.
Ceto. 6.2. & 32.1.
Ceuthonymus. 44.2.
Ceyx. 12.2. & 48.1.
Chærus. 29.1.
Chalbes Ceryx. 43.2.
Chalciope. 16.2.
Chalciope. 80.2.
Chalcodon. 29.1. & 46.2. & 70.1.
Chariclo. 6.1.
Cherimachus. 34.1.
Cherſidamas. 34.1. & 73.1.
Cherſonneſus. 16.2.
Chimæra. 17.1. & 31.1.
Chione. 79.2.
Chiron. 38.2. & 44.1. & 69.1. & 6.1. & 56.2. & 75.2. & 76.1.
Chiron ab Hercule vulneratus moritur. 39.1.
Chironis antrum. 56.2.
Chloris. 59.1. & 18.1.
Chromius. 34.1. & 73.1.
Chriteus. 12.2.
Chriſaon. 42.1.
Chryſe. 32.2. & 58.1.
Chryſeis. 41.1. & 49.2.
Chryſes. 53.2.
Chryſippe. 29.1.
Chryſippus. 29.1. & 58.2.
Chryſopea. 66.1.
Chthonia. 79.1.

Chthonius. 29. 1. & 55. 2.
Cibisis quid, & vnde. 32. 2.
Cilicia vnde. 53. 1.
Cilix. 52. 2.
Cilla. 72. 1.
Cingulum Hippolytæ. 40. 2. & 41. 1.
Cinyras. 66. 2. & 77. 1.
Circæa radix. 79. 1.
Circe. 16. 2.
Cisseus. 29. 1. & 72. 2.
Cithæron. 56. 2. & 57. 2. & 59. 1. & 59. 2.
Cithæronæus leo. 36. 1.
Cius vrbs. 21. 2.
Clametidus. 49. 2.
Cleobœa. 13. 2.
Cometho. 35. 1.
Cleocharea. 68. 2.
Cleochus. 53. 1.
Cleodora. 29. 1.
Cleodoxa. 58. 2.
Cleone. 37. 1.
Cleolaus. 49. 2. & 51. 1.
Cleopatra. 14. 2. & 15. 1. & 29. 1. & 29. 2. & 79. 1. & 71. 2.
Cleophile. 66. 2.
Cletor. 65. 2.
Clio. 70. 1.
Clite. 29. 1.
Clitus. 29. 1.
Clonia. 97. 2.
Clonius. 73. 1.
Clotho. 6. 2.
Clymene. 29. 2. & 54. 1. & 66. 2.
Clymenus. 14. 2. & 39. 2.
Clypei inuentio. 30. 1.
Clysonymus. 76. 1.
Clytemnestra. 69. 2.
Clytia. 76. 1.
Clytippus. 49. 2.
Clytius Gigas. 10. 1.
Co insulæ sciſſio. 10. 1.
Cælus primus orbi imperat. 5. 1.
Cœli vxor. 5. 1.
Cœli, & Telluris filij. 5. 1.
Cœranus. 54. 2.
Cœus. 5. 1. & 5. 2.
Colchicorum cum Phæacibus habitatio. 24. 2.
Colonus. 60. 1.
Comętho. 34. 1.
Comarum tondendi mos in funere. 11. 1.
Comata. 21. 1.
Contumelia. 8. 1.
Copreus. 37. 2.
Corcyra. 24. 2.
Corethon. 65. 2.
Corinthus. 17. 1. & 16. 2.
Coronis. 68. 2.
Coronus. 20. 2. & 48. 2. & 70. 1.
Corui transformatio. 68. 2.
Corybantes. 7. 2.
Corycium antrum. 11. 1.
Coryneta.
Cranae. 77. 2.
Cranechme. 77. 2.

Cranaus. 12.1.& 76.2.& 77.2.
Cranto. 6.2.
Crasthe. 49.2.
Crateus. 54.2.
Cratteus. 18.1.
Cratus. 6.2.
Crenis. 62.1.
Creon. 34.2. & 49.2.& 59. 2.& 25.2.& 63.1.
Creontiades. 36.2.& 50.1.
Cres taurus. 40.1.
Cresphontes. 51.2.& 52.1.
Crete. 54.2.& 53.2.& 54.1.
Creteus. 17.2.& 18.1.& 54. 1.& 19.2. & 20.1. & 74.1.
Creusa. 12.1.& 73.1.& 79.1
Criasus. 27.1.
Crinò. 29.2.
Critheus. 12.2.
Crius. 5.1.& 6.1.
Crœsi genus. 50.1.
Crocon. 66.1.
Cteatus. 46.2.& 70.1.
Ctesippus. 50.1.
Curetes. 52.1.& 54.2.
Curetes à Ioue interficiuntur. 27.2.
Cyanippus. 19.2.
Cybella. 57.1.
Cychreus. 74.2.
Cyclopes. 5.1.&.6.1.
Cyclopes ab Apolline occiduntur. 69.1.
Cyclopum habitatio. 30.1.
Cygnus. 43.1.& 48.2.
Cylene mons. 67.2.& 1.
Cymo. 6.2.
Cymothoë. 6.2.
Cynethus. 65.2.
Cynortas. 17.1.
Cynortes. 68.2.& 69.1.
Cyrene. 40.2.
Cytorus. 16.2.
Cyzicus. 21.1.

D.

Dædalus. 45.2.& 53.2.
Dædalus mirandorum operum excogitator primus. 81.2.
Dædalus Talaum inuidia necat. 82.1.
Dædalus cædis reus in villa Martis. 82.1.
Dædali fuga. ibid.
Daiphron. 28.2.& 29.2.
Damasichton. 58.2.
Damasippus. 69.2.
Damasistratus. 59.2.
Danae. 30.1.
Danaes fabula. 31.2.
Danai. 28.1.
Danai filiæ. ibid.
Danai fuga, 28.2.
Danai,& Aegypti discordia. 28.1.
Danaides rursus viris copulantur. 29.2.
Danaidum expiatio propter virorum cædem. 29.2.
Danaus. 27.1.
Dardania regio. 71.1.

Dardanus. 71. 2.
Dardanus vrbs. 71. 2.
Daſcylus Lyci pater 41. 1.
Daulia. 78. 2. & 49. 1. & 50. 1. & 14. 1.
Deianira. 6. 2. & 47. 2.
Deicoon. 36. 2. & 50. 1.
Deidamia. 76. 1.
Deimachus. 12. 2. 18. 1.
Deioneus. 79. 1.
Deion. 12. 1. & 17. 1. & 50. 1.
Deioptes. 73. 1.
Deiphobus. 45. 1. & 73. 1.
Deiphon. 9. 2. & 52. 1.
Deipyle. 15. 2. & 29. 2. & 60. 2.
Deliades. 31. 2.
Delos. 8. 1.
Delphyne ſerpens. 11. 1.
Democoon. 73. 2.
Demonice. 13. 2.
Deorum fuga in AEgyptũ. 11. 2.
Dercynus. 42. 2.
Dero. 6. 2.
Deucalion. 77. 2.
Deucalion & eius diluuiũ 11. 2. & 53. 2. & 66. 1.
Deucalionis filij. 54. 2
Dexamenus. 39. 2.
Diacoryſtes. 29. 1.
Diana. 8. 1.
Diana Aloidas perimit 12. 1.
Diana in pugna Gigantum. 10. 2.
Diana Oeneo irata. 14. 1.
Dice. 6. 2.
Dictys. 17. 1. & 31. 1.
Dino. 32. 1.
Diocoryſtes. 29. 1.
Diogenea. 79. 1.
Diomeda. 17. 1.
Diomede. 68. 2.
Diomedes. 15. 2. & 63. 2. & 70. 1.
Diomedis equæ. 40. 2.
Dione. 5. 1. & 5. 2. & 6. 2. & 71. 1.
Dioſcuri vnde. 70. 2.
Dioxippe. 29. 2.
Dirce. 58. 2.
Dirce fons. ibidem.
Doliche. 45. 2.
Dolliones. 21. 1.
Dorion. 29. 1.
Doris. 6. 1.
Dorus. 12. 1. & 13. 1.
Dorienſes. 12. 2.
Dorycleus. 69. 2.
Doryclus. 73. 1.
Doto. 6. 2.
Dexithea. 53. 2.
Draco centiceps. 43. 1.
Draconis cuiuſdam admiranda. 55. 1.
Draconis dentes. 23. 1.

Dryas. 14. 2. & 29. 1. & 57. 1.
Dryopes. 48. 2.
Dryops. 73. 1.
Dule. 70. 2.
Dymas. 51. 2. & 72. 2.
Dyamene. 6. 2.
Dynastes 49. 2.

E.

Echedorus 43. 1.
Echemon. 73. 1.
Echemus. 69. 2.
Echephron 73. 1. & 18. 1.
Echidna 27. 1. & 31. 1. & 42. 1.
Echidne. 47. 2. & 43. 1. & 59. 2.
Echinades insulæ. 22. 2.
Echion 55. 2. & 56. 2. & 57. 2.
Edoni 57. 1.
Eetion 73. 1.
Elara 8. 1.
Elata 21. 1.
Elates 39. 1.
Elattonus 63 1.
Elatus 68. 2. & 66. 1. & 39. 1.
Eleuchea 50. 1.
Electra 6. 1. & 6. 2. & 29. 1. & 62. 1. & 67. 2 & 71. 1.
Electryon 33. 2. & 34. 1.
Elephantis 29. 1.
Elephenor 70. 1.
Elio 35. 1.
Eleusin 9. 2.
Eleusin mons. 39. 1.
Eleuther 67. 2.
Eleutheræ 58. 2.
Elysius campus 58. 1.
Emarspho 69. 1.
Emathion 41. 2.
Enarete 12. 2.
Enceladus 10. 1. & 28.
Eleuchea. 50. 2.
Enchelienses 57. 2.
Endeis 74. 1.
Endedides 49. 2.
Endymion 13. 1.
Enipeus 17. 2.
Ento 31. 1.
Enthenis 81. 1.
Eone 49. 2.
Epaphus 27. 2. & 43. 2.
Epicaste 19. 2. & 50. 1.
Epidaurus 27. 2.
Epidaus 18. 1.
Epigoni ad Thebas 63. 2.
Epilaus 49. 2.
Epimetheus 6. 1. & 11. 2.
Epochus 66. 2.
Epopeus 12. 1. & 58. 1.
Ephialtes 10. 1. & 12. 2. & 13. 1.
Ephyra 17. 1. & 48. 1.
Eratus 49. 2.
Erasippus 50. 1.
Erato 6. 2. & 7. 2. & 29. 1.
Erechtheis 67. 2.
Erechtheus 14. 1. & 80. 2. & 78. 2.
Erginus 20. 2. & 36. 1.
Erichthonius. 77. 2. & 87. 1.

78.1.&.71.2.
Erichtheus. 76.2.&79.1.
Eridanus. 43.1.&24.1.
Erigone. 78.2.
Erimus. 40.2.
Erinnyes. 5.2.
Erinnyis formam Ceres capit. 63.1.
Eriphyle. 29.2.&60.2.&63.1.&64.1.&69.1.
Erymanthus. 38.2.
Eryſichthon. 76.2.
Erythea. 42.1.
Erythia. 43.1.
Erythras. 49.2.
Erythroé. 17.1.
Eryx. 42.2.
Eſtiça. 64.7.
Eteocles. 60.2.
Eteoclis,& Polynicis ſingulare certamen. 62.2.
Eteoclus. 61.1.&62.2.
Ethodæa. 58.2.
Euæmon. 95.2.
Euadne. 27.1.
Euadne, in pyram viri ſe proijcit. 63.1.
Euagore. 6.2.
Euagoras. 18.1.&73.1.
Euander. 73.1.
Eubœas. 49.2.
Eubotes. 49.2.
Euchenor. 29.1.
Eucrate. 6.1.
Euenus fluuius. 39.2.
Euenus. 13.2.&29.1.&39.1.&48.1.
Euetes. 34.1.& 34.2.& 50.1.
Euippe. 29.1.
Euhippus. 13.2.
Eulimene. 6.2.
Eumedes. 15.2.&49.2.
Eumenidum lucus. 60.1.
Eumelus. 70.1.
Eumetes. 65.2.
Eumolpe. 6.2.
Eumolpus. 44.1.& 27.2.
Eumon. 65.2.
Euneus. 21.1.
Eunice. 6.2.
Eunomia. 6.2.
Eunomus. 48.1.
Eupalamus. 80.1.& 37.1.
Euphemus. 20.2.
Euphroſyne. 7.1.
Europa. 42.2.& 52.1.
Europa regia matrona. 29.1.&53.1.
Eurotas. 68.2.
Euryale. 8.2.& 32.2.
Euryalus. 15.2.&19.2.& 20.2.
Eurybius. 18.1.& 49.2.& 50.1.
Eurybœa. 6.1.& 6.2.
Eurycape. 49.2.

Eurycapylus. 49. 2.
Euryches. 69. 2.
Eurypylus. 52. 1.
Eurydamas. 29. 1.
Eurydice. 7. 1. & 19. 2. & 29. 1. & 30. 1. & 61. 2. & 68. 2. & 72. 1.
Eurygenia. 60. 1.
Eurylochus. 29. 1.
Eurymedon. 53. 2. & 41. 1.
Eurymede. 17. 1.
Eurymenes. 18. 1.
Eurynome 6. 1. & 7. 1. & 73. 2. & 66. 2.
Euryopes. 50. 1.
Eurypyles. 49. 2.
Eurypylus. 13. 2. & 46. 2. & 49. 2. & 63. 2. & 70. 1.
Euryſthei filij, & eiuſdem mors. 24. 2.
Euryſthenes. 51. 1.
Euryſtheus. 34. 1. & 37. 1. & 66. 2.
Euryſtheus ob timorem ſe in dolium abdit. 37. 2.
Eurytes. 76. 2. & 13. 2.
Euryteles. 50. 1.
Eurythemis. 13. 2.
Eurytion. 14. 2. & 39. 1. & 39. 2. & 42. 1. & 74. 2.
Eurytus gigas. 10. 1.
Eurytus. 20. 2. & 35. 2. & 45. 1. & 46. 2. & 49. 1. & 69. 2. & 70. 1.
Euterpe. 7. 1.
Eutyche. 69. 2.
Euxanthius. 53. 2.
Exolus. 49. 2.

F.

Fiſtulę inuentor. 68. 1.
Formicarũ in homines mutatio. 74. 1.

G.

Gadira 42. 1.
Galatea. 6. 2.
Ganymedes. 41. 1. & 71. 2.
Genetor. 65. 2.
Gereſtus. 81. 1.
Geryones & eius boues 42. 1
Gigantes. 9. 2.
Gigãtũ cũ Dijs pugna. 9. 2.
Glauce. 25. 2. & 29. 1. & 74. 1. 81. 1.
Glaucippe. 29. 1.
Glaucothoë. 6. 2.
Glaucus. 17. 1. & 31. 1. & 74. 2. & 54. 2. & 73. 1.
Glaurus vaticinandi peritiam obliuiſcitur. 55. 1.
Glyciſonetes. 50. 1.
Gnoſia. 70. 2.
Gorge. 15. 2. & 14. 1. & 29 1.
Gorgon. 32. 2.
Gorgones. 6. 2.
Gorgonis caput Mineruæ datum. 33. 1.
Gorgonis coma. 47. 2.
Gorgonum nomina. 32. 2.
Gorgonis ſanguis in ſalutẽ, & pniciẽ. & quomodo 69. 1
Gorgophone. 17. 1. & 28. 2. & 33. 2. & 68. 2.

Gorgophonus. 34. 1.
Corgyra. 9. 2.
Gorgythion. 73. 1.
Græci. 12. 1.
Gratiæ. 7. 2.
Gratijs in Paro ſine coronis immolant. 81. 1.
Gration gigas. 10. 2.
Gyas. 5. 1.
Gymnici certaminis in funeribus. vſus. 33. 2.

H.

Hæmonius. 48. 1.
Hæmus. 11. 1. & 27. 2.
Hagnius. 20. 2.
Halcyone. 12. 2.
Halia. 6. 2.
Halimede. ibid.
Halocrates. 50. 1.
Harmonia. 55. 2.
Harpaleus. 65. 2.
Harpalycus. ibid.
Harpe adamantina. 32. 2.
Harpes. 5. 1.
Harpyiæ. 6. 2. & 22. 1. & 22. 2.
Harpys. 22. 2.
Hebe Iouis, & Iunonis filia. 6. 2. & 49. 2.
Hecale. 53. 2.
Hecate. 6. 1.
Hecate contra Gigantes. 10. 1.
Hector. 73. 1.
Hecuba, & eius inſomnium. 72. 2.
Helanor. 28. 2.
Helas. 33. 2.
Helena. 69. 2.
Helna a Theſeo rapta. 69. 2
Helenæ proci. 70. 1.
Helenam ſponſo ſuo proci ſe defenſuros iurãt 70. 2.
Helenus. 75. 1.
Heliconide. 50. 1.
Helix. 65. 2.
Helle. 16. 1.
Hellen. 12. 1.
Hellenes. ibid.
Helleſpontus. 16. 1.
Hemation. 72. 2.
Hephæſte. 77. 2.
Hephęſtine. 29. 2.
Heraclidarum per Helladẽ fuga. 50. 1.
Heraclidarũ reditus in Peloponneſum. 50. 2.
Heraclidarum, ſortitio de Peloponneſo, & ſigna viſa. 51. 2.
Heræeus. 65. 2.
Hercules. 11. 2. & 20. 2.
Hercules a Sole aureum poculum accipit. 42. 1.
Hercules, ab Atlante cælum ſuſcipit. 44. 1.
Hercules ad Oechaliã. 45. 1
Hercules ad Thelpiũ contendit. 36. 1.
Hercules ad Tirynthẽ. 37. 1
Hercules ad Troiam. 41. 2. & 46. 1.

Hercules Callinicus. 46.1.
Hercules cõtra Gigãtes. 10. 1. & 46. 2.
Hercules Co depopulatur. 46. 2.
Hercules cõtra Pylios. 18.1
Hercules in Augeam bellum mouet. 46.2.
Hercules in Lacedæmonem. 45.1.
Hercules in Pylum. 47. 1.
Hercules in Solem arcum intendit. 42. 1.
Hercules legum seruator, & eius exilium. 48. 1.
Hercules Nereum comprehendit. 43. 1.
Hercules, quãdo primũ hoc nomine sit dictus. 37. 1.
Hercules Strynomem innauigabilem facit. 42. 2.
Hercules venditur. 45.2.
Herculi dies dictus. 36.1.
Herculis arma. 37. 1.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliat. 45. 2.
Herculis, & Centaurorum pugna. 38. 2.
Herculis Columnæ. 42. 1.
Herculis cum Plutone pugna. 20. 1.
Herculis facinora. 36.1.
Herculis filij, ex Thespij filiabus & alijs mulieribus. 42. 2.
Herculis furor 37.1. & 45.1
Herculis grauitas. 21.2.
Herculis immortalitas 49.2
Herculis infantia. 35. 2.
Herculis labores. 37. 1.
Herculis magistri. 35. 2. & 37. 1.
Herculis prima vxor, & ex ea filij. 36. 2.
Hercu. prosopographia 36.1
Herculis sagittæ. 38. 1.
Herculis sacra, in quibus execrandi mos. 43. 2.
Herculis vxor in cælo 29.2
Hermione. 70.2.
Herse. 77. 1.
Hermus. 29.1.
Hesione. 29. 2. & 41. 2. & 46. 1. & 72. 1.
Hesperidum nomina. 43. 1.
Hesychea. 50. 1.
Hierax. 27. 2.
Hieromneme. 71. 2.
Hippalmus. 20. 2.
Hippasus. 20. 2. & 49. 1.
Hippeus. 49. 2.
Hippocoon. 47. 1. & 47. 2. & 69. 2.
Hippocorystes 29. 2. & 69. 2
Hippocrates. 50. 1.
Hippodamas. 12. 2. & 13. 2.
Hippodamia 29. 1. & 31. 2.
Hippodice. 29. 2.
Hippodromus. 49. 2.
Hippolyte. 40 2. & 41 1.
Hippolytus gigas a Mercurio vincitur. 10. 2.
Hippolytus. 29. 1. & 45. 2.
Hippomedon. 61. 1. & 62. 1.

Hippomeduſa. 29. 1.
Hippomenes. 67. 1.
Hipponome. 33. 2.
Hipponoë. 6. 2.
Hipponous. 15. 1. & 61. 1. & 73. 1.
Hippoſtratus. 15. 1.
Hippotes. 51. 1.
Hippothoë. 6. 2. & 18. 1. & 34. 1.
Hippothous. 29. 1. & 69. 2. & 73. 1.
Hippotus 49. 2.
Hippozygus. 50. 1.
Homolois Thebarum porta. 62. 1.
Homolippus. 49. 2.
Hopoles. 80. 2.
Horæ. 6. 2.
Horus. 65. 2.
Hyades. 56. 2.
Hyacinthus. 70. 1. & 68. 2.
Hylas. 21. 2.
Hyleus. 14. 2.
Hyllæus. 67. 1.
Hyllus. 49. 1. & 50. 1. & 50. 2.
Hymeneus. 69. 1.
Hyperbius. 29. 2.
Hyperenor. 62. 2. & 55. 2.
Hyperychus. 73. 1.
Hyperion. 5. 1. &. 6. 1. & 73. 1.
Hyperipte. 29. 2.
Hyperlaus. 15 2.
Hypermneſtra. 13. 2. & 28. 2. & 29. 2. & 30. 1.
Hyperphas. 60. 1.
Hypſeus. 17. 1.
Hypſipyle. 21. 1. & 61. —2.
Hypſiſta Thebarum porta. 62. 1.
Hyrneto. 52. 1.
Hyreus. 67. 2.
Hyrtacus. 72. 2.

I.

Ialmenus. 70. 1.
Iambe. 9. 1.
Iapetus. 5. 1. & 6. 1.
Iardanus Omphales pater. 45. 2.
Iaſon. 14. 2. & 20. 1. & 75. 2.
Iaſus. 27. 1. & 66. 2. & 67. 1.
Icaria. 45. 1.
Icarion. 69. 2.
Icarius. 17. 1. & 68. 2. & 70. 2. & 78. 1.
Icarus. 45. 2.
Ida. 5. 2.
Idæa. 71. 1. & 79. 2.
Idæus. 66. 2.
Idas. 13. 2. & 14. 2. & 20. 2. & 29. 2. &. 68. 2. & 70. 2.
Idmon. 23. 1. & 29. 2.
Idomene. 18. 2. & 30. 2.

Idomeneus. 54. 2. & 73. 1.
Idyia. 23. 2.
Ilaira. 68. 2. & 70. 2.
Iliſſus. 79. 2.
Ilium vrbs vnde. 71. 2.
Ilithyia. 6. 2. & 34. 1.
Ilus. 71. 1.
Illyrius. 58. 1.
Imbrus. 29. 1.
Imeuſimus. 69. 1.
Inachi filij. 26. 2.
Inachus. 68. 2.
Inachus fluuius. 26. 2.
Inferni deſcenſus. 44. 2.
Ino. 16. 1. & 56. 1.
Inonis, & Athamantis furor. 16. 2. & 56. 1.
Io & eius transformatio. 27. 1.
Io priſtinam formam recipit. 27. 2.
Iobates. 30. 1. & 31. 1.
Iobes. 49. 2.
Iocaſte. 59. 1. & 60. 1.
Iolaus. 38. 1. & 45. 1.
Iolcus. 18. 1. & 20. 1. 75. 2.
Iole. 45. 1. & 49. 2. & 50. 2.
Ion. 12. 1.
Ione. 6. 2.
Iones. 12. 1.
Ionius ſinus. 27. 2.
Iouis contra Saturnum bellum. 5. 1.
Iouis cum fratribus regni diuiſio. 6. 1.
Iouis, & Iunonis quæſtio de hominis, & mulieris in coitu voluptate. 62. 2.
Iouis, & Maiæ concubitus. 67. 2.
Iouis ex Iunone filij, & alijs mulieribus. 6. 2.
Iouis fulgetra, ac fulmen. 6. 1.
Iouis, & Typhonis pugna. 11. 1.
Iouis in aurum transformatio. 31. 2.
Iphianaſſa. 13. 1. & 30. 1.
Iphiclus. 14. 2. & 35. 2. & 47. 2. & 70. 1.
Iphicli vxor, & liberi. 36. 2.
Iphiclus. 13. 2. & 19. 1. & 20. 2. & 47. 2.
Iphimedia. 12. 2.
Iphimedon. 50. 1.
Iphimeduſa. 29. 1.
Iphinoë. 30. 1. & 30. 2.
Iphis. 49. 2. & 60. 2. & 63. 2.
Iphitus. 37. 2. 45. 1.
Iphius. 61. 1.
Irene. 6. 2.
Iris. 6. 2.
Iritus. 21. 1.
Iſeæ. 6. 2.
Iſchys. 68. 2.
Iſmarus. 62. 2. & 8. 1
Iſmene. 27. 1. & 60. 1.

Ismenus. 58.2. & 63.1. & 73.2.
Isis. 28.1.
Ister. 29.1.
Istmicorum certamẽ. 56.1.
Italia vnde. 42.2.
Iton. 48.2.
Itys. 78.2.
Iuno Acræa. 26.1.
Iuno Amazonum vnius formam capit. 41.1.
Iuno 5.2.&6.2.& 7.2.&8.2
Iuno in pugna Gigãtũ 10.1.
Iuno Sphingem mittit 59.2
Iunonis fuspẽdium. 7.2.& 45.2.
Iupiter. 5.2. & 7.2.
Iupiter ad Alemenam 35.2.
Iupiter ad Caliſtonem. 66.1
Iupiter ad Lycaonis filios. 65.2.
Iupiter Atabyrius. 54.1
Iupiter Cenæus. 49.1.
Iupiter in Cygnum. 69.2.
Iupiter in Gigantum pugna. 11.1.
Iupiter in Taurum. 52.2.
Iupiter patrius. 51.2.
Iupiter Phyxius. 12.1.& 16.2.
Iupiter qua cum muliere mortali primum concubuerit. 26.2.
Iupiter Semelẽ vitiat. 56.1.
Iupiter ſeruator. 37.2.
Iuſiurandum amãtium irritum eſſe. 27.1.
Ixion. 14.2.

L.

Labdacus. 58.1.& 78.2.
Labyrinthus. 54.1.
Lacedæmon. 30.1.& 68.1
Lacedæmon regio vnde. 68.1.
Lacheſis. 6.2.
Ladon. 38.2.& 73.2.
Laërtes. 20.2.
Lælaps canis nomen. 35.1.
Laius. 58.1. & 59.1. & 2.
Lampon. 72.1.
Lampus. 29.2.
Lanomene. 49.2.
Laodamas. 63.2.
Laodamia. 52.2.
Laodice. 26.2. & 66.2.& 73.1.
Laodocus. 13.1. & 61.2.
Laomedontis equæ. 41.2.
Laomedon. 41.2. & 46.1.& 49.2. & 72.1.
Laogoras. 48.2.
Laogore. 77.1.
Laothoe. 49.2.
Lapithæ. 48.2.
Lapithes. 68.2.
Latona. 6.1. & 8.1.
Λαῶν, denominatio. 12.1.
Learchus. 16.1. & 16.2. 56.1.

Leanera. 66.1.
Leades. 62.2.
Læda. 69.2.& 70.2.
Leitus. 70.1.& 20.2.
Lemniarum mulierum in Venerē contēptus. 21.1.
Lemnus viris erbata. 21.1.
Leo Nemæus. 37.1.
Leon. 65.3.
Leonteus. 70.1.
Leophonte. 13.1.
Lernæa hydra. 37.2.
Lernęi fōtes 28.2.& 29.2.
Leucippus. 17.1.& 50.1. & 68.2.& 69.1.& 72.1.
Leucon. 17.1.
Leucones. 49.2.
Leucopeus. 14.1.
Leucothea. 56.1.
Libya. 52.2.
Libya regio. 28.1.
Lichas. 49.1.
Licymnius. 34 1.& 34.2.& 47.1.& 49.1.& 50.2.
Ligyron prius Achillis nomen. 75.2.
Limnorea. 6.2.
Linus .7.1.& 35.2.&65.2.
Lixus. 29.1.
Locri epicnemides. 49.1.
Lucifer. 12.2.
Luna. 6.1.& 13.1.
Lycaon. 73.1.
& eius filij. 65.2.
Lycius. 50.1.& 65.2.
Lycomedes. 76.1.
Lycopeus. 15.2.
Lycon. 69.2.
Lycorinas fluuius. 13.2.
Lycurgi furor. 57.1.
Lycurgus. 14.2.& 19.2. & 50.1.& 57.1.& 66.2. 69.1.
Lycus. 28.2.& 23.1.& 41.1.& 58.1.
Lycus fortunatas insulas habitat. 67.2.
Lycus. 80.2.& 65.2.
Lyncei oculorum acumen. 68.2.
Lynceus. 14.2.& 20.2.& 28.2.& 56.2.& 50.1. & 68.2.& 70.2.
Lyses. 49.2.
Lysianissa 6.2.& 43.2.
Lysidice. 33.2.& 49.2.
Lysimache 19.2.& 73.1.
Lysinomus 34.1.
Lysippe 30.1.
Lysippus. 50.1.
Lysithous 73.1.
Lyrus M. 71.2.
Macareus 65.2.
Macednus 65.2.
Machaon 70.1.
Mænalus 65.2.
Mæon 71.2.
Magnes 7.1.& 12.1.& 17 1
Maia. 66.1.& 67.2.
Mala aurea Hesperidū 44.1
Malea. 38.2.& 39.1.
Mali punici granum. 9.2.

Mantineus 30.1.
Mantinus. 65.2.
Manto 64.1.& 65.1.
Marathonius Taurus.81.1.
Mariandyni 23.1.
Marpessa. 13.2.& 14.2.
Mars a Neptuno accusatus. 76.2.
Mars vinctus. 13.1.
Marse. 50.1.
Marsyas. 8.1.
Masculam Venerem Thamyris primus incipit.7.1.
Martis lucus.16.2.& 20.1.
Mecisteus. 19.2.& 20.2.& 61.1.& 63.2.& 65.2.
Medea Aegeo nubit. 26.1.
Medeę amor in Iasonē.23.2
Medeæ in Iasonem ira.26.1
Medeæ pharmacorum vis. 25.2.& 23.2.
Medeæ in Colchos reditus. 26.1.
Medesicasta. 73.1.
Media. 26.1.
Medus. 26.1.
Medusa. 30.1.& 32.2.& 34.1.& 44.2.& 73.1.
Megareus. 81.1.
Megæra. 5.2.
Megamede. 36.1.
Megapenthes.70.2.& 31.1.& 33.2.
Megara. 30.1.& 36.2.& 45.1.
Meges. 70.1.
Megessarus. 77.1.
Melampodum regio. 28.1.
Melampus. 18.2.& 30.2.
Melanion. 61.1.& 66.2.& 67.1.
Melanippus. 15.2.& 63.1.& 73.1.
Meleagri uxor 14.2.
Meleagri mors. 15.1.
Meleager. 14.1.& 20.2.& 44.2.
Melas. 13.2.& 15.2.& 16.2.& 49.1.
Melia. 38.2.
Melibœa. 59.1.
Melicerta. 16.1.& 16.2.& 56.1.
Melie. 6.2.
Melienses, siue Minyenses. 49.1.
Meline. 49.2.
Melissæ. 5.2.
Melissa. 26.2.
Melius. 73.1.
Melpomene. 7.1.
Memnon. 72.2.
Memphis. 28.1.
Memphis urbs. 28.1.
Menachus. 29.1.
Menalces, seu Megacles. 29.1.
Menelaus. 54.2.& 70.1.
Menes. 77.2.
Menestheus: 70.1.
Menesthius. 75.1.
Menippides. 49.2.

Me-

Mentor 49.2.& 50.1.
Mercurius. 11.1.
Mercurius ab Apolline vaticinandi peritiam discit. 68.1.
Mercur. Agriphontes. 27.2.
2.
Mercurij aurea virga. 68.1.
Mercurius contra Gigantes 10.2.
Mercurij ortus & furta 68.2
Mercurius superorum & inferorum nuntius. 68.1.
Mercurius Talaria, peram, & galeam à Perseo acceptа Nymphis restituit, 33.1.
Mermerus. 26.1.
Merope. 8.2.& 17.1.& 52.1.& 67.2.
Merops. 71.2.
Meta 80.2.
Mestor 72.1.& 33.1.& 33.2.
Metanira. 19.1.& 9.2.
Metharme Pygmalionis filia. 77.1.
Metiadusa. 80.1.
Metion. 79.2.& 80.1.
Metis. 5.2.& 6.1.
Merope. 73.2.
Midea. 33.2.
Mideæ ædificatio. 33.2.
Miletus vnde. 53.1.
Miletus. 53.1.
Minerua. 77.2.& 72.1.
Mineruæ, & Neptuni contentio de Attica. 76.2.
Minerua Lindia. 28.2.
Minerua in Atticam. 76.2.
Minois filius a morte reuocatur in vitam. 54.2.
Minos 16.2.& 52.2.& 53.1
Minotauri nomen. 54.1.
Minyas. 66.2.
Minyæ tributum Thebanis pendunt. 36.2.
Minytus. 58.2.
Misericordiæ ara Athenis. 50.1.& 63.1.
Mnemosyne. 5.1.& 7.1.
Mnesileus. 70.2.
Mnesimache. 39.2.
Mnestra. 29.1.
Mnesteus. 70.1.
Mæra. 78.2.
Molione. 46.2.
Molorchus 37.1.
Molus. 13.2.& 54.2.
Mulierum scommata in sacris Apollinis AEglæi. 27.1
Mulierum scommata in Thesmophorijs. 9.1.
Musæ & ipsarum filij. 7.1.
Mycenarū ædificatio 33.2.
Mydon ab Hercule occiditur. 41.1.
Myrmidone. 12.2.
Myrrha. 77.1.

N.

Nais. 13.1.& 29.1.
Naubolus 21.1.

Nauis primus fabricator. 28.2.
Nauis quinquagintiremis. ibid.
Naupactus vnde 51.1.
Nauplius. 29.2.& 47.2.& 54.2.& 66.2.
Nauſimedon. 30.1.
Nauſithoë. 6.2.
Neæra. 27.1.& 66.2.
Nebrophonus. 21.1.
Neleus. 17.2.& 45.1.& 47.1.& 59.1.
Nelo. 29.1.
Nemæorum certamen origo. 61.2.
Nemea. ibid.
Nemeſis. 69.2.
Nemeſis in anſerem. ibid.
Neomeris. 6.2.
Neoptolemus. 76.1.
Nephalion. 41.1.& 53.2.
Nephele 16.1.
Nephos. 50.1.
Neptuni & Iouis contentio de nuptijs Thetidis. 57.1
Neptuni Tridens. 6.1.
Neptuni vxor. 9.1.
Neptunus contra Gigantes. 10.1.
Neptunus in Atticam. 76.2
Neptunus Hippothoën rapit. 34.1.
Neptunus. 5.2.& 8.2.& 17.2.
Nereides. 6.2.
Nereus. 6.2.& 12.2.& 41.1.& 74.1.
Neſſus. 48.1.& 59.1.
Neſtor. 70.1.& 18.1.
Neſtor in expugnatione Pyli ſeruatus. 18.1.& 47.1.
Nice. 6.2.
Nicippe. 34.1.& 50.1.
Nicodromus. 49.2.
Nicoſtratus. 70.2.
Nicothoë. 22.2.
Niobe. 26.2.& 58.2.& 65.2.
Niobes trasformatio 59.1.
Niobes filij. 58.2.
Niſus. 80.2.
Niſyrus inſula. 10.2.
Nothus. 54.2.
Noxæ tumulus vbi. 71.2.
Nycteis. 58.1.
Nycteus. 58.1.& 66.2.& 67.2.
Nyctimus. 65.2.& 65.2.
Nymphæ. 43.1.
Nyſa mons. 11.1.
Nyſa. 56.2.

O.

Ocalea. 30.1.& 37.1.
Oceanides. 6.1.
Oceanus. 5.1.& 6.2.
Ocypeta. 6.2.& 22.2.& 29.2.
Ocypode. 22.2.
Ocythoe. ibid.
Oeager. 7.1.& 20.2.
Oeax. 30.1.

Oebalus. 68. 2 & 69. 2.
Oebalia. 9. 1.
Oedipus. 59. 1.
Oedipus Thebis eijcitur. 60. 1.
Oedipus ænigmata Sphingis soluit 60. 1.
Oeme. 29. 2.
Oeneus. 13. 2. & 29. 1. & 47. 2. & 48. 1.
Oenoe. 16. 1. & 38. 1.
Oenomaus. 67. 2. & 31 2.
Oenone. 73. 2.
Oenône insula. ibid.
Oenopion. 8. 2.
Oestrebles. 50. 1.
Oeta. 49. 2.
Olenus. 15. 1.
Ogygia. 58. 2. & 61. 1.
Oicleus. 14. 2. & 46. 1. & 64. 1.
Oileus. 70. 1.
Oleæ satio. 76. 2.
Olenius. 15. 2.
Olympici certaminis initium. 47. 1.
Olympuses. 50. 1.
Olympus. 8. 1. & 13. 1.
Omphale. 21 2. & 45. 2. & 50. 1.
Oncais Thebarum porta. 62. 1.
Onchestus. 36. 2. & 18. 2.
Onesippus. 49. 2.
Opheltes. 61. 2.
Opheltes cognomine Archemorus. 19. 2.
Opis. 9. 2.
Opleus. 65. 2. & 12. 2.
Opopeus. 12. 2.
Opus 8. 2.
Orax. 54. 2.
Orci galea. 32. 1.
Orchomenus. 80. 1 & 70. 2. & 65. 2.
Oreas. 49. 2.
Orestes 12. 2. & 50. 2.
Orion. 8. 2.
Orithya. 79. 2.
Orphei sepulchrum. 7. 1.
Orpheus. 7. 1. & 20. 2. & 35. 2. & 36. 1.
Orsedice. 77. 1
Orseis. 12. 1.
Orthrus. 44. 1.
Ossa. 13. 1.
Otus. 12. 2. & 13. 1.
Oxylus 13. 2. & 51. 2.
Oxyporus. 77. 1.

P.

Palæmon. 20. 2. & 50. 1.
Palamedes. 30. 1. & 54. 2.
Palladium. 72. 1.
Palladij templum. 72. 1.
Pallas. 6. 1. & 6. 2. & 7. 2. & 65. 2. & 72. 1.
Pallas aduersus Gigantes. 10. 1.
Palladis & Mineruæ pugna. 72. 1.
Pallas Gigas. 10. 1. & 80 2.

Pammon. 73.1.
Pamphilus. 51.2.
Pan 8.1.
Panathenæorũ origo. 78.1.
Pandion. 29.2. & 78.1. & 79.2. & 80.1.
Pandora. 11.2.
Pandorus. 79.1.
Pandrosum. 76.2.
Pandrosus. 76.2. & 78.1.
Pangeum. 57.1.
Panope. 6.2. & 49.2.
Panopeus. 35.1.
Paphus. 77.1.
Pareę. 6.2.
Parcæ contra Gigantes. 10.1. & 11.1.
Paria. 53.2.
Paris cur dictus Alexander. 73.1.
Paris a Philotecta vulneratus moritur 73.2.
Parnasus. 11.2.
In Paro Gratijs sine coronis. sacrificant, & cur. 81.1
Parthaon. 13.2.
Parthenius mons. 47.2. & 66.2.
Parthenopæus. 10.1. & 61.1. & 62.1. & 2. & 63.2. & 67.2.
Parthenope. 50.1.
Pasiphae. 16.2. & 53.2.
Pasiphaes amor. 53.2.
Pasiphaes pharmaca. 79.1.
Pasithea. 78.1.
Patrus. 49.2.
Patroclus 50.1. & 70.1. & 67.1.
Pegasus. 30.1. & 32.2.
Pelagon 55.2. & 53.2.
Pelasgia. 26.2.
Pelasgus. 26.2. & 65.1.
Pelei & Telamonis exilium 75.2.
Pelei & Thetidis nuptiæ. ibid.
Peleus 14.2. & 20.2. & 75.2. & 74.2.
Pelia. 80.1.
Peliæ certamen. 67.1. & 74.2.
Peliæ mors 25.2.
Pelias 17.2. & 18.1 & 20.1. & 20.2.
Pelium mons 15.1.
Pellene 9.2.
Pelopea 18.1.
Pelopia 48.2. & 58.2
Pelopis ara 47.1.
Pelops 58.2. & 74.1. & 80.2.
Pelops contra Arcadas 75.1.
Pelor 55.1.
Pemphredo 32.1.
Peneleus 20.2. & 70.1.
Penelope 69.2. & 70.1.
Peneus 39.2.
Pentheus 56.2.
Pereus 50.1. & 66.2.

Periapis. 76.1.
Peribœa. 15.1.&59.1.& 69.2 &74.2.
Periclymenus.18.1.& 20.2 & 47.1.& 62.2.
Perieres.12.2.& 17.1.& 36. 2.& 68.2.& 69.1.&74.2.
Perilaus. 69.2.
Perimede. 12.2.& 34.2.
Perimedes. 50.1.
Pero. 18.1.& 18.2.& 73.2.
Periphas. 29.2.
Peristhenes. 29.1.
Persarum Regũ origo. 33.2
Persei Clypeus. 32.2.
Persei filij. ibid.
Perseis. 16.2.& 53.2.
Perses. 6.1.& 33.2.
Perseus. 18.1.
Perseus Argos cõtẽdit. 33.2
Perseus ad Cepheum. 33.1.
Perseus ad Gorgonẽ. 32. 2.
Perseus Tirynthem se confert. 33.2.
Peteos. 70.1.
Peucetius. 65.2.
Phædimus. 58.2.
Phædra. 53.2.
Phaethon. 77.1.
Phalias. 50.1.
Phantes 29.1.
Phanus. 20.2.
Pharte. 29.1.
Phassus. 65.2.
Phasis amnis. 23.1.
Pheruſa. 6.2.
Phegeus. 64.2.& 65.1.
Pheræ. 19.2.& 69.1.
Pheres.18.2.& 19. 2.& 20. 2.& 69.1.& 76.1.
Pheres trucidatur. 26.1.
Philæmon. 73.1.
Philammon. 7.1.
Philoctetes. 70.1.& 73.2.
Philodice. 68.2.
Philolaus. 41.1.& 53.2.
Philacus. 17.1.
Philomache. 18.1.
Philomela. 78.2.
Philonoe. 31.2. & 69.2.
Philonomus. 34.1.
Phlyra. 30 1.
Phinei,& aliorum in saxum transformatio. 33.1.
Phineus.15.2.& 22.1.& 27 1.& 33.1.& 65.2.&79.2.
Phlegra. 46.2.
Phlegræi campi. 9.2.
Phlegya. 58.1.
Phlegyas. 68.2.
Phocus. 74.1.
Phœbe. 5.1.& 6.1.& 29.1. & 68.2.& 70.2.
Phœnissa. 29.1.
Phœnix. 52.2.& 53.1.& 76.1.& 77.1.
Pholoe. 38.2.& 39.1.
Pholus. 38.2.
Phorbus. 13.1.
Pherci filiæ. 32.1.
Phorcyades. 6.2.
Phorcus. ibid.

Phoroneus. 13.1.& 26.2.
Phrasimus. 79.1.
Phrixus. 16.2.& 16.2.
Phrontis. 16.2.
Phthia. 11.2.& 58.2.
Phthius. 65.2.
Phiceum. 59. 2.
Phileidus. 49.2.
Philaca urbs. 18.2.
Philaci boues. ibid.
Phylacus. 17.1.
Phylas. 48.1.
Phyleus. 50. 1.
Phyleus. 39.2.47.1. 70.1.
Physius. 65.2.
Pieria. 29.1.& 67.2.
Pierus. 7.1.
Piranthus. 27.1.
Pione. 6.2.
Piren. 27.1.
Pirene. 29.1.
Pirithous. 14.2.& 44.2. & 70.1.
Pisidice. 12.2.& 18.1.
Pisistratus. 18.1.
Pisus. 68.2.
Pittheus. 80.2.
Pityocampes. 81. 2.
Placia. 72.1.
Platon. 65.2.
Plectri, & Lyræ inuentor. 68.2.
Pleiades. 67.2.
Pleione. ibid.
Plesaure. 6.2.
Pleuron. 13.1.
Plexippus. 13. 2. & 79.2.
Plisthenes. 54.2.
Ploto. 6.2.
Pluton. 5.2. & 9.1.& 9.2. & 47.1.
Plutonis boues. 42.1.& 44.2.
Plutonis galea. 6.1.& 10.2. & 32.1.
Plutus.. 6.1.
Podalirius. 70.1.
Podarce. 29.2.
Podarces. 19.1.& 46.1. & 72.1.
Poeas. 20.2.& 49.2.& 70.1.
Polychus. 65.2.
Polites. 73.1.
Pollux. 14.2.& 20.2. & 21.2 & 70 2.
Poltys. 41.2.
Polybotes. 10.1.
Polybus. 59.2.
Polycaste. 18.1.
Polyctor. 29.1.
Polydectes. 17.1.& 31.2. 33.1.
Polydectes, & amici in saxa. 33.1.
Polydore. 74.2.
Polydorus. 56.1.& 58. 1.& 73.1.
Polygonus. 41.2.
Polydus. 54.2.

Polylaus. 49.2.
Polymedon. 73.1.
Polymelus. 76.1.
Polymnia. 7.1.
Polynices. 60.2. & 63.2.
Polynoe. 6.2.
Polyphemus. 21.1. & 21.2.
Polyphontes. 59.1. & 52.1.
Polypemon. 82.1.
Polypœtes. 13.1.& 70.1
Polyxene. 73.1.
Polyxenus. 34.2.& 70.1.
Polyxo. 29.1.& 67.2.
Pontus. 6.2.
Portheus. 65.2.
Potamon. 29.1.
Porphyrion gigas. 9.2.
Præcones fecialesue mutilati ab Hercule. 36.2.
Praxithea. 50.1.& 79.1.
Proci Helenam sponso suo se defensuros iurant. 70.2.
Procles. 51.1.
Procne. 78.2.
Procris. 17.1.& 49.2.& 79.1.& 35.1.
Proeti exilium. 30.1.
Proetidum insania. 30.1.
Proetidum curatio. 30.2.
Proëtis. 62.1.
Proetus. 30.1.& 66.2.
Promachus. 19.2.& 63.2.
Promethei hominis formatio. 11.2.
Prometheus. 6.1.& 7.2.& & 75.1.
Prometheus in Caucaso affixus. 11.2.
Prometheus immortalis factus. 39.1.
Prometheus solutus. 44.1.
Promethei uinculum. 43.2.
Pronax. 19.2.
Pronoe. 13.1.
Pronous. 65.1.
Proserpina. 7.1.& 44.2.& 77.2.
Prote. 56.2.
Protesilaus. 70.1.
Proteus. 28.2.& 41.2.& 57.1.
Prothous. 26.2.& 65.2.
Proto. 6.2.
Protogenea. 12.1.& 13.2.
Protomeduſa. 6.2.
Psamate. 6.2.& 74.1.
Psophis. 38.2.& 64.1.
Pteleon. 79.1.
Pterelai aureus capillus. 34.1.& 35.1.
Pterelai filij Electryonis boues abigunt. 34.2.
Pterelaus. 34.1.& 35.1.

Ptous. 17.1.
Purgandi per medicinas inuentio. 30.2.
Pygmalion. 77.1
Pylaon. 18.1.
Pylarge. 29.2.
Pylas. 80.1.
Pylius. 44.1.
Pylus vrbs. 80.1.
Pylus. 13.2.
Pyramus. 53.1.
Pyrene. 43.1.
Pyrrha. 11.2.
Pyrrhus. 76.1.
Pyrippus. 50.1.
Python serpens. 8.1.

Q.

Quinquertium. 33.2.

R.

Rhadamanthus. 36.1.& 52.
Rhadamanthus, & Minos inferorum iudices. 53.2.
Rhea. 5.1.& 5.2.& 73.2.
Rhegium. 42.2.
Rhesus. 7.2.
Rhexenor. 80.2.
Rhode. 9.1.& 29.2.
Rhodia. 29.1.
Rhœcus. 67.1.
Rubetæ natura. 52.1.

S.

Salamin. 74.2.
Salmoneus. 17.2.
Salmydessus. 22.1.
Sandocus. 77.1.
Sangarius. 72.2.
Sao. 6.2.
Sardinia. 48.1.
Sarpedon. 41.2.& 52.2. & 53.1.
Sarpedonis tres ætates. 53.1
Saturni uxor. 5.2.
Saturnus patris regnum occupat. ibid.
Satyrus Arcadiam infestans. 27.1.
Scæa. 29.1.
Scæus. 69.2.
Scamander. 72.1.
Schedius. 70.1.
Schœneus. 14.2.& 17.1.
Scironides petræ. 50.2.
Scylla,& charybdis. 24.2.
Scyros insula. 76.1.
Scyrias. 80.2.
Seis. 13.1.
Semele. 56.1.
Semele ab inferis reuocatur. 57.2.
Sepeliendi ante ciuitatem mos. 33.2.
Septem Duces ad Thebas. 61.1.
Serapis deus.
Side. 8.2.
Sigeum. 16.2.
Silenus. 38.2.
Simois. 71.2.
Sinis. 82.1.
Sinis Corinthiorum Isthmum insidet. ibid.
Sinis in uiatores supplicium ibidem.

Sipylus. 58.2.
Sipylus urbs. 59.1.
Sirenes. 7.2. & 15.1. & 24.1.
Sisyphus. 12.2. 17.1.& 31.1.& 62.& 67.2.
Socleus. 65.2.
Solis boues in Erythia.10.1
Solis boues. 24.2.
Sol. 6.1.&9.1.
Solymi. 31.1.
Sparte. 68.2.
Sparti. 5.2.
Spartus. 57.1.
Sperchius. 75.1.
Sphinx, & eius ænigmata. 60.1.
Spio. 6.2.
Staphilus. 20.2.
Sterope. 13.2.& 14.1.& 15. 2.& 47.2.& 67.2.& 72. 2.
Steropes. 5.1.
Sthenele. 29.1.& 76.1.
Sthenelus. 15.2.& 29.1. & 33.2.& 40.1. & 63.2. 70.1.
Stheno. 32.2.
Sthenobœa. 30.1.& 66.2.
Stratiebus. 18.1.
Stratobates. 34.1
Stratonice. 13.2.
Stratonicus. 49.2.
Strophades. 22.2
Strymo. 72.1.
Strymon. 42.2.& 57.1.
Strymon fluuius. 7.2.
Stygis aqua. 6.2.
Stygne. 29.1.
Stymphalides aues. 40.1.
Stymphalis. 40.1.
Stymphalus. 40.1.& 50.1. & 66.2.& 74.1.
Styx. 6.1.& 6.2.& 7.1.
Sylea Corinthi filia .82.1.
Syleus. 45.1.
Symplegades. 22.2.

T.

Tænarus. 44.2.
Talaus. 19.2.& 60.2. 61.1.
Talus Serram inuenit.81.2.
Tantalus. 58.2.
Taphius. 34.1.
Taphus. 34.1 & 35.1.
Tartarus. 5.1.& 2. & 27.1.
Tauri æripedes. 23.1.
Taurus. 18.1.& 25.1.
Taurus in lucem proditus à Neptuno. 53.2.
Taurus cretensis. 40.1.
Taygete. 67.2. &68.1.
Tebrus. 69.2.
Tegea. 47.2.
Tegyrius. 70.2.
Telamon. 14.2. & 20.2. 70.1.& 74.1.
Telamon primus Troiam ingreditur. 46.1.
Telchin. 26.2.
Teleboæ. 34.1.& 34.2.

Tele-

Theleboas. 65.2.
Telegonus. 27.2. & 41.2.
Teleon. 20.2.
Telephassa. 52.2.& 55.1.
Telephus. 15.2.& 47.2.& 50.1.& 66.2.
Teles. 49.2.
Telestias. 73.1.
Teleutagoras. 49.2.
Tellus. 5.2.& 6.2.& 9.2.
Terra dea. 5.1.
Terra. Tartaro admiscetur. 10.2.
Temenus. 51.1.
Tenos. 79.2.
Teredaë. 70.2.
Tereus. 78.2.
Terpsichore. 7.1.
Terpsicrates. 50.1.
Testudinis inuentio. 63.1.
Teucer. 46.1.& 70.1.& 71.1.& 74.2.
Tethys. 5.1.& 6.1.
Teucri unde. 71.1.
Teutamias. 33.2.
Teuthrania. 47.2.
Teuthras. 47.2.& 66.2.
Thalia. 7.1.
Thalpius. 70.1.
Thamyris Venerem masculam primus incipit. 7.1.
Thanace. 77.1.
Thasus. 41.2.& 53.1.
Thasus urbs unde. 53.1.
Thaumacus. 20.2.
Thaumas. 6.2.
Thea. 6.1.
Theano. 29.1.
Thebæ. 55.2.
Thebæ unde. 58.2.
Thebanorum tributum Ergino. 36.2.
Thebanorum murorum cõstructio. 58.2.
Thebarum expugnatio. 64.1.
Thebarum portæ. 62.1.
Thebe. 58.2.
Thelxion. 26.2.
Themis. 5.2.& 6.2.& 8.1.& 43.1.& 71.2.
Themiscyra. 41.1.
Themisto. 17.1.
Theon. 10.2.
Thera. 58.2.
Therimachus. 36.2.& 50.1.
Thermodon. 40.2.
Thermydrę. 43.2.
Therſandrus. 63.2.
Therſippus. 15.2
Theseus. 14.2.& 20.2.& 46.1.
Theseus Minotaurum necat.
Thesei facinora 82.1.&81.2
Thespius. 36.2.& 48.1.

Thespij filiæ. 36.1.
Thesproti. 48.1.& 64.2.
Thesprotus. 65.2.
Thessalicorum montium diluuij immunitas. 11.2.
Thessalus. 50.1.
Thessalus. ibid.
Thestius. 13.2.& 69.2.
Thetis. 6.2.& 7.2. & 57.1.& 75.1.
Thia. 5.1.
Thiodamas. 48.2.
Thoas. 21.1.& 69.2.& 77.1.
Thoon gigas. 10.2.
Thoricus. 35.1.
Thrasius. 43.2.
Thrasius traiectus. 30.2.
Thrasymedes. 18.1.
Thriasius campus. 76.2.
Thripsippas. 49.2.
Thyestes. 34.2.
Thyone. 57.2.
Thyreus. 14.1.
Tibiarum inuentio. 8.1.
Tigasis. 49.2.
Tigres. 22.2.
Tilphusius fons. 64.1.
Timandra. 69.2.
Tiphys. 20.2.& 23.1.
Tiphyse. 50.1.
Tiresiæ sceptrum. 62.1.
Tiresias. 35.2.& 62.1
Tiryns. 50.1.
Tisamenus. 50.2.51.2.
Tisiphone 5.2.& 65.1.
Titanes. 65.2.
Titanes 5.1.& 5.2 6.1.
Titanides 5.1.
Titanum proles 6.1.
Tithonus 43.2. & 72.1.& 77.1.
Tityus 8.1.
Tlepolemus 48.1.& 50,1,
Tmolus 45.2.
Tomi 24.1.
Torones 41.2.
Toxeus 14.1.
Toxicrates 50.1.
Trachin 48.1.
Triops, 12.2
Triptolemi currus 9.2.
Triptolemus 9.1.
Triton 69.1.& 72.1.
Triton fluuius 7.2.
Troezen 44.1.
Troia 41.2.
Troia regio 71.2.
Troilus 73.2.
Tros, 71.2.
Tydeus 15.2.& 60.2 & 63.1.
Tydeus ad Eteoclem. 61 2.
Tydeus aduersus Thebas, 15,2,& 61.1.
Tyndareus 63.1.& 69.2.& 47.2.&

47. 2. & 17. 1.
Typhon. 10. 2. & 31. 1. & 37. 1. & 42. 1. & 43. 1. & 59. 2.
Tyrannus. 34. 1.
Tyria. 29. 1.
Tyro. 17. 2. & 18. 1.
Tyrrheni in Delphines. 57. 2.

V.

Vdæus. 55. 2. & 62. 1.
Venti. 6. 1.
Venus. 6. 2.
Vesta. 43. 1.
Vitis inuentor. 57. 1.
Vitis prima plantatio. 14. 1.
Vlysses. 70. 1. & 76. 1.
Volcanus. 7. 2. & 77. 2.
Volcanus contra gigantes. 10. 1.
Vrania. 7. 1.
Vrbium prima occupatio ex Deorum sententia. 76. 2.
Vulpes, Cadmiam deuastat. 35. 1.
Vulpes in lapidem. ibid.
Vulpes Thebanum agrum infestans. ibidem.

X.

Xandidus. 49. 2.
Xanthippe. 13. 2.
Xanthippus. 15. 2.
Xanthis. 49. 2.
Xanthus. 75. 2.
Xenodamus. 70. 2.
Xenodice. 45. 2. & 53. 2.
Xuthus 12. 1. & 17. 1. & 79. 1.

Z.

Zelus. 6. 2.
Zetes. 20. 2. & 22. 1. & 29. 2.
Zethus. 58. 1. & 67. 2. & 58. 1.
Zeuxippe. 78. 2.

FINIS.

DEORVM ET HOMINVM ILLVSTRIVM

PROGENIES EX APOLLODORI BIBLIOTHECA

BREVITER IN TABVLAM CONGESTA.

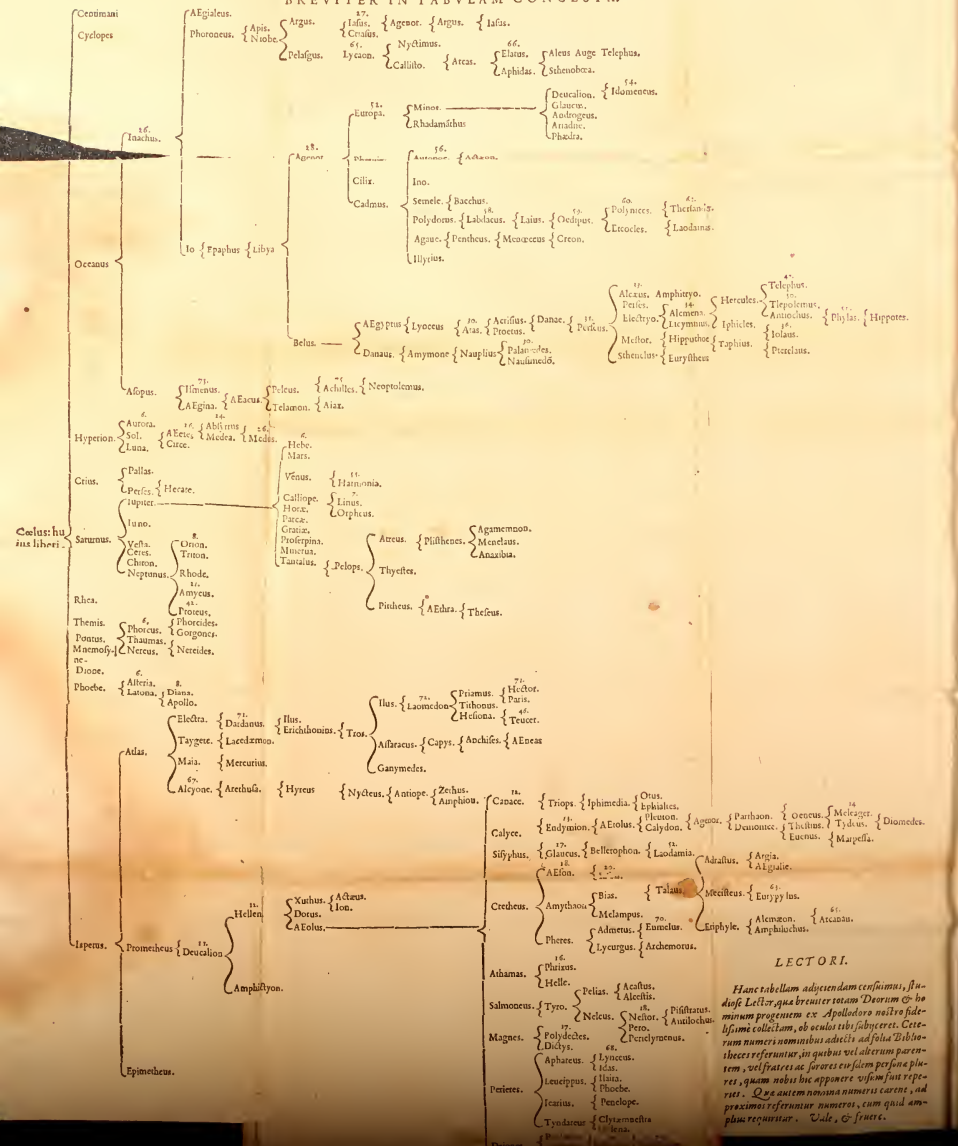

Coelus: huius liberi.

LECTORI.

Hanc tabellam adiscendam censuimus, studiose Lector, qua breuiter totam Deorum & hominum progeniem ex Apollodoro nostro fidelissimè collectam, ob oculos tibi subjiceret. Ceterum numeri nominibus adiecti ad folia Bibliotheces referuntur, in quibus vel alterum parentem, vel fratres ac sorores eiusdem personæ plures, quam nobis hic apponere visum fuit reperies. Quæ autem nouena numeris carent, ad proximos referuntur numeros, cum quid amplius requiritur. Vale, & frueris.